

*Η εξουσία είναι της ιστορίας η ευκοιμήσιοντα.
N. Καρούζος*

ΑΠΑΤΡΙΣ

Από την εποχή της Μαίρυ Σέλλεϋ (1797-1851), Αγγλίδας δοκιμιογράφου και μυθιστοριογράφου (συγγραφέας και του γνωστού αλληγορικού μυθιστορηματος «Φρανκενστάιν») έως την περίοδο της Παρισινής Κομμούνας (1871) και του ενεργού μέλους της, ζωγράφου Γκυστάβ Κουρμπέ΄ από τους καιρούς (1880-1930) των ελευθεριακών τροβαδούρων (payadores libertarios) της αργεντινικής πάμπας, των αναρχικών συνθετών και στιχουργών του τάνγκο, όπως ο Βιρχλίο Εσπόζιτο, αλλά και των περιπλανώμενων εργατών/αναρχοσυνδικαλιστών των ΗΠΑ και

Amour

Anarchie*

της πολιτικοποιημένης folk μουσικής τους, όπως εκφράστηκε από λαϊκούς τροβαδούρους σαν τον Γούντυ Γκάθρι, έως τα μεταπολεμικά χρόνια του πειραματικού Living Theater (που ίδρυσαν το 1947 οι Αμερικανοί ηθοποιοί Τζούλιαν Μπεκ και Τζούντιθ Μολίνα) και της ανάδειξης του πασίγνωστου Γάλλου φωτογράφου Ανρί Καρτιέ-Μπρεσσόν΄ τέλος, από το ταραγμένο 1968 κι έπειτα, περνώντας από το Chanson Francaise και φτάνοντας ως το punk, από τα θεατρικά έργα του Ιταλού Ντάριο Φο, τις μουσικές και ποιητικές παρακαταθήκες των Νικόλα Άσιμου και Κατερίνας Γάγιο έως τη σύγχρονη poir αστυνομική λογοτεχνία (Zan-

Πατρίκ Μανσέτ κ.α.)...

...στο πάνθεον των καλλιτεχνών/δημιουργών που συμμετείχαν ενεργά στο διεθνές αναρχικό κίνημα ή που η οπτική τους επηρεάστηκε από τις ιδέες και τα οράματά του φιγουράρουν, εκτός από τους παραπάνω, και πολλές άλλες προσωπικότητες απ' όλο το φάσμα της τέχνης. Ανάμεσα σ' αυτές συναντάμε το Γάλλο συνθέτη και τραγουδιστή Λεό Φερρέ (Leo Ferre) και τον Ουρουγουανό μουσικό και τροβαδούρο Αλφρέδο Σιταρόσα (Alfredo Zitarrosa).

Ως γυναίκα δεν έχω πατρίδα.
Ως γυναίκα δε θέλω πατρίδα.
Ως γυναίκα πατρίδα μου είναι όλη η γη.
Virginia Woolf

εφημερίδα δρόμου

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 7 • ΗΡΑΚΛΕΙΟ, ΜΑΡΤΙΟΣ 2010 • ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Clouds are flowering
Blue and mystical
over the face of the stars

η ώρα της θοοίας

Εμείς θα πληρώσουμε την κρίση, που αυτοί δημιούργησαν.

σελ. 8

η άποψη ενός ψηφοφόρου του πασόκ

Ψηφίζω ΠΑΣΟΚ από το '81 μαζί με τη μισή Ελλάδα. Τότε όλα ήταν πράσινα. Τότε που ο Αντρέας έβγαινε με το ζιβάγκο και πέταγε προς κάθε κατεύθυνση αριστερά συνθήματα.

σελ. 9

αν αυτή η εργατική τάξη πάει στον παράδεισο..

Άραγε σε αυτή τη χώρα που μας φιλοξενεί μπορεί κάποιος να μιλάει για εργατική τάξη; Με ποιους ελληνικούς όρους μεταφράζεται η μαρξιστική θεώρηση ότι η εργατική τάξη είναι το επαναστατικό υποκείμενο;

σελ. 14

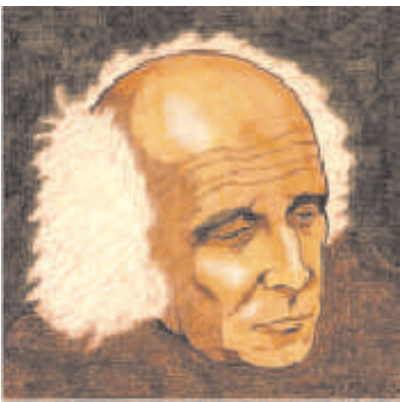

Γεννήθηκε στο Μοντεβιδέο της Ουρουγουάς το 1936. Αρχικά ασχολήθηκε με τη δημοσιογραφία, εργαζόμενος από το 1954 ως ραδιοφωνικός παραγωγός, παρουσιαστής σε ψυχαγωγικές και φιλολογικές εκπομπές και ως ανταποκριτής του εβδομαδιαίου ενημερωτικού-πολιτικού περιοδικού «Πορεία». Παράλληλα εντάρφησης στη συγγραφή (διηγήματα και ποιητικές συλλογές), εκείνη όμως που τελικά τον κέρδισε και τον ανέδειξε ήταν η μουσική, στην οποία διακρίθηκε τόσο στην πορεία της καριέρας του ως ερμηνευτής και κιθαρίστας, ώστε σήμερα θεωρείται ένας από τους κορυφαίους folk τροβαδούρους όλης της Λατινικής Αμερικής, μαζί με τον Αργεντινό Αταουάλπα Γιουπάνκι, τη Βιολέτα Πάρρα και τον Βίκτορ Χάρα από τη Χιλή, τη Μερσέδες Σόσα κ.α.

Την πρώτη του επαγγελματική εμφάνιση στον τομέα αυτό έτυχε να την κάνει στο Περού το 1964 και με τα χρήματα που κέρδισε ξεκίνησε να αποταμιεύει για να πάει στην Κούβα, γοητευμένος από τη – νομπί ακόμα τότε – νίκη της επανάστασης. Καθώς όμως ήταν πολιτικά ενταγμένος στον αναρχισμό, δεν μπορούσε παρά να το προσπαθήσει με δική του πρωτοβουλία και μόνο, κι έτσι δεν τα κατάφερε. Γύρισε στην Ουρουγουάη όπου η αμφισβήτηση που εξέφραζαν τα τραγούδια του συνθέτε και η απήχηση που είχαν στον κόσμο οδήγησαν στην απαγόρευση τους κατά τη διάρκεια της δικτατορίας (1973 – 1985). Απαγορεύτηκαν επίσης και στις Χιλή και Αργεντινή κατά τη διάρκεια των εκεί δικτατοριών (περίπου την ίδια εποχή). Ο ίδιος καταδιώχτηκε από την αστυνομία κι έφυγε εξόριστος στην Αργεντινή, την Ισπανία και το Μεξικό (ο Εδουάρδο Γκαλέανο θα πει αργότερα πως «ακόμα κι αν ο Αλφρέδο ήξερε πως επικείται ο θάνατός του, δεν θα 'κλαιγε, όπως τον είδα να το κάνει τη μέρα που έφυγε στην εξορία»). Εκεί συνέχισε να συνθέτει τόσο πολιτικά τραγούδια όσο και folk, με έμφαση στις milongas, γνωρίζοντας πλατιά αποδοχή και αναγνώριση από το κοινό.

Όταν μετά τον πόλεμο των Φώκλαντς η μουσική του «νομιμοποιήθηκε» ξανά στην Αργεντινή, γύρισε στο Μπούνος Άιρες και ένα χρόνο αργότερα, το 1984, προς το τέλος της δικτατορίας (και) στην Ουρουγουάη, η λαϊκή απαίτηση επέβαλε την επιστροφή του κι έγινε δεκτός με ενθουσιασμό από δεκάδες χιλιάδες κόσμο στην πρώτη συναυλία του. Τραγούδια του που αγαπήθηκαν ιδιαίτερα ήταν τα «Μαύρη Κιθάρα» - από το ομώνυμο άλμπουμ του που αφιέρωσε «στους αγαπημένους του αναρχικούς» («a mis queridos anarcos», εννοώντας, όπως ο ίδιος εξήγησε, τους παλιούς αναρχικούς απαλλοτριωτές της ομάδας του Μιγέλ-Αρκάγγελ Ροσσίνιο), το «Adagio για τη χώρα μου», το «Δεσποινίς Μοναζιά», το «Μιλόγγκα για μια μικρούλα» και, βέβαια, η διασκευή του έκανε στο «Μιλόγγκα των Μακρίων Μαλλιών» του Γκαστόν Τσιάρλο (του λεγόμενου «Ντίνο»), στο οποίο η οπερετική φωνή του Σιταρόσα και η ζωντανή ερμηνεία του σε συναυλίες σε μια εποχή σκιασμένη από την τρομοκρατία των δικτατοριών προσέδωσαν

Γεννήθηκε στο Μονακό το 1916. Ήδη από τα 9 του χρόνια άρχισε να συνθέτει μουσικά κομμάτια. Το 1926, σε ηλικία 10 ετών, μελοποίησε ποιήματα του Παλ Βερλαίν (αργότερα στην καριέρα του μελοποίησε επίσης πολλά ποιήματα είτε «καταραμέναν» είτε ιδιαίτερων Γάλλων ποιητών, όπως του Φρανσουά Βιγιόν, του Ρεμπώ, του Μπωντλαίρ και του Απολλιναίρ). Από το 1935 ως το 1939 σπούδασε νομικά και πολιτικές επιστήμες στο Παρίσι.

Στην πορεία της μουσικής του σταδιοδρομίας έγραψε τραγούδια για μεγάλα ονόματα του γαλλικού τραγουδιού, όπως η Εντίτ Πιάφ, η Ζυλιέτ Γκρεκό κ.ά., ενώ τη δεκαετία του '60 συνεργάστηκε με ονόματα όπως ο Σαρλ Αζναβούρ και η Δαλιδά. Στο Παρίσι συνάντησε ακόμα σημαντικά ονόματα της γαλλικής διανόησης, όπως οι ποιητές Λουί Αραγκόν, Ζακ Πρεβέρ κ.ά.

Ο Φερρέ ασχολήθηκε και προσωπικά με την ποίηση, συνδυάζοντας στη γλώσσα του το λυρισμό με την αργκό του δρόμου και τον έρωτα με τον αναρχισμό, τον οποίο

τέτοια απήχηση που έγινε ψίθυρος στα χείλη των Λατινοαμερικάνων όλων των ηλικιών (εδώ σε ελεύθερη μετάφραση):

«Μιλόγγκα των μακριών μαλλιών και των σκοτεινών όπως η νύχτα ματιών ιστορία απ' οδύνες μεγάλες των νεολαίων οδύνες εικοσάχρονων νέων Παρηγοριά των ταπεινωμένων απ' τη ρουτίνα, τί σοβαρή υπόθεση, τι σοβαρό πράγμα... Ανάμνηση όσων φεύγουν από τη γη μας τη γη της βίας, της δυστυχίας Σου προσφέρω τις μαργαρίτες αυτές που' ναι πιο άδειες, πλέον ξερές Μιλόγγκα συντρόφισσά μου, που με καταλαβαίνεις με προστατεύεις και με ζεσταίνεις Κουβέρτα του φτωχού, που κρύνει μα δε βαρυνκομεί»

γνώρισε κι ενστερνίστηκε μέσα από την ιστορία του ισπανικού εμφυλίου πολέμου. Με αφορμή τον τελευταίο, έγραψε το 1947 το πρώτο του «αναρχικό» τραγούδι με τίτλο «Mon général» (το οποίο, πολύ αργότερα - το 1962 - θα λογοκριθεί ως «αντιμιλιταριστικό»). Η ενασχόληση του με τον Αναρχισμό δεν έμεινε μόνο στο επίπεδο της τέχνης (ανάμεσα στα τραγούδια του φιγουράρει και το «Ούτε Θεό ούτε Αφέντη», «Οι Αναρχικοί») ίσως του στυλ (φορούσε κατά κανόνα μαύρα) ή της θεωρίας (μελέτούσε πολύ τα γραπτά του Κροπότκιν): συμμετείχε ενεργά και στον Παρισινό ραδιοσταθμό «Radio Libertaire» («Ελευθεριακό ραδιόφωνο») της Γαλλικής Αναρχικής Ομοσπονδίας (F.A.F.) - μάλιστα έδωσε το 1983 μία συναυλία για την οικονομική υποστήριξη του σταθμού, την οποία παρακολούθησαν 6.500 θεατές.

Από τη δεκαετία του 1980 η αναρχική πολιτική του θέση έγινε πιο εμφανής, όταν αρνήθηκε το 1981 και το 1988 να υποστηρίξει με τη μουσική του την υποψηφιότητα του σοσιαλιστή προέδρου Φρανσουά Μιτεράν, αρνήθηκε το 1985 να αναλάβει το πόστο του «Διευθυντή Γραμμάτων και Τεχνών» όπως και να παραλάβει το βραβείο «Victoires de la Musique» που του είχε απονεμηθεί, ενώ παράλληλα έγραψε και το τραγούδι «Thank you Satan» υπέρ των ένοπλων Ιρλανδών του IRA.

Το 1991 υπήρξε ανάμεσα στους διανοούμενους/δημιουργούς που κατήγγειλαν τον πρώτο Πόλεμο του Κόλπου και το 1992 προσπάθησε να διεθνοποιήσει την αντιπολεμική του θέση με μια μεγάλη πανευρωπαϊκή περιοδεία, η οποία όμως δεν ολοκληρώθηκε λόγω σοβαρών προβλημάτων με την υγεία του. Εξαιτίας αυτών, ένα χρόνο αργότερα, άφησε την τελευταία του πνοή στην Τοσκάνη της Ιταλίας, όπου κατοικούσε τα τελευταία χρόνια της ζωής του. Ως τότε είχε κυκλοφορήσει 44 μουσικά άλμπουμ (σήμερα θεωρείται ένας από τους κορυφαίους Γάλλους δημιουργούς, μαζί με τους Ζακ Μπρελ και Ζορζ Μπρασόνς, με τους οποίους γνωριζόταν και προσωπικά) και 6 ποιητικές συλλογές.

...και στη «μαύρη κιθάρα» θα πει:

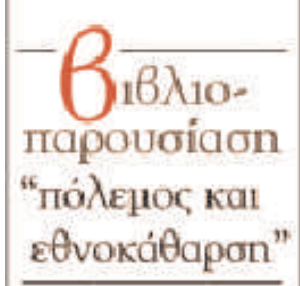
«Σήμερα ο θάνατος κορφολογούσε παλιές φωτογραφίες, τηλεφωνικούς καταλόγους (...) ζωντανούς και νεκρούς, τα χλωμά φαντάσματα που με κατοικούν, υποψιαζόμενος ανατρεπτικά στοιχεία Μα τίποτα δε βρήκε Ούτε πατέρες και μητέρες ούτε το Μαρξ ή τον πρίγκηπα Κροπότκιν (...), την Ουρουγουάη, κανένα – ούτε κι εμένα Είχα πάρει το λεωφορείο για το Σεργό και καθόμουνα δίπλα στη Ζωή»

Ως ποιητής βραβεύτηκε το 1959 στο Μοντεβιδέο για τη συλλογή του «Εξηγήσεις» και το 1988 δημοσίευσε το αυτοβιογραφικό βιβλίο «Σε περίπτωση που θυμηθώ...». Πέθανε στην πρωτεύουσα της Ουρουγουάης ένα χρόνο αργότερα.

▲/ Ανέστιος

* Τίτλος δίσκου του Λεό Φερρέ (1970).

Πληροφορίες τόσο για το Λεό Φερρέ όσο και για τον Αλφρέδο Σιταρόσα αντλήθηκαν από το 18΄ τεύχος του περιοδικού «Ανοιχτή Πόλη» όσο και από προσωπικά αρχεία.

Η ξεχασμένη πλευρά μιας δεκαετίας εθνικής εξόρισης (1912-1922)

Η δεκαετία που ξεκινά με τους Βαλκανικούς Πολέμους και τελειώνει με τη Μικρασιατική Καταστροφή ήταν ένας θορυβώδης πόλεμος εδαφικής επέκτασης και εθνικοκάθαρσης περιγώνιο για ανάμεικτο πληθυσμό.

Η μία του ελληνικού στρατού δεν υπολείπονταν από την αντίστοιχη που επιδόσαν οι στρατοί των υποδόμων βαλκανικών κρατών καθώς ο στόχος ήταν ο ίδιος: ο διαχωρμός ή η εξόντωση των ελληνοεθνών πληθυσμών.

Σάββατο 20/03 στις 19:00 στην Κατάληψη Πίκπα

αυτοί μέτρα... ...εμείς πέτρα

Βασίλης Παλαικοώστας

«Όλα τούτα τα χρόνια που έζησα και ζω κυνηγημένος από την επίσημη πολιτεία δεν βρέθηκε ένας καταδότης να με παραδώσει στα χέρια των δικτύων μου. Αντίθετα, συνάντησα ανθρώπους με μπέσα, λεβεντιά και αξιοπρέπεια...»

σελ. 6

Το κουδούνι χτύπησε, ώρα να τους σχολάσουμε

Το βράδυ της Τετάρτης 24 Φλεβάρη στην περιοχή της Χαλέπας, δυο θρασυδέλφια φασιστοειδή με καλυμμένα τα πρόσωπα και φορώντας γάντια, επιτέθηκαν σε μια αγωνίστρια με αντιρατσιστική δράση. Αφού την απειλήσαν, της χάραξαν με ξυράφι στο χέρι δυο αγκυλωτούς σταυρούς και άλλους τρεις στο μπουφάν που φορούσε. Φεύγοντας της άφησαν σαν ενθύμιο το ξυράφι και της υπενθύμισαν "φίλικα" πως αν συνεχίσει τα ίδια θα την "ξαναζωγραφίσουν".

σελ. 4

Καστέλλι Πεδιάδος

Εδώ και χρόνια, με μπροστάρη τη σημαία της «ανάπτυξης», χωριά ερήμωσαν και πόλεις γέμισαν ασφυκτικά από ανθρώπους και τοιμέντο. Τεράστιες εκτάσεις δάσους, είτε καταστράφηκαν για να γίνουν γεωργικές μονοκαλλιέργειες, είτε κάηκαν μαζί με ζώα και ανθρώπους και πάνω στις στάχτες τους φύτεψαν βίλες, εξοχικά, πολυτελείς οικισμοί και ξενοδοχειακά συγκροτήματα.

σελ. 18

οοοβμη μας αφήνετε μόνους με τους ελληναράδες

σελ. 10-13

Ελεύθερο χρήμα, φυλακισμένοι άνθρωποι: Το χρήμα κυκλοφορεί ελεύθερα, χωρίς σύνορα, χωρίς τελωνεία, αλλά ο άνθρωπος μπορεί να βρεθεί φυλακισμένος για το απλό έγκλημα του να είναι «παράνομος», δηλαδή επειδή δεν έχει χαρτιά. Βέβαια, κανείς δεν ζήτησε διαβατήριο από τον Χριστόφορο

Κολόμβο, κανείς δεν απαίτησε άδεια εργασίας ή πιστοποιητικό καλής διαγωγής από τον Φραγκίσκο Πιζάρο ή από τον Ερνάν Κορτές, ούτε από τόσους και τόσους δολοφόνους των ιθαγενών, που δέσχισαν τη θάλασσα από την Ευρώπη της Αναγέννησης ως τις ακτές της Αμερικής. Πηγαίνοντας ακόμα πιο πίσω στο χρόνο, αρκετά πιο παλιά, εάν η παγκόσμια αμνησία δεν μας εμποδίζει να ανακτήσουμε την πρώτη μας μνήμη, ας αναρωτηθούμε από πού προερχόμαστε. Ο Αδάμ και η Εύα ήταν μαύροι; Μπορεί και να ήταν, ποιος ξέρει. Ο ήλιος ανέλαβε να μοιράσει τα χρώματα πολύ αργότερα.

Το ανθρώπινο ταξίδι πάνω στη γη άρχισε από την Αφρική. Από εκεί ξεκίνησαν να κατακτήσουν τον πλανήτη οι πρόγονοι μας. Τώρα είμαστε περισσότερα χρώματα κι από το ουράνιο τόξο, όμως είμαστε όλοι Αφρικανοί μετανάστες. Ακόμη και οι πιο λευκοί από τους λευκούς κατώνται από την Αφρική. Ίσως αρνούμαστε να θυμόμαστε τη κοινή μας καταγωγή γιατί ο ρατσισμός προκαλεί αμνησία, ή γιατί δε μπορούμε να πιστέψουμε πως εκείνα τα μακρινά χρόνια η χώρα μας ήταν ολόκληρος ο κόσμος. Ένας απέραντος χάρτης δίχως σύνορα, και πως τα πόδια μας ήταν το μοναδικό απαιτούμενο διαβατήριο.

ο αντιφασιστικός αγώνας ή θα είναι αντικαθεστωτικός ή τίποτα

κάλεσμα : ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19/03 στις 19:00 στην ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

: editorial οι εθελόδουλοι

Κανείς δε θα γλιτώσει. Κι αυτό το μακέλεμα δε θάχει ούτε μισό μισοσβησμένο Οχι. Θα βουλιάζουμε-βουλιάζουμε-κατακόρυφα με 300 και βάλε σε συφιδικά νερά χωρίς τέλος, με αφορισμούς και χτυπήματα στο κεφάλι απο διαμαντίνιους σταυρούς τραβεστί πατέρων γλείφοντας, υπογράφοντας, ικετεύοντας κι ουρλιάζοντας ξεφτιλισμένα ΝΑΙ ΝΑΙ ΝΑΙ ΝΑΙ.

Κατερίνα Γιώγου

Ω! Ο έντιμος πολίτης...τί επιτυχημένος που είναι και πόσα υλικά αγαθά συσσωρεύει! Έχει οικογένεια κι ακολουθεί μια συμπαγή ρουτίνα. Νάτος που βαδίζει στο δρόμο, μπαίνει στο μετρό, στο λεωφορείο ή στο αυτοκίνητό του. Ειδικός στο να κατανalώνει ελαφρές κι εύπεπτες ειδήσεις, είναι ο πρώτος που θ' ασχοληθεί με υποθέσεις που ουδ'όλλως τον ωφελούν: προβλήματα πλούσιων προσωπικοτήτων του "star system" ή φτωχοδιάβολαν που μετατράπηκαν εν μια νυκτί σε ημίθεους επειδή βγήκαν σε κάποιο TV show, ευτελή περιοδικά, σπορ...κι είναι ο πρώτος που θα υπερασπιστεί την πατρίδα από ποιος ξέρει τι

«εισβολές» και ιδεολογίες που θα μπορούσαν να (τ ο υ) τ η διαφθείρουν.

Απ' όλα τα ζώντα είδη, ο έντιμος πολίτης είναι το μόνο που βαδίζει εθελοντικά προς το θάνατο, προς τον αφανισμό του. Όλα τα έμβια όντα τ ε ί ν ο υ ν ν α

υπερασπίζονται τον εαυτό τους όταν απειλείται η ύπαρξή τους. Μέσω της μετανάστευσης, του καμουφλάζ ή της ωής δύναμης, τείνουν προς την αυτοσυντήρηση και δεν περιμένουν στωικά το θάνατό τους, όσο αναπόφευκτος και να 'ναι.

Αντιθέτως, ο έντιμος πολίτης απωθεί τη ζωή όπως αυτός που σπρώχνει μακριά του ένα δηλητήριο, βαδίζοντας χέρι-χέρι με φρουρούς κάθε είδους και αστυνομικούς προς την αρένα όπου θα κομματιαστεί και κατόπιν θα πεταχτεί στη λήθη. Και δε φτάνει αυτό: αποκρούει βίαια ή με καταγγελίες όσους αγκαλιάζουν τη ζωή και δεν συμβιβάζονται με το «να φωτοζοούν και απλά να κουβαλάνε μια ομοιόμορφη μάζα από σάρκα και κόκκαλα» (Σεβέρνιο Ντι Τζιοβάννι).

Δεν είναι παράξενο που αυτό το ταπεινωμένο ον δέχεται συχνά να παίξει το ρόλο του στρατιωτικού, του μπάτσου ή του χαφιέ, χωρίς να εισπράττει δεκάρα γι' αντάλλαγμα. Επιπλέον, ο έντιμος πολίτης δεν αρκείται σ' όλ' αυτά, χρειάζεται και θεσμούς που τον προστατεύουν και ταυτόχρονα τον εκμεταλλεύονται (το κράτος και τη γραφειοκρατία του, τα εκφυλισμένα συνδικάτα, τις Μ.Κ.Ο. κοκ). Θεσμούς που του κοστίζουν πανάκριβα αλλά ποτέ δε θα του πουν τι φτωχοδιάβολαν που μετατράπηκαν εν μια νυκτί σε ημίθεους επειδή βγήκαν σε κάποιο TV show, ευτελή περιοδικά, σπορ...κι είναι ο πρώτος που θα υπερασπιστεί την πατρίδα από ποιος ξέρει τι

καλοθελητές που θα τρέξουν να τον συνδράμουν, συνήθως υπό το μανδύα ριζοσπαστικών κομμάτων.

Ο πολίτης αυτός είναι το συνώνυμο του εθελόδουλου, ο ιδεότυπος εκείνων που αφήνουν να τους εξαπατούν τα πιο επιβλαβή γι' αυτούς άτομα, τα οποία μιλούν στο όνομα το δικό τους και γενικά του λαού. Είναι αυτός που αποδέχεται την ίδια του την παρακμή καταπίνοντας υποσχέσεις αλλαγής. Αυτός που είναι ικανός να τσαλαπατήσει την αξιοπρέπεία του (ενίοτε κι αυτή των άλλων...) σε αντάλλαγμα ενός αυτοκινήτου ή μιας τηλεόρασης, αυτός που «καλλιιεργεί» το πνεύμα του με φτηνή λογοτεχνία και ψιφά συνεχώς για άχρηστα προϊόντα των οποίων η παραγωγή θα καταλήξει και την καταστρέψει τον πλανήτη και την ανθρωπότητα.

Τι πρέπει να κάνουν απέναντι σ' όλ' αυτά οι επαναστάτες; ...στους αγώνες που έρχονται δεν πρέπει να επιτεθούν μόνο στο κράτος και τους θεσμούς του- πρέπει επίσης να διαλύσουν αυτές τις αυταπάτες που κάνουν τους προλετάριους, τους εργαζόμενους, τους ανθρώπους να εγκλωβίζονται μέσα σ' αυτό το άθλιο σαρκίο που λέγεται «έντιμος πολίτης». Οι εξεγέρσεις και οι κάθε λογής μάχες που δίνονται σήμερα μπροστά στα μάτια μας, μας δείχνουν ότι δεν είναι αρκετό να καούν τα αστυνομικά οχήματα και οι πολυτεχνικές αλλά και οι αυταπάτες του έντιμου πολίτη, που τόσο φαινομενικά άκακες παρουσιάζονται.

«Μαζί με τον σκληρό τους επιούσιο, πρέπει να καταπιούν και σκληρές ψευδαισθήσεις»

Μανουέλ Ρόχας

Το παραπάνω κείμενο είναι μετάφραση από το αργεντίνικο αναρχικό περιοδικό «Ο Προλετάριος» (τεύχος 3, Οκτώβριος 2002). Τόσο η επιλογή της μετάφρασης όσο και η χρονολογία έκδοσης του περιοδικού δεν είναι τυχαία: τον Οκτώβρη του 2002 είχαν περάσει μόλις 10 μήνες από την εξέγερση που συγκλόνισε την Αργεντινή, όταν, παρά τις χρόνιες, συνεχείς θυσίες των πολιτών στο βωμό της σωτηρίας της χώρας και

της οικονομίας «τους» και υπό τα βλοσυρά παραγγέλματα διεθνών οργανισμών και εντόπιων πολιτικών, ξέσπασε μια άνευ προηγουμένου κρίση που συμπαρέσυρε εκατομμύρια Αργεντινούς στη φτώχεια και την απόνωση. Την ίδια ώρα που ευρύτατα στρώματα της μεσαίας τάξης (για τα χαμηλά δε συζητάμε...) έπεφταν καθημερινά κάτω από το όριο της φτώχειας και λεηλατούσαν τα super market για να επιβιώσουν, τα κέρδη φυσικών εταιρικών προσώπων, μεγαλοεταρειών και τραπεζών μεγάλωναν και διέφευγαν στο εξωτερικό, μαζί με τους πολιτικούς που την κοπάναγαν μ' ελικόπτερα απ' την ταράτσα του κοινοβουλίου.

Η μεγάλη μάζα του κόσμου είχε για χρόνια καταπιεί το χάπι της λιτότητας και των θυσιών στο όνομα της «σταθερότητας και ανάπτυξης» και, βέβαια, του πατριωτισμού. Δε σκέφτηκε ποτέ ν' αγωνιστεί έστω για να επιβάλει να πληρώσουν τα σπασμένα οι χρυσόφορες τράπεζες και τα προνόμια, των οποίων τα τερτίπια είχαν καταβαρθεώσει την οικονομία και ολόκληρες ζωές.

...Κι έφτασε τελικά, μετά από τόσες στερήσεις στο όνομα ενός «φιλότιμου» που μόνο αυτή επεδίεινε (και ποτέ βέβαια η άρχουσα πολιτική, οικονομική κλπ τάξη), να βγαίνει στους δρόμους βαρύνοντας άδειες κατασρόλης και να θρηνεί 35 νεκρούς, δολοφονημένους από την αστυνομία κατά τη διάρκεια των διαμαρτυριών και των συγκρούσεων που ακολούθησαν.

Δεν έχουμε σκοπό να προαναγγείλουμε το μέλλον στην Ελλάδα. Αλλά ούτε και να γίνουμε αμαχητί τα θύματα τόσο της πολιτικο-οικονομικής κλίκας όσο και των επιλογών του κάθε «έντιμου πολίτη». Όσοι/ες βρεθούν μαζί μας στις συγκρούσεις που έρχονται σε όλα τα επίπεδα, καλώς να 'ρθουν. Στη μοχθηρή, και μίσηρη μέσα στην απύθμενη εξαχρείωσή της μάζα των «εντιμών», έχουμε προς το παρόν να πούμε μόνο ένα στίχο από το τραγούδι κάποιας παλιάς μπάντας:

...«Με ποιο δικαίωμα θα μας καταδικάσεις;»

εφημερίδα δρόμου Άπατρις

επί του πιεστηρίου

Καλά σου τα'λεγα. Τι ήταν καλύτερο για το ελληνικό image; Ένα χέρι ανοικτό και στο βάθος τραπέζιες ή ένα χέρι που κρατάει μια μολότοφ και στο βάθος μπάτσος; Τι συναίσθημα ήταν καλύτερο; Ο θαυμασμός και η κρυφή ζηλεια που προκαλέσε παγκόσμια ο Δεκέμβρης του 2008 ή ο οίκτος και η φανερή ελεεινολογία των διεθνών αναγγελιών και των (κρυφών ή και φανερών) σ τ ο ι χ η μ ά τ ω ν γ ι α

χρεωκοπία τον Γενάρη του 2010;

Την απάντηση, κατά βάθος, την ξέρουν όλοι.. Αλλά γεμίζαμε ηλίθιους..

Κανείς ποτέ, χωρίς εξουσία και όφελος, δεν τόλμησε να

φωνάζει σ'αυτόν το λαό πόσο γελοίος έγινε από τότε που έμαθε στα εύκολα φράγκα (με τον ιδρώτα και το αίμα των Άλλων - έτσι είναι τα εύκολα λεφτά!). Κανείς δε σιχάθηκε αυτόν το λαό που έγινε συλλογικό αφεντικό (και νταβατζής). Οχι. Αυτός ο λαός έχει τους δεξιούς και τους αριστερούς του σωτήρες, τα αποκούμια του, τους φασίστες του και τους λιγότερο φασίστες - και ποτέ δεν φταίει. ΠΟΤΕ!

■/ xtesvradi

ΌΧΙ στο ξεπούλημα των βουνών στις εταιρείες

Μια ενημέρωση σχετικά με τις πρόσφατες συλλήψεις κατοίκων στη Σπίνα Χανίων και την αντίστασή τους στην κατασκευή Αιολικού πάρκου στην περιοχή.

Την Τετάρτη 10/02 το πρωί, στην περιοχή της Σπίνας Χανίων, αποκλείστηκε ο δρόμος από την πρωτοβουλία των κατοίκων των περιχώρων Σπίνας, Μηχανήματα της εταιρίας Αιολική Μουσούρων ΑΕ συνοδευόμενα από μπάτσους έφτασαν εκεί προκειμένου να «σπάσουν» το μπλόκο για να ξεκινήσουν τις εργασίες εγκατάστασης του αιολικού πάρκου στην περιοχή. Οι

κάτοικοι εμπόδισαν τα μηχανήματα της εταιρείας Αιολικής Μουσούρων ΑΕ να προχωρήσουν σε διανοίξη του δρόμου για να αρχίσουν οι εργασίες, με αποτέλεσμα οι μπάτσος να συλλαβουν 14 κατοίκους. Οι συλλήψεις οδηγήθηκαν στο Α.Τ. Κανδάνου και αφέθησαν τελικά ελεύθεροι το βράδυ της ίδιας μέρας αλλά εκκρεμούν εις βάρος τους πιθανές κατηγορίες που δεν έχουν ακόμα αποδοθεί.

Λίγα λόγια σχετικά με τον αγώνα των κατοίκων της περιοχής ενάντια στην καταστροφή του τόπου τους:

Ο κατάλογος των οικολογικών εγκλημάτων στο όνομα του κέρδους είναι έτσι κι αλλιώς τεράστιος. Με την προσηκνη της επικείμενης καταστροφής στο Αποπηγάδι, απλά συνεχίζεται μια διαδικασία πολλών ετών. Με δεδομένη την απληστία των αφεντικών και με πρόσχημα την πράσινη ανάπτυξη, ένα από τα τελευταία παρθένα μέρη της Κρήτης, κινδυνεύει να μετατραπεί σε εργοτάξιο παρασκευής

“οικολογικής” αιολικής ενέργειας. Προφανώς, η εξαιρετική

ομορφιά του τόπου αυτού, η ζωές των κατοίκων, οι πηγές, το δάσος, το βουνό δεν έχουν καμία αξία μπροστά στην όλο και μεγαλύτερη ανάγκη του αδηφάγου δικτικού πολιτισμού για ενέργεια. Μια ανάγκη που συνεχώς θα μεγαλώνει.

Τα γεγονότα έχουν λίγο-πολύ ως εξής: κάποιοι κάτοικοι ένα πρωί ανακαλύπτουν ότι έχει αρχίσει να ανοίγει δρόμος προς την κορυφή του βουνού, κοντά στο χωριό Σπίνα, στην περιοχή του Ομαλού στα Χανιά και στη συνέχεια μαθαίνουν ότι πρόκειται να φτιαχτεί εκεί αιολικό πάρκο. Με

λάθος όνομα της τοποθεσίας. Σκοπός είναι να κοπούν τα δέντρα, αφού σύμφωνα με παραθυράκι του νόμου, επιτρέπεται η αποψίλωση δασών για την δημιουργία εναλλακτικών πηγών ενέργειας.

Η επίμαχη περιοχή, δασική έκταση με καστανιές, με μεγάλο ιστορικό και πολιτιστικό βάρος και τεράστια οικολογική αξία λόγω των πηγών και της βιοποικιλότητας που υπάρχει εκεί, αποτελεί έκτοτε σημείο διαμάχης ανάμεσα στους κατοίκους και τον εργολάβο. Σε αυτή τη διαμάχη προφανώς δεν λείπουν οι απειλές, οι τραμπουκισμοί, τα “λαδώματα” κάθε είδους σε κρατικούς λειτουργούς και παράγοντες και γενικά το σύνολο των αθεμίτων μέσων που χρησιμοποιούν συνήθως οι πολυεθνικές εταιρείες και τα τσιράκια

τους.

Η αντίδραση των κατοίκων απέναντι στους μεγαλονταβατζήδες της φύσης ήταν άμεση. Οι μπουλντόζες καίγονται λίγες μέρες μετά την ανακάλυψή τους και το έργο προσωρινά σταματάει. Οι κάτοικοι, κατά κύριο λόγο καστανοπαργαυοί και κτηνοτρόφοι, που προφανώς θίγονται άμεσα από το έργο, κινητοποιούνται τόσο για την προστασία της φύσης όσο και του κοινωνικού ιστού της περιοχής ο οποίος διαταράσσεται ανεπανόρθωτα. Χαρακτηριστικό στοιχείο, της νέας κοινωνικής κατάστασης, είναι ότι η εταιρεία απαιτεί πλέον ενοίκιο από τους παραγωγούς και τους κτηνοτρόφους, για τη χρήση της γης και των πηγών, μετατρέποντας τους σε σύγχρονους κολίγους. Ακολουθούν λαϊκές συνελεύσεις, δύο μαζικά μπλόκα και συνολικά ένας αξιοσηπτεστάτος αγώνας ενάντια στο έργο, αλλά και σε διάφορους τοπικούς άρχοντες που δεν διατίθουν να ξεπουλήσουν τα πάντα στο όνομα του κέρδους. Ταυτόχρονα αρνούνται οποιαδήποτε διαπραγμάτευση, αδιαφορώντας για τα γελοία προσχήματα σχετικά με την “πράσινη” ενέργεια, αφού έτσι κι αλλιώς έχουν αρχίσει και ακούγονται ήδη διάφορα για περαιτέρω αξιοποίηση της κορυφής, για “οικολογικά γήπεδα του γκολφ” και “φιλικά” προς το περιβάλλον real estate.

Για μας ο καπιταλισμός, είτε πράσινος, είτε πορτοκαλί, δεν είναι άλλος από αυτό το ίδιο σάπιο σύστημα που τόσο πολύ γνωρίσαμε και τόσο πολύ μισούμε. Οι οικολογικές ευαισθησίες των αφεντικών σταματάνε μαζί με τα περιθώρια κέρδους τους και το να ελπίζει κανείς σε αυτές δεν έχει καμία διαφορά από το να πιστεύει στις καλές προθέσεις του δήμιου ενώ ακονίζει το τσεκούρι πάνω απ' το κεφάλι του. Ο αγώνας ενάντια στο κράτος και τα αφεντικά, ο αγώνας ενάντια στους μεγαλονταβατζήδες της φύσης, είναι αγώνας για τη γη και την ελευθερία και όπως λένε και οι ίδιοι οι κάτοικοι: όταν η αυθαρεσία γίνεται νόμος, η αντίσταση γίνεται καθήκον.

Ενάντια στην φύση τη λεηλασία αγώνας για τη Γη και την Ελευθερία

■/ Αναρχικοί/ες – Αντιεξουσιαστές/ριες Ηράκλειο Κρήτης

«Ήθελα να δώσω το παράδειγμα, μήπως και άλλοι αποφασίσουν να βοηθήσουν την πατρίδα σε αυτή τη δύσκολη στιγμή.» Αυτό δήλωσε ο Πατρινός συνταξιούχος του ΙΚΑ, Ιωάννης Ανδριόπουλος, με αφορμή την απόφασή του να καταθέσει τη μηνιαία σύντάξη του, που ανέρχεται στα 701 ευρώ, υπέρ του κράτους.

Όπως ανέφερε ο κ. Ι. Ανδριόπουλος, πήρε την απόφασή του λίγες ημέρες μετά την καταβολή της σύνταξης τον Φεβρουάριο. Έτσι, χθες Τετάρτη, πήγε στο υποκατάστημα του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων

για να καταθέσει τα χρήματα. Όμως, λόγω τυπικών διαδικασιών δεν έγινε η κατάθεση και τον παρέπεμψαν στην Τράπεζα της Ελλάδος.

Πάντως, ο κ. Ι. Ανδριόπουλος τονίζει ότι η απόφασή του δεν έχει καμία απολύτως σχέση με τις πολιτικές του πεποιθήσεις, επαναλαμβάνοντας ότι το μόνο που θέλει είναι να βοηθήσει την πατρίδα του.

Όμως δεν παρέλειψε να αναφέρει πως άλλοι συμπολίτες του με τους οποίους συναντήθηκε του άσκησαν κριτική για την απόφασή του.

ΑΠΑΤΡΙΣ	εφημερίδα δρόμου	ΕΠΗΡΕΠΕΤΑΙ η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική, ή κατά παράφραση, ή διασκευή απόδοση του περιεχομένου της εφημερίδας με οποιοδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη.
	ιδρυτής: Fr. Marotessa	
	επικοινωνία: apatris.news@gmail.com	
	διανέμεται σε καταλήψεις, στέκια, ελεύθερους χώρους	

Αν επιθυμείτε να λαμβάνετε φύλλα της εφημερίδας, να συμβάλλετε στη διανομή της, ή να μας στείλετε κάποιο κείμενο επικοινωνήστε μαζί μας στο email.

ζωή μας είναι πάνω απ' όλα τα χρήματα του κόσμου!

Αν τα αφεντικά παραπονιούνται ότι «η δουλειά δεν βγαίνει», να τους λέμε να πάρουν και άλλους διανομείς...

Για τις κακοτεχνίες στους δρόμους, τα φανάρια που δεν λειτουργούν, τους δεκάδες οδηγούς-φονιάδες που κυκλοφορούν, την παντελή έλλειψη κυκλοφοριακής αγωγής στα σχολεία και τους Τροχάιους που εκτός από το να τράφουν εμάς δεν κάνουν τίποτα, συγγνώμη λάθος πόρτα κτυπάτε...

Σωματείο εργαζομένων οδηγών με δίκυκλο όχημα Ν. Ηρακλείου Κρήτης
«Τελευταίος τροχός-Νίκος Πετράκης»
επικοινωνία: τηλ: 6948480518
web: seodo.her@mail.com www.seodo.gr

«Με αφορμή την επικείμενη δίκη για την απαγωγή του βιομήχανου Γ. Μιλιανά, που ξεκινά την Τρίτη 2 Φεβρουαρίου, θα 'θελα να ξεκαθαρίσω κάποια πράγματα. Σε διάφορες φάσεις της ζωής μου υπήρξα καταζητούμενος πρώτης γραμμής, κοντά στα 12 χρόνια συνολικά δραπέτης (ελπίω να υπάρξει και συνέχεια) και 8 χρόνια έγκλειστος. Όλα τούτα να χρόνια που έζησα και ζω κυνηγημένος από την επίσημη πολιτεία δεν βρέθηκε ένας καταδότης να με παραδώσει στα χέρια των δικωτών μου. Παρ' όλο που στην πρώτη απόδρασή μου, τον Αύγουστο του 1991, υπήρξα και επικηρυγμένος από το γενναϊόδωρο προς τους καταδότες ελληνικό κράτος. Αντίθετα, συνάντησα ανθρώπους με μπέσα, λεβεντιά και αξιοπρέπεια. Ανθρώπους που μου άνοιξαν την πόρτα τους, μου παρέχαν κάλυψη και βοήθεια, χωρίς συχνά να λογαριάζουν το ρίσκο που και οι ίδιοι έπαιρναν. Ανθρώπους που με βοήθησαν σε δύσκολες στιγμές για μένα (όπως είναι οι αποδράσεις) με κίνδυνο τη ζωή τους, που απέδειξαν ότι σε αυτή τη χώρα δεν υπάρχουν μόνο υποταγμένοι, προσκυνημένοι αλλά και πολλοί (τόσο πολλοί που έχω εκπλαγεί) που σέβονται τις παραδόσεις της τιμής και της αλληλεγγύης για τον κυνηγημένο. Ανθρώπους περήφανους που απεχθάνονται τον καταδοτισμό, τη δουλοπρέπεια και το χωροφύλακα.

Όλους λοιπόν αυτούς τους αξιόλογους ανθρώπους τους ευχαριστώ και δημόσια για την πολύτιμη βοήθειά τους και γιατί μου δώσαν την ευκαιρία να τους γνωρίσω. Δύο από αυτούς είναι ο Βαγγέλης Χρυσοχοϊδης και ο Πόλις Γεωργιάδης που ο καθένας μου στάθηκε με το δικό του τρόπο και τη στιγμή που τον χρειάστηκα, δίχως να προσδοκούν προσωπικά οφέλη παρά μόνο ενήργησαν έτσι όπως τους καλούσε η συνειδησή τους. Δηλώνοντας τη συμπαράστασή μου στα δύο νέα αυτά παιδιά που η πολιτεία στραγγαλίζει καθημερινά γνωρίζοντας πως το μόνο "έγκλημά" τους είναι η αλληλεγγύη προς τον κυνηγημένο, θα ήθελα να δω έστω και για μια φορά το ύψος για το οποίο περηφανεύεται η ελληνική δικαιοσύνη. Γιατί για το βάθος της είμαι ο πλέον αρμόδιος να μιλήσω: Άβυσσος.

Δεν θα πιο περισσότερα. Απευθύνομαι μόνο σε όσους θέλουν να κρατήσουν προσηήματα δικαιοσύνης και αξιοπρέπειας. Και ο καθένας θα πράξει ό,τι του υπαγορεύει η τιμή και η συνειδησή του.

Στις 14-4-09, απόγευμα γύρω στις 8 η ώρα στην είσοδο και εντός του οικισμού του Αλεποχωρίου, ενώ οδηγούσα το αυτοκίνητο πλάν στον κεντρικό παραλιακό δρόμο με κατεύθυνση το κέντρο του χωριού, μου έκλεισαν αφηνιδίως το δρόμο τρία αυτοκίνητα και ταυτόχρονα άλλα δύο κόλλησαν στο πίσω μέρος του δικού μου αυτοκινήτου.

Μεταξύ των πέντε συνολικά αυτοκινήτων υπήρχε ένα μαύρο AUDI A4, ένα λευκό PEUGEOT RALLY και ένα ταξί του νομού Αττικήςμάρκας OPEL.

Στο καθένα από τα αυτοκίνητα επέβαιναν τρία άτομα (σύνολο 15), όλοι με πολιτικά. Αστραπιαία και ταυτόχρονα πετάχτηκαν όλοι οι επιβαίνοντες έξω κρατώντας οι μεν οδηγόι των αυτοκινήτων υποπολυβόλα H&K MP5 με διπλό γεμιστήρα και οι υπόλοιποι ημιαυτόματα πιστόλια τύπου GLOCK και H&K U.S.P.

Αμέσως αντιλήφθηκα πως έχω να κάνω με ένοπλους μισθοφόρους του ελληνικού κράτους που βγήκαν παγανιά διψασμένοι για αίμα. Την ίδια στιγμή απ' τα δεξιά μου και μέσα από ένα αόρατο από τον κεντρικό δρόμο, στενό δρομάκι εμφανίσθηκε ένα άλλο αυτοκίνητο (με τον οδηγό να μένει εμβρόντητος από το σκηνικό που αντικρίζε) και σταμάτησε αναγκαστικά στην έξοδο του μικρού στενού. Χωρίς δεύτερη σκέψη έστριψα τέρμα δεξιά το τιμόνι και σανίδωσα το γκάζι. Εμβολίζοντας από τα πλάγια το εν λόγω αυτοκίνητο (δεδομένου ότι το στενάκι μετά βίας χωρούσε το δικό μου τζιπ), χώθηκα στο στενό χωρίς να γνωρίζω πού οδηγεί.

Από το ξεκίνημα των όσων περιγράψω μέχρι να

επιστολή Παλαιοκώστα

Ο Βασίλης Παλαιοκώστας εκφράζεται δημόσια για όσα του καταμαρτυρούν, ασκώντας ταυτόχρονα κριτική στις αστυνομικές μεθόδους, τη στάση των δημοσιογράφων και τη λειτουργία της Δικαιοσύνης. Η επιστολή δημοσιεύτηκε αρχικά σε αστική φυλλάδα.

διανύσω με το τζιπ 20-30 μέτρα μέσα στο στενό, σφαίρες χόρευαν στην καμπίνα του αυτοκινήτου. Οι τύποι άνοιξαν ομαδόν πυρ κατά ριπάς με τα υποπολυβόλα και τα πιστόλια, σημαδεύοντας στο ψαχνό (τα μόνα που έμειναν άθικτα ήταν τα λάστιχα του αυτοκινήτου μου). Από τη μεγάλη εμπειρία που διαθέτω σε καταστάσεις έντονης πίεσης, είμαι και παραπάνω από σίγουρος πως ρίχτηκαν τουλάχιστον 150 σφαίρες σε 15 δευτέρα (όσο και κράτησε το όλο σκηνικό). Και κάποιες από αυτές πιθανότατα έπληξαν και το αυτοκίνητο του ανυποψίαστου πολίτη ο οποίος βρισκόταν μέσα σε αυτό.

Αυτοί οι αδίστακτοι, οι τυφλοί δολοφόνοι της ΕΛ.ΑΣ ήταν αποφασισμένοι να υλοποιήσουν στο ακέραιο την εντολή που είχαν λάβει από τη φυσική και πολιτική τους ηγεσία. Εντοπίστε τον και σκοτώστε τον.

Σε αυτή την περίπτωση δεν στάθηκαν τυχεροί, γιατί η τύχη είναι γένους θηλυκού και γουστάρει τους τολμηρούς.

Ο λόγος για τον οποίον αναφέρομαι στο περιστατικό είναι για να αναδείξω τον άθλιο τρόπο με τον οποίο μεταδίδονται από τα ΜΜΕ τέτοια γεγονότα.

Το αυτοκίνητο στο οποίο επέβαινα και εγκατέλειπα στα εκατό μέτρα από το συμβάν, γιατί το στενό ήταν αδιέξοδο, ήταν διάτρητο από σφαίρες. Αυτό το γεγονός δεν αναφέρθηκε και το αυτοκίνητο δεν εμφανίσθηκε πουθενά. Εξαφανίσθηκε ως διά μαγείας. Όπως ως διά μαγείας εξαφανίσθηκε το άλλο αυτοκίνητο (τρακαρισμένο και πιθανόν χτυπημένο από σφαίρες), μαζί με την ατυχή ιδιοκτήτη του, την μοναδικό αυτόπτη μάρτυρα που ουσιαστικά συμμετείχε άθελά του στο περιστατικό, παρακαλούώντας καρέ καρέ όλη τη σκηνή από την αρχή ως το τέλος.

Αντί λοιπόν να ερευνήσουν όλα αυτά τα τόσο σημαντικά πράγματα για να φανεί το τι ακριβώς έγινε σε εκείνο το συμβάν, οι τολμηροί και δαιμόνιοι ρεπόρτερ των ελληνικών ΜΜΕ εμφανίσθηκαν μέσα από το δωμάτιο του σπιτιού όπου διέμενα, με αποκαλυπτικά ρεπορτάζ, να κραδαίνουν τα άπλυτα σώβρακά μου, ενημερώνοντας αλαλάζοντας, γεμάτοι έξαψη τον άβολο, αδαή, αποσβολωμένο τηλεθεατή. Αυτό το περιστατικό αποκαλύπτει ξεκάθαρα την προθυμία για σωπή και συγκάλυψη εκ μέρους της δημοσιογραφικής κοινότητας, ουσιαστικά συναινώντας στην εγκληματική αυθαίρετη δράση των πιστολάδων της ΕΛ.ΑΣ και των εντολών τους, συνδιαλεγόμενοι μαζί τους.

"Θα σας επιτρέψουμε να μπειτε στο σπίτι για να αποκλειστικό ρεπορτάζ, αλλά για όλα τα υπόλοιπα τσιμουδιά. Μην νάζετε παραπέρα". Αυτή ήταν η πρόταση και τελικά η αισχρή συμφωνία των δύο πλευρών.

Τα λεφτά εμείς θα τα βγάλουμε. Τα σώβρακα αξίζουν περισσότερο στο χρηματιστήριο των MEDIA από τη ζωή του ιδιοκτήτη τους. Φτάνει αυτός να είναι "διαβόητος".

Και ποιος νοιάζεται για τον τρόπο που δρα η αστυνομία; Αν η αστυνομία και η ηγεσία της πιστεύουν πως ένας άνθρωπος επειδή μόνο και μόνο είναι καταζητούμενος είναι αυτόματα και

για σκότωμα, γιατί να διαφωνήσουμε; Όποτε χρειαστήκαμε κάποια πληροφορία, το ανώτατο στέλεχος της αστυνομίας (έτσι κομπάζουν) απαντά αμέσως στο κινητό και εγκατέλειπα στα εκατό μέτρα από το συμβάν, γιατί το στενό ήταν αδιέξοδο, ήταν διάτρητο από σφαίρες. Αυτό το γεγονός δεν αναφέρθηκε και το αυτοκίνητο δεν εμφανίσθηκε πουθενά. Εξαφανίσθηκε ως διά μαγείας. Όπως ως διά μαγείας εξαφανίσθηκε το άλλο αυτοκίνητο (τρακαρισμένο και πιθανόν χτυπημένο από σφαίρες), μαζί με την ατυχή ιδιοκτήτη του, την μοναδικό αυτόπτη μάρτυρα που ουσιαστικά συμμετείχε άθελά του στο περιστατικό, παρακαλούώντας καρέ καρέ όλη τη σκηνή από την αρχή ως το τέλος.

Από εμένα μπράβο και εις ανώτερα, το μέλλον σάς ανήκει. Μάλιστα θα πρότεινα οι δύο κοινότητες της αστυνομίας και της δημοσιογραφίας να συγχωνευθούν για λόγους λειτουργικούς. Και πρωτότυπο είναι και πλεονεκτήματα παρέχει.

Τζάμπα εκλέξετε πρόεδρο αστυνομικό συντάκτη της ΕΣΗΕΑ;

Αν οι δαιμόνιοι αυτοί ρεπόρτερ με τον ίδιο ζήλο που δείχνουν στα δικά μου και όχι μόνο σώβρακα, ασκούσαν καθημερινό έλεγχο, καταγγέλλοντας στον Έλληνα πολίτη ότι:

* 13.000 άνθρωποι βρίσκονται σε καθεστώς αιχμαλωσίας (με το πρόσχημα της παραβατικότητας), βιώνοντας την απόλυτη εκμετάλλευση, τη δική τους και των οικογενειών τους, από την επίσημη πολιτεία. Που αφού περάσαν τις συμπληγάδες μιας διεφθαρμένης αστυνομίας και μιας τρισεπίτονης δικαιοσύνης καταλήγουν καταδικασμένοι με βαρύτατες ποινές σε μεσαιωνικές συνθήκες διαβίωσης και ξεπερνούν κατά πολύ τα όρια του ομαδικού και διαρκούς βασανισμού. Που νιώθουν στο πεπσί τους τη βαρβαρότητα με την οποία αυτό το σαθρό σύστημα πασχίζει να ελέγξει και εν τέλει να αφανίσει ό,τι τολμά να του βγάλει τη γλώσσα.

* Αν καταγγέλλανε τους ένοπλους φρουρούς του ελληνικού κράτους που εκτελούν εν ψυχρώ πολίτες (νέους κατά προτίμηση) στη μέση του δρόμου, μπροστά στα μάτια όλων των πολιτών. Που εξευτελίζουν και βασανίζουν μέχρι θανάτου ανθρώπους στα κρατητήρια. Που στήνουν με το έτσι θέλω κατηγορητήρια κατασκευάζοντας ενόχους και στέλνοντάς τους για χρόνια φυλακή. Και τόσες άλλες εγκληματικές πράξεις χωρίς να δίνουν λόγο σε κανέναν.

* Αν ασκούσαν πραγματικό έλεγχο στους σύγχρονους πειρατές του πολιτικού συστήματος, οι οποίοι με βοήθό το τέχνασμα της ψήφου του Έλληνα πολίτη και τις ευλογίες των ΜΜΕ καταλαμβάνουν το Κοινοβούλιο μετατρέποντάς το σε στρατηγείο καταδυνάστευσης του ψηφοφόρου. Σε άνδρo διαπλοκής, συναλλαγής, αρπαχτής. Σε γιάφκα όπου μοιράζονται τα λάφυρα που αποκομίζουν από επιδρομές και

Θα μου πείτε δεν είμαι και ο πλέον κατάλληλος να κάνω υποδείξεις και μάλιστα για θέματα δημοκρατίας.

Σωστά. Στον τόπο που γεννήθηκε η δημοκρατία μπορούν να της κάνουν ό,τι θέλουν, ακόμη και να τη θάψουν αν το επιθυμούν. Είναι καλό ότι γεννιέται σ' έναν τόπο, σε αυτόν και να πεθαίνει. Να μην τους κακοφαίνεται, όμως, που οι πιτσιρικάδες της πετάνε πέτρες. Γριά και ρακένδυτη τη βλέπουν, πέτρες της πετούν. Αρχέγωνα μια αλάνθαστα ένστικτα είναι αυτά. Γιατί οι πιτσιρικάδες είναι πιο έντμιοι και περήφανοι από τους μεγάλους. Δεν θα ήθελαν όταν μεγαλώσουν να βρουν μια κερκή στην ντουλάπα και να μάθουν ότι οι πατεράδες τους την κρατούσαν εκεί για να συντηρούνται από τη σύνταξή της. Επιθυμιόν κάτι πολύ περισσότερο από ένα πτώμα στη φορμολή και να είστε βέβαιοι πως θα το πάρουν όσα σκάχτρα κι αν υψώσετε στους δρόμους.

Όσο για το πρόσωπό μου, είναι απόλυτη πεποίθησή μου και σίγουρα χιλιάδων άλλων σκεπτόμενων ανθρώπων πως τη ζήμια που προξενεί στο κοινωνικό σύνολο ένας λαμπερός τηλεπαρουσιαστής σ' ένα και μόνο δελτίο ειδήσεων (των 8 κατά προτίμηση) εγώ δεν θα καταφέρω 10 ζωές να μου χαρίσουν. Τι ζήμια θα μπορούσα να προξενήσω με ένα λιανοντούφεκο; Δεν το έχω στρέψει ποτέ σε κορμί ανθρώπου, πόσο μάλλον στο μυαλό του. Τώρα γιατί εγώ με το λιανοντούφεκο είμαι ο καταζητούμενος και κινδυνεύω να σκοτωθώ πέφτοντας πάνω σε κάποιο λυσσασμένο απόσπασμα και εκείνοι που με κερδοφόρα υπερόπλα τους εκφυλίζουν και σιγά σιγά αποστερνώνουν το πνεύμα ενός ολόκληρου λαού καταστώντας τον πνευματικά ανάπηρο, γίνονται κριτές και διώκτες μου, είναι και η δική μου απορία.

Τώρα όμως που το καλοσκέφτομα ίσως θα πρέπει να αλλάξει ο νόμος περί όπλων. Οποιοι κρατάει λιανοντούφεκο να δικάζεται για κακούργημα!!!

Επειδή είναι η πρώτη φορά που παρεμβαίνω δημόσια δεν θα ήθελα να κλείσω έτσι βαριά. Γι' αυτό θαβάλω ένα αληγορικό κουζ-γρίφο-αίνιγμα που νομίζω πως θα σας δυσκόλεψε πολύ. Πώς ονομάζεται ο βοηθός σερίφη κάποιου ορεινού και απομακρυσμένου χωριού της γιούτα των ΗΠΑ που προτάθηκε και τελικά παρέλαβε περιχαρής βραβείο από το FBI, γιατί με ηρωισμό και πάντα με κίνδυνο τη ζωή του συνέλαβε και παρέδωσε στη δικαιοσύνη κάποιους επικίνδυνους διασαλευτές της τάξης του χωριού; Που εκτός από το βραβείο είχε φιλοδοξία να γυριστεί ταινία από το Χόλιγουντ για το κατόρθωμά του, με πρωταγωνιστή τον Τζορτζ Κλούνι, εκνευρίζοντας έτσι και αναγκάζοντας τους αμερικανούς φίλους του να τον εξορίσουν, υποβιβάζοντάς τον σε υπουργό Προστασίας του Πολίτη σε χώρα ανεξάρτητη των Βαλκανίων. Που σύμφωνα με δικές μου αποκλειστικές πληροφορίες συνεχίζει να φαντάζεται και να ψάχνει εναγωνίως διασαλευτές!

Για να σας διευκολύνω θα σας πως μερικές από τις αγαπημένες του λέξεις. Δημοκρατία, επαναστατικό ταμείο, γκέτο, συγκατονοούντα δοχεία, αποταθεροποίηση, μηδενική ανοχή, οργανωμένο έγκλημα, θα συλληφθούν. Επίσης είναι ένθερμος οπαδός του καταδοτισμού και λατρεύει τους πληροφοριοδότες και τις επικηρύξεις.

Πάντως γνωρίζοντας πως ένα από τα πολλά προσόντα του είναι και η εκδικητικότητα, σπεύδω να διευκρινώ πως κάθε ομοιότητα με γεγονότα και πρόσωπα είναι εντελώς συμπτωματική.

Όσο αστυνομικοί ρεπόρτερ το βρουν θα μπουν στην κλήρωση για αποκλειστική συνέντευξη. Τους αγωνιστικούς μου χειρισμούς σε εκείνους που δεν καταθέτουν τα όπλα, με τα οποία επέλεξαν να αγωνιστούν για τη ζωή που ονειρεύονται.

Υ.Γ.: ΛΙΓΟ ΑΛΛΑΚΙ ΠΑΙΔΙΑ. ΣΚΟΥΡΙΑΖΟΥΝ».

πηγή: enet.gr

όταν οι «προστάτες του πολίτη» δολοφονούν

Στις 16.02.2010 κατά τη διάρκεια αστυνομικής επιχείρησης για τη σύλληψη 2 ατόμων στο Βύρωνα, μέσα από καταιγισμό πυροβολισμών, πέφτει νεκρός από 9 σφαίρες μπάτσου ο περαστικός εκείνη την ώρα 25χρονος Νίκος Ντόνι.

Οι μπάτσοι ενώ γνώριζαν ότι ήταν πιθανό να υπάρξει ανταλλαγή πυρών, δεν δίστασαν μέρα μεσημέρι να επιχειρήσουν τη σύλληψη σε μια γειτονιά, κάτι που πολύ πιθανό θα έβαζε σε κίνδυνο ανθρώπινες ζωές. Σαν να μην έφταναν όλα αυτά, αφού πυροβόλησαν τον 25χρονο, οι μπάτσοι τον άφησαν για πολλή ώρα αμόφορτο στο δρόμο μην επιτρέποντάς στο ΕΚΑΒ να πλησιάσει για λόγους «ασφάλειας».

Άμεση σχέση με την επιχείρηση της 16.02 είχε και το γεγονός του αφοπλισμού των μπάτσων από 2 άτομα το περασμένο βράδυ στο Μαρούσι. Με αφορμή το γεγονός αυτό οι τηλεοφάνιοι άρχισαν να δημιουργούν κλίμα τρομολαγνείας και να διαλαλούν την «ανάγκη» για περισσότερη ασφάλεια. Μίλησαν για αδίστακτους κακοποιούς και για ανικανότητα της αστυνομίας να τους αντιμετωπίσει. Οι μπάτσοι και οι υπουργοί ΠΡΟ.ΠΟ. σε μια προσπάθεια να αποκαταστήσουν τη «χαμένη τους τιμή» θεώρησαν ότι μπορούν να συμπεριφέρονται σαν καουμπόηδες μέσα στις γειτονιές της Αθήνας μέρα μεσημέρι. Άλλωστε ο αρχηγός της ΕΛ.ΑΣ δήλωσε μετά το γεγονός ότι «στον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας είναι λογικό να υπάρχουν παράπλευρες απώλειες...».

Πέρα, όμως, από το χώρο και το χρόνο, η ίδια ύπαρξη και ο ρόλος των μπάτσων είναι ένα γεγονός που από μόνο του έχει δολοφονικές συνέπειες. Γι αυτό και ο θάνατος του 25χρονου δεν ήταν ατύχημα αλλά ένα λογικό συνεπακόλουθο, όπως και τόσα άλλα παραδείγματα εν ψυχρώ κρατικών δολοφονιών. Εξάλλου, ο θάνατος του 25χρονου δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από «εξοστρακισμό» αφού προήλθε από 9 στοχευμένους πισώπλατους πυροβολισμούς.

Σε καμία περίπτωση η δολοφονία του 25χρονου από μπάτσους δεν αποτελεί μεμονωμένο περιστατικό! Οι εν ψυχρώ δολοφονίες από μπάτσους δεν είναι λίγες και χρειάζονται πολλά φύλλα χαρτί μόνο για να καταγραφούν τα ονόματα των δολοφονηθέντων. Οι δολοφονίες στα χερσαία και υδάτινα σύνορα, στα κρατητήρια των Α.Τ., στις φυλακές ή στους δρόμους σε διάφορες καουμπόικες ενέργειες της ΕΛ.ΑΣ είναι καθημερινό φαινόμενο. Η καραμέλα, επομένως, του «μεμονωμένου περιστατικού» δεν μπορεί να φαγωθεί πλέον.

Ο Χρυσοχοϊδης ως άλλος χαφίες ήρωας βγα-

λμένος από το μυθιστόρημα «1984», δεν σταματά με επικοινωνιακή χειραγώγηση από τα Μ.Μ.Ε. να αντιστρέφει περίτεχνα την πραγματικότητα. Αγνοώντας το γεγονός της δολοφονίας, μέσα σε όλη την τραγικότητα που τον διακατέχει, εξαγγέλλει την κυκλοφορία περισσότερων ένστολων δολοφόνων στους δρόμους, πουλώντας το παραμύθι της περισσότερης ασφάλειας. Τα παχιά λόγια και η δημαγωγία των κονδυλοφόρων των Μ.Μ.Ε. και του Χρυσοχοϊδή είναι μια προσπάθεια αφενός παραπληροφόρησης και σύγχυσης της ήδη μεθυσμένης κοινής γνώμης και αφετέρου

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ ΟΛΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ...

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ της πορείας του Βύρωνα 27.02 25ΧΡΟΝΟΣ ΝΕΚΡΟΣ ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙ, ΜΠΑΤΣΟΙ ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΝΑ ΔΙΑΛΥΣΟΥΜΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

*/ αυτοδιαχειριζόμενο στέκι παλιού χμειούσ

καταστολής σε ιδεολογικό επίπεδο των κοινωνικών αντιστάσεων. Μιλώντας συνέχεια για εσωτερικούς εχθρούς και τρομοκρατία προωθούν το ιδεολόγημα της ασφάλειας, προσπαθώντας να προλάβουν τις συνέπειες των «εκρήξεων» της κοινωνικής οργής εξαιτίας της «θεσμικής κρίσης» του καπιταλιστικού συστήματος. Είναι μια γνωστή πρακτική εκ μέρους των κυρίαρχων οι οποίοι σπέρνουν το φόβο και τη σύγχυση σε μια περίοδο που το

Και οι τύραννοι χαϊδεύουν κοιλίες μεγάλες...

Κάτω από το όριο της φτώχειας ζει το 20% των Ελλήνων, σύμφωνα με τα στοιχεία που δημοσίευσε στις 18/1 η eurostat. Η Ελλάδα βρίσκεται στην τέταρτη θέση της σχετικής λίστας, μαζί με την Ισπανία και τη Λιθουανία, ενώ για το σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάτω από το όριο της φτώχειας ζει το 17% των πολιτών. Σύμφωνα με την έρευνα το 50% των Ελλήνων δεν μπορούν να πληρώσουν για μια εβδομάδα διακοπών, έναντι 37% των κατοίκων της Ε.Ε., ενώ το 15% δεν έχει την οικονομική δυνατότητα να κρατήσει ζεστό το σπίτι του έναντι 10% των Ευρωπαίων.

Το λακωνίζουν εστί φιλοσοφείν

carpe diem

Μία (όχι και τόσο) φανταστική ιστορία σοσιαλ-ηουρικής ιρέας

Η ιστορία αυτή γράφτηκε λίγο μετά τις απεργιακές κινητοποιήσεις όπως έλαβαν χώρα στο Ηράκλειο, και δεν θα ήταν διόλου φανταστική εάν τον περασμένο Οκτώβρη ο μπουδής πρώην πρωθυπουργός μας και τα α-δεξιά επιτελεία του δεν είχαν λακίσει. Ας φανταστούμε λοιπόν ότι οι εκλογές πράγματι θα γίνονταν το Μάρτιο (όπως είχε αναγγελθεί τότε) και πως τα μέτρα που περνάνε οι σοσιαλιστές “σύντροφοι” σήμερα, έπρεπε να τα περάσει η Ν.Δ.

Οι αγρότες της Κρήτης, αφού θα είχαν συνταχτεί με τον αγώνα των συναδέλφων τους στην παγωμένη πάνω Ελλάδα, θα απαιτούσαν να κατέβει ο αρμόδιος υπουργός με C-130 (ή έστω με Super Puma) να ακούσει τα δίκαια αιτήματά τους. Μετά από κάλεσμα του συνδικαλιστικού οργάνου τους της ΟΑΣΝΗ, εκατοντάδες τρακτέρ και 4x4 (πάντα με ζαντολάστιχα και φιμέ τζάμια) οτολισμένα με κατάρμαυρες σημαίες και υπό τον ήχο τοπικών πολεμικών εμβατηρίων, ερμηνευμένα από τον αείμνηστο Ν. Ευλόρη, θα είχαν κατακλείσει το κέντρο του Ηρακλείου, όλοι οι κόμβοι από και προς την πόλη θα ήταν μπλοκαρισμένοι από σκληροτράχηλους εργάτες γης . Ο αεροδιάδρομος του «Ν.Καϊζαντζάκης», άδειος από αεροπλάνα, θα είχε μετατραπεί σε πίστα επίδειξης οδικής δεξιότηcias (μπαντίλιας που λέμε). Στο λιμάνι, πυκνοί καπνοί από φλεγόμενα λάστιχα θα κάναν την ατμόσφαιρα αποπνικτική και τα πλοία θα ήταν δεμένα. Οι ιταλικιέρηδες, κι αυτοί εξοργισμένοι από τους επιπλέον φόρους στα καύσιμα, θα ‘χαν παρατάξει τις νταλικες τους στις εισόδους του λιμανιού (το σχέδιο της ηγσίας των αγροτών θα ‘ταν να χρησιμοποιήσουν τις νταλικες σαν ένα σύγχρονο δούρειο ίππο για να καταλάβουν το πλοίο της ANEK και να κάνουν αποβάση χαράματα στον Πειραιά, με απώτερο στόχο την κατάληψη της Βουλής)

Οι ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ θα καλούσαν τα μέλη τους στις «επάλξεις του αγώνα» και θα διοργάνωναν μαχητικό συλλαλητήριο ενάντια στα σχέδια της δεξιάς, με τη συμμετοχή πολλών χιλιάδων κόσμου . Η πορεία θα κατέληγε στην περιφέρεια, η οποία με συνοπτικές διαδικασίες θα καταλαμβάνόταν, ο πρόεδρος του εργατικού κέντρου μαζί με άλλους συναγωνιστές του θα είχαν συμβολικά χρίσει την είσοδο του κτηρίου. Το βράδυ, σε μια γιγαντοσθόνη τα δελτία ειδήσεων θα έδειχναν εικόνες από τις σώμα με σώμα μάχες σοσιαλιστών βουλευτών και λοιπων οργάνων με το ΜΑΤ. Στη Βουλή, ο πρόεδρος του κόμματος θα ζητούσε από τον πρωθυπουργό να παραιτηθεί εδώ και τώρα. Οι εργολάβοι θα είχαν παρατάξει τα σκαφτικά τους μηχανήματα έξω από την περιφέρεια και θ’ απειλούσαν ότι θα την κατεδαφίσουν εάν δεν ικανοποιηθούν τα αιτήματά τους. Στην Πλατεία ελευθερίας, η Νομάρχης και οι μισοί δήμαρχοι του νομού θα απειλούσαν ότι θα πέσουν από το μπαλκόνι διαμαρτυρόμενοι για το σχέδιο “Καλλικράτης”, που θα τους ξήλωνε από τις θεσούλες τους. Τέλος, η αντιπολίτευση θα ασκούσε δριμεία κριτική και θα απαιτούσε σύσταση εξεταστικής επιτροπής για τη διερεύνηση των λόγων για τους οποίους η κυβέρνηση διαγράφει χρέη διευρύ προς το δημόσιο από πρότμοιμα που είχαν επιβληθεί σε μεγάλες χρηματοπιστηριακές εταιρίες που είχαν πρωτοστατήσει στην απάτη κρχα του Χ.Α το 2000.

Απ ό,τι φαίνεται λοιπόν, μας και σχεδόν όλα τα παραπάνω τα έχουν δει τα ματάκια μας, αν κυβερνώσσε η δεξιά τη χώρα, θα βρισκόμασταν στα πρόθυρα της επανάστασης, μιας και το πανελλήνιο σοσιαλποητικό κίνημα θα ήταν στην πρώτη γραμμή του αγώνα για να διασφαλιστεί στα λαϊκά συμφέροντα.

Είστε ΞΕΦΤΙΛΕΣ

Ας αναλογιστούν το ρόλο τους οι ψηφοφόροι του ΠΑΣΟΚ, που με κατεβασμένα σώβρακα είναι διατεθειμένοι να κάνουν θυσίες. Το “αγγούρι” είναι πράσινο και φτάνει για (σχέδόν) όλους.

Ο φασισμός είναι ριζοσπαστική και αυταρχική πολιτική ιδεολογία και μαζικό κίνημα που έχει ως στόχο να θέσει το έθνος, το οποίο ορίζει βάσει αποκλειστικών βιολογικών, πολιτισμικών ή/ και ιστορικών συνθηκών, υπεράνω κάθε άλλης αξίας και να δημιουργήσει μια κινητοποιημένη εθνική κοινότητα.

Ο όρος φασισμός προέρχεται από την ιταλική λέξη fascio (φάσιο) που με τη σειρά της ετυμολογείται από το λατινικό «fascēs» (φασκές) και σημαίνει «ράβδος δεμένες μαζί με έναν πέλεκυ». Η λέξη παραπέμπει στους «littores» (λιτόρες) που ήταν ένα είδος ομάδων σωματοφυλάκων των γερουσιαστών της αρχαίας Ρώμης, οι οποίοι διακρίνονταν από μια ράβδο που κρατούσαν και η οποία ήταν το σύμβολο της εξουσίας τους. Οι fasces ήταν στην αρχαία Ρώμη σύμβολο της εξουσίας των δικαστών και συμβόλιζαν την «ισχύ δια της ενώσεως»: μια μόνο ράβδος σπάζει εύκολα, ενώ μια δέσημ πολύ δύσκολα. Οι ράβδοι δεμένες γύρω από έναν δυπλό πέλεκυ που έγινε το σύμβολο του φασισμού. Η αντιστοιχία με τους φασίστες της δεκαετίας του '20 βρίσκεται στο ότι οι πρώτες ομάδες φασιστών που σχηματίστηκαν στην Ιταλία ονομάστηκαν «fascio di combattimento», δηλαδή ομάδες-δέσμες μάχης.

Η γέννηση του φασισμού

και το πέρασμά του στην κοινωνία

Η γερμανική εκδοχή του φασισμού, ο ναζισμός πήρε το όνομά του από τα αρχικά NA.ZI. που σημαίνουν εθνικοσοσιαλισμός. Οι ναζί ήταν το κόμμα που δημιούργησε ο Χίτλερ και επικράτησε στη Γερμανία για να αιματοκυλίσει αργότερα ολόκληρο τον κόσμο κατά το Β΄ παγκόσμιο πόλεμο. Η κοσμοθεωρία του ναζισμού αποθεώνει τον κρατισμό στο πρόσωπο ενός ηγέτη (φύρερ) και ενός λαού που τον ακολουθεί πιστά με θ ρ η σ κ ε υ τ ι κ ή ε υ λ ά β ε ι α . Μια στρατικοποιημένη «κοινωνία» που στόχος της είναι η προάσπιση, η ενδυνάμωση και τελικά η βάρβαρη επικράτηση της παγκοσμίως. Αυτή η μισάνθρωπη ιδέα ενός μυστρέλου Αδόλφου που κατάφερε να πείσει με ρατσιστικές θεωρίες και συνωμοσιολογίες την πλειοψηφία του γερμανικού λαού, μετατρέποντας την σε μια πολεμική μηχανή που δεν άφησε τίποτα στο διάβα της.

Εκκινώντας την εξόντωση των εχθρών του (Εβραίοι) από προσώπου γης, ο Χίτλερ και οι ακόλουθοι του έριξαν στην πυρά του ναζισμού καθετί διαφορητικό, από βιβλία μέχρι και ανθρώπους. Εκατομμύρια «αλλοεθνών», ταιγγάνων, ομοφυλοφίλων, ανθρώπων με ειδικές ανάγκες, αριστερών-κομμουνιστών και αντικαθεστωτικών βασανίστηκαν, εξευτελίστηκαν και εκτελέστηκαν είτε γιατί δεν ταίριαζαν με το προφίλ της Άριας φυλής είτε επειδή αντιστάθηκαν σ’ όλη αυτή τη μαζική παράνοια.

Ο «μεγάλος ιδεολογικός πόλεμος» άφησε πίσω του εκατομμύρια νεκρούς και κατεστραμμένες πόλεις και ένα στρατό αντίστασης στο ναζισμό που τον καμηλεύτηκαν τότε οι δήμεν σύμμαχοι. Οι Αμερικάνοι και οι όμοιοι τους

Πηγαίνοντας πίσω τις αιματοβαμμένες σελίδες της ιστορίας εκείνης της περιόδου και παρατηρώντας τι προηγήθηκε κοινωνικά, οικονομικά και πολιτικά μπορεί να διαπιστώσει ότι: Το μεγάλο οικονομικό κραχ στα τέλη της δεκαετίας του '20 στις Η.Π.Α., (κάτι αντίστοιχο της τωρινής κρίσης του καπιταλισμού) προκάλεσε μεγάλες κοινωνικές αναταράξεις και εκρήξεις πέρα του μεταναστευτικού ρεύματος που προϋπήρχε (τότε που οι έλληνες θα

μπορούσαν πολύ εύκολα να χαρακτηριστούν οι “αλβανοί” της δύσης) και υπήρχε έντονη επιθυμία στον κόσμο για ουσιαστικές και ριζικέςαλλαγές.

Το όραμα μιας πιο δίκαιης κοινωνίας, γέννησε και ανέπτυξε αριστερά, κομμουνιστικά, αναρχικά και ελευθεριακά κινήματα. Η απήχηση τους ήταν ευρέως διαδεδομένη σε βαθμό γενικευμένης αντιπαράθεσης με τα καθεστώτα καταπίεσης και ανελευθερίας.

Τα θεμέλια του καπιταλισμού έτριξαν, όμως αντί της επανάστασης ήρθε η παγκόσμια πολεμική σύρραξη. Κράτη και κεφάλαιο πόνταραν στο φόβητρο του φασισμού για να διαλύσουν τις κοινωνικές αντιδράσεις.

Μουσολίνι, Φράνκο, Μεταξάς, Χίτλερ, οι καθοδηγητές των πιο τρανταχτών φασιστικών καθεστώτων της ιστορίας, απειλούσαν με οριστικό τέλος τις ανθρώπινες ελευθερίες αλλά και την ύπαρξη των φυσικών προσώπων που τις υπηρετούσαν.

Κανάλια και σταθμοί γεννούν νεοναζί

Και φτάνουμε στο σήμερα. Οι φασιστικές ιδέες βρήκαν και πάλι ακροατήριο μέσα στη στοίβαγμένη σε δημοσκοπήσεις φόβου και πανικού, σιωπηλή πλειοψηφία ή αλλιώς «κοινή γνώμη». Τα media «πες πες κάτι θα «αλλοεθνών», ταιγγάνων, ομοφυλοφίλων, ανθρώπων με ειδικές ανάγκες, αριστερών-κομμουνιστών και αντικαθεστωτικών βασανίστηκαν, εξευτελίστηκαν και εκτελέστηκαν είτε γιατί δεν ταίριαζαν με το προφίλ της Άριας φυλής είτε επειδή αντιστάθηκαν σ’ όλη αυτή τη μαζική παράνοια. Οι κακοί τους εχθροί είναι πάλι το διαφορετικό, το ξένο, το «άλλο». Οι μετανάστες, οι πρόσφυγες, οι διαφορετικοί και όσοι αντιστέκονται σ’ αυτόν το σύγχρονο φασισμό της θεαματικής δημοκρατίας που ζούμε. Υπάρχει και η πραγματικότητα έξω από τον παρμορφωτικό φακό των ΜΜΕ και της εξουσίας που τον διαχειρίζεται.

Στην Ελλάδα ο πόλεμος με τους φασίστες δεν τελείωσε ποτέ. Άλλοτε χαμηλής έντασης, άλλοτε ως ένοπλη σύρραξη, υπήρχε, υπάρχει και θα υπάρχει μέχρι οι εχθροί του ανθρώπινου γένους, οι υπεύθυνοι για τα μεγαλύτερα εγκλήματα στην ιστορία, οι οπαδοί των κρεματοριών και των στρατοπέδων συγκέντρωσης πάσουν να υπάρχουν. Αυτό θα συμβεί όταν ο καθένας από μας και όλοι μαζί σαν κοινωνία

καταφέρουμε να αφοπλίσουμε ιδεολογικά, να απομονώσουμε κοινωνικά και να τσακίσουμε εν τέλει καθετί που γεννά, συντηρεί, διαφημίζει, στηρίζει, διαιωνίζει το «ζωτικό του χώρο». Το περιβάλλον δηλαδή της κοινωνικής απάθειας, το «ο καθένας για την πάρτη του», τη νοοτροπία του «σύγχρονου ανθρώπου», που κυνηγά τον πλούτο και τη δόξα, πλασμένος κατ’ εικόνα και ομοίωση ενός συστήμματος εξουσιών...

Μέσα από αυτόν ακριβώς τον κοινωνικό βούρκο βγαίνουν τα σκουλήκια του φασισμού. Κρυμμένοι από τη μεταπολίτευση και δώθε περιμένουν καρτερικά την κατάλληλη στιγμή για να βγουν από τις τρύπες του και να δηλητηριάσουν όσους αγνοούν, δεν έχουν μνήμη, είναι ηλίθιοι, μισάνθρωποι ή ευκολόπιστοι. Αυτούς που ψάχνουν να πιστέψουν σε μια ιδεολογία που να αποθεώνει τους ίδιους και όλους τους υπόλοιπους να τους θεωρεί μιάσματα.

Στην αρχή ήταν το λεγόμενο ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ στις αρχές της δεκαετίας του '90 όπου 1 εκατομμύριο παροξυσμένοι ηλίθιοι έβγαιναν στους δρόμους σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, φωνάζοντας «η Μακεδονία είναι ελληνική» και «θάνατος στους γυφτοσκοπιανούς». Επιτέλους οι νεοναζί βρήκαν ακροατήριο αντίστοιχο της ηλιθιότητας τους.

Όλοι οι θιασώτες λοιπόν του ντόπιου φασισμού έκαναν το πανελλαδικό τους πάρτι το Σεπτέμβρη του 2004, όταν βγήκαν στους δρόμους κυνηγώντας και ξυλοκοπώντας Αλβανούς μετανάστες μετά την ήττα της εθνικής Ελλάδας στο ποδόσφαιρο από την αντίστοιχη της Αλβανίας στα Τίρανα. Ένας επισημως νεκρός και 300 τραυματίες, ο απολογισμός εκείνης της μαύρης ημέρας, μέσα από μια πλήρη συνενγασία μεταξύ νεοναζιστών και ελληνικής αστυνομίας.

Με ρόλο αναβαθμισμένο πλέον οι νεοναζί μπορούν ανενόχλητοι να στήνουν επιτροπές «αγανακτισμένων κατοίκων», να πετούν μολότωφ μέσα από τις γραμμές των ματ, να προβαίνουν σε ρατσιστικά πογκρόμ μεταναστών, να βάζουν εκρηκτικούς μηχανισμούς σε στέκια αντιρατσιστών και αντιεξουσιαστών, να πετούν χειροβομβίδες, να καίνε σπίτια, συναγωγές μέχρι και να χακαρώνουν δασκάλα που έκανε δωρεάν μαθήματα σε παιδιά μεταναστών (βλ. Χανιά). Έχουμε και το νέο φρούτο των δήμεν

«αυτόνομων εθνικιστών», οι οποίοι αποτελούν μια παραλλαγή της Χρυσής Αυγής εφόσον δημιουργήθηκαν από παλιά της μέλη που αφού είδαν ότι δεν τους πάει αλλιώς, αποφάσισαν να το παίξουν πιο «λαϊκά και επαναστατικά», ξεχνώντας όμως για ακόμη μια φορά να κόψουν αυτό το μικροσκοπικό μουστάκι που τους ξεχωρίζει.

Όλη αυτή η φασιστική έξαρση δεν πάει μοναχή της, πατρονάρεται από το ίδιο το κράτος. Το κράτος συντηρεί μέσα στην κοινωνία τέτοιου είδους ιδέες και πεποιθήσεις, προκειμένου να βοηθηθεί στον έλεγχο των αντιστάσεων. Αυτό ψηφίζει τους νόμους για τη μετανάστευση, οι οποίοι ουσιαστικά νομιμοποιούν τις εκτελέσεις στα σύνορα ή τους πνιγμούς στο Αιγαίο, ενώ συγχρόνως, τάχα μου, θέλει να δώσει ιθαγένεια σε ένα μικρό ποσοστό μεταναστών. Αυτό βγαίνει παγανιά τους μπάτσους του και κυνηγούν νυχθημερόν όποιον άμοιρο δεν έχει χαρτιά. Αυτό σκότωσε τον Α. Γρηγορόπουλο μέσω του μπάτσου που τον εκτέλεσε. Αυτό φυλακίζει διαδηλωτές. Αυτό απαριθείται και από το Λ.Α.Ο.Σ και τον Καρατζαφέρη. Εφόσον οι φασίστες είναι πια στη βουλή ένα είναι σίγουρο, το εξωκοινοβουλευτικό τους κομμάτι (χρυσή αυγή και λοιποί συγγενείς) θα συμπληρώνει με πράξεις ότι αυτοί λένε με λόγια.

Ο αντιφασιστικός αγώνας πρέπει να είναι αντικαθεστωτικός και να προέλθει μέσα από κινηματικές διαδικασίες. Η αντίσταση απέναντι στο φασισμό, στο ρατσισμό και στον εθνικισμό δεν είναι επιλογή αλλά υποχρέωση όλων μας.

Τέτοιου είδους φαινόμενα όμως συναντάμε παντού στην καθημερινότητά μας, σε όλα τα στάδια της ζωής μας. Στην οικογένεια, στο σχολείο, στο στρατό, στην εργασία, στον αθλητισμό, στη θρησκεία και παραθέτουμε μερικά από αυτά.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Η οικογένεια αναπαράγει την κυρίαρχη ιδεολογία και προσπαθεί να διαπαιδαγωγήσει τα παιδιά της (στην πλειοψηφία της) με βάση το ελληνοχριστιανικό πρότυπο και με μια μεθοδευμένη συνταγή που λέει: να πας σχολείο, να ’σαι καλός μαθητής/τρια, να ’σαι σωστός (γιατί τι θα πει και η γειτονιά), να πηγαίνεις στην εκκλησία, να σπουδάσεις (κατά προτίμηση γιατρός), να πας φαντάρος (για να γίνεις άντρας). Μέσα από τις απαγορεύσεις και την καταπίεση, μέσα από την καθοδήγηση με βάση τα πιστεύω της οικογένειας αντικατοπτρίζεται μια φασιστική κυριαρχία στη συμπεριφορά του γονέα προς το παιδί που συχνά έρχεται σε κόντρα με τα θέλω του.

ΣΧΟΛΕΙΟ

Εκεί γίνεται το τάισμα προμαγειρεμένων και προκαθορισμένων ιδεών και γνώσεων. Είναι το μέρος όπου οι διακρίσεις μέσα από τη βαθμιοθηρία πάνε και έρχονται συνεχώς, χαρακτηρίζοντας το μαθητή άριστο, μέτριο και κακό με συνέπεια και τη διαφορετική μεταχείριση του. Οι κανόνες είναι συγκεκριμένοι και όποιους τους παραβεί τιμωρείται προς παραδειγματισμό και των υπολοίπων. Περιπτώσεις όπως, ο εξαναγκασμός συμμετοχής στην προνρή προσευχή, η πίεση για συμμετοχή στις σχολικές επισκέψεις στην εκκλησία, οι εικόνες μέσα στις αίθουσες και το μάθημα των θρησκευτικών αποτελούν φαινόμενα

«χριστιανικού φασισμού».

Οι παρελάσεις έρχονται για να ανυψώσουν την εθνική περηφάνια και είναι στην ουσία μια διαφήμιση του φασισμού. Η διάταξη, το ίδιο ντύσιμο, το ίδιο βήμα, ο καλύτερος παρελαύνει μπροστά με τη γαλανόλευκη (αν είναι έλληνας) και ακολουθούν οι υπόλοιποι, αποτελούν στοιχεία του μιλιταρισμού. Άλλωστε δεν είναι τυχαίο που τις επέβαλλε η δικτατορία του Μεταξά.

ΣΤΡΑΤΟΣ

Εκεί θα σε εκπαιδεύσουν ώστε να ’σαι ικανός να διαφυλάξεις τα οικονομικοπολιτικά συμφέροντα του κράτους. Εκεί θα προσπαθήσουν να σε πείσουν όχι μόνο για το ποιος είναι ο εχθρός σου, αλλά θα σου μάθουν πως θα τον πυροβολήσεις και θα τον σκοτώσεις σε περίπτωση διαταγής. Εκεί η εθνική και φυλετική μισαλλοδοξία συναντούν τις διεστραμμένες ορέξεις του κάθε στρατοκάβλου που σε θέλει πάντα καλοξυρισμένο, κοντοκουρεμένο, καλογυαλισμένο, σουζά στην έπαρση σημαίας, προσοχή ή ανάπαυση, και έτοιμο να εκπληρώσεις κάθε εντολή εφόσον εξαρχής έχεις ορκιστεί υποταγή σε αυτούς και το έθνος. Αν εναντιωθείς και σε αυτή την περίπτωση θα τιμωρηθείς.

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Ένας ακόμη θεσμός, που κάθε άλλο παρά αγνό θα έπρεπε να τον χαρακτηρίζουμε, στον οποίο συναντάμε κρούσματα φασισμού και έξαρση εθνικής περηφάνιας. Η διεξαγωγή της Ολυμπιάδας καθώς και η κατάκτηση του ευρο αποτελούν 2 εθνικά πανηγύρια, βασισμένα σε μια προπαγάνδα που

Επιστολές

Σοσιαλισμός ή πράσινο μπουκάλι σιου μπάτσου το κεφάλι;

Στις τελευταίες εκλογές ψηφισα ΠΑΣΟΚ κι είναι η π ρ ώ τ η φ ο ρ α π ο υ αναρωτιέμαι τόσο πολύ αν έκανα μαλακία. Ψηφίζω ΠΑΣΟΚ από το '81 μαζί με τη μισή Ελλάδα. Τότε όλα ήταν πράσινα. Τότε που ο Αντρέας έβγαине με το ζιβάγκο και πέταγε προς κάθε κατεύθυνση αριστερά συνθήματα.

Θα μπορούσατε να πείτε ότι όλοι την πατήσαμε ομαδικά. Και κάπως έτσι είναι. Δε ξέρω αν μπορώ να το χωνέω. Το ΠΑΣΟΚ με έβαλε στο δημόσιο και το σπίτι εξαφνικά είδε (κάποια) χρήματα. Πίστewa πως με τα χρήματα θα αγοράζαμε την ευτυχία και την ευημερία. Πως όλοι ανεξαιρέτως θα τρώγαμε με χρυσά κουτάλια.

Το "ΕΟΚ και ΝΑΤΟ, το ίδιο συνδικάτο" έγινε αριστερή ιστορία και το φαγοπότι (τους) άρχισε...

Οι βάσεις δεν έφυγαν ποτέ, τα χρυσά κουτάλια έγιναν πλαστικά και το "κίνημα" πολύ γρήγορα μετατράπηκε (ή από την αρχή ήταν έτσι) στο "ο καθένας για τη πάρτη του". Άλλος λιγότερο,

...

μυστικές υπηρεσίες) και με λίγα

λόγια (μη σας κουράζω κιόλας) δεν υπήρχε τίποτα το σοσιαλιστικό γι' αυτό κι όταν ανέλαβε η συγκυβέρνηση του '89, ο Μητσούτσάκης μας ήπιε το αίμα με το κ α λ α κ ι . Γ ι α τ ι ο "βρुकόλακας" πάτησε πάνω στη "σοσιαλιστική" πολιτική του ΠΑΣΟΚ για να περάσει τα αντλαικά του μέτρα. Αλλά που μυαλό τότε; Δεν ασχολούμεν με το "κίνημα" όσο ασχολιόμουν μικρότερος παρόλα αυτά πίστευα πως εκεί βρίσκεται η λύση. Έτσι κι αλλιώς ο κομμουνισμός (ή το ΚΚΕ) ποτέ δε με απασχόλησε. Τέλος πάντων...

Ξύλο. Φοβάμαι, γιατί το ΜΠΑΤΣΟΚ, πρώτα πυροβολεί

Οι μετανάστες είναι...

... αυτοί που εργάζονται σε ναυπηγεία και σε οικοδομές, αυτοί που εργάστηκαν με εξαντλητικά ωράρια, χωρίς ένσημα και εξευτελιστικούς μισθούς για να γίνουν οι ολυμπιακοί αγώνες ... αυτοί που πεθαίνουν στα εργατικά ατυχήματα.

... αυτοί που τους στριμώχνετε και τους τρομοκρατείτε σε κάθε γωνία και στο μετρό, γιατί πουλάνε «παράνομα» για να ζήσουν, και καμιά φορά τους σκοτώνετε.

... αυτοί που νομίζετε ότι σας παίρνουν τις δουλειές, αλλά ποτέ δεν σκεφτήκατε τι μεροκάματα τους δίνουν, γιατί εσείς δεν θα δουλεύατε ποτέ μ' αυτά τα ψιχούλα.

Οι μετανάστριες είναι

... αυτές που παλεύουν για τα εργασιακά τους δικαιώματα και δέχονται επίθεση με βιτριόλι από τα αφεντικά.

... αυτές που προσέχουν τα παιδιά σας κι αφήνουν τα δικά τους να μεγαλώσουν μόνα τους.

... αυτές που καθαρίζουν τα σπίτια και τις εταιρείες σας και δουλεύουν στα εργοστάσιά σας με εξαντλητικά ωράρια, χωρίς ένσημα και εξευτελιστικούς μισθούς.

Οι μετανάστες/στριες είναι

... αυτοί που δέχονται επιθέσεις από φασίστες, επιθέσεις που πολλές φορές απειλούν και την ίδια τη ζωή τους

... αυτοί που ξεροσταλιάζουν έξω από την Πέτρου Ράλλη σε τεράστιες ουρές, για να πάρουν την πράσινη κάρτα και οι μπάτσοι τους απωθούν και καμιά φορά τους σκοτώνουν.

... αυτοί που σκοτώνονται στα σύνορά σας, γιατί θέλουν να βρουν ένα «καλύτερο» αύριο.

... αυτοί που τους εξευτελίσατε στα κανάλια και τους χρεώσατε όλα τα πλιάτσικα της εξέγερσης του Δεκέμβρη χωρίς να σκεφτείτε τους λόγους που τους οδήγησαν εκεί.

...αυτοί που παρουνσιάζονται στα Μ.Μ.Ε. ως εγκληματίες γιατί νομίζετε πως θέλουν να σας σκοτώσουν, να σας βιάσουν και να σας κλέψουν, ενώ δεν αντιλαμβάνεστε ποιος πραγματικά βιάζει καθημερινά τη ζωή σας

...της γης οι κολασμένοι.

■/ XXX

...μη μας αφήνετε μόνους με τους ελληναράδες

εξαγωγείς μεταναστών κάποτε,

επιτέλους θα «αναβαθμιστούν» σε

εισαγωγείς. Οι δουλιές πάνε καλά αρκεί

να έχουμε πάμφθηνα εργατικά χέρια να

μας τις κάνουν και νεανικά κορμιά να

σβήνουμε τον πόθο μας. Για πρώτη φορά

τα άλλοτε θύματα της μεταναστευτικής

εκμετάλλευσης, θα έχουν τη χαρά να

γίνουν οι θύτες της. Για πρώτη φορά

αυτοί που ένωσαν το ρατσισμό στο

πετόι τους θα έχουν τη χαρά να

αισθανθούν φυλετικά ανώτεροι. Η αηγή

του 21^{ου} αιώνα θα αναβιώσει και το

ξεχασμένο επάγγελμα του

δουλεμπορίου. Οι τωρινές φυτίες είναι

τα μπουρδέλα, τα στριπτιζάδικα, τα

χωράφια και τα θερμοκήπια. Οι

κατασκευαστικές εταιρίες και τα

εργολαβικά συνεργεία. Οι δουλέμποροι

δεν κρατούν αλυσίδες αλλά διαβατήρια,

οι διαφημίσεις στα σκλαβοπάζαρα δε

γράφουν: «πωλούνται υνέστατοι/ες και

νέοι/ες νέγροι/ες για τη συγκομιδή

βαμβακιού», αλλά: «Προσέχω

Βουλγάρες» και «Αλβανός για όλες τις

δουλειές». Ο βούρδουλας, το μαχαίρι και

το μπαρούτι όμως θα παραμείνουν μια

διαχρονική αεία.

οι μαλακίες πληρώνονται (καιψηφίζονταιεπίσης)

Κάτι σαν πρόλογος...και μια ερώτηση

Αν και το αντιφασιστικό κίνημα στην Ελλάδα είναι ακόμα δυνατό (και δυναώνει μέρα με τη μέρα), δεν έχει καταφέρει να φτιάξει ισχυρούς και ριζοσπαστικούς δεσμούς με τις χιλιάδες των μεταναστών και των προσφύγων που βρίσκονται στη χώρα. Οι διαφορετικές κουλτούρες αλλά και οι γλώσσες έχουν μετατρέψει την ελληνική κοινωνία σε μία πολυπολιτισμική Βαβέλ στην οποία οι αναρχικοί πρέπει να ψάχνουν τη συντροφικότητα και την αλληλεγγύη. Καθένας μας είναι κομμάτι της και καθένας έχει θέση και άποψη που μπορεί πολύ εύκολα να διαστρεβλωθεί, να επβληθεί ή να χειραγωγηθεί. Ο φόβος για το άγνωστο και το διαφορετικό, ένστικτα πρωτόγονα που η εξουσία πάντα τάιζε για να μεγαλώσουν, συνοδεύουν την κοινωνία της επιτήρησης. Ο φασισμός και οι συνέπειες του έχουν φωλιάσει ζεστά στα σκέλια του κρατικού μηχανισμού και των παρακρατικών συμμοριών του. Οι φασίστες πάντα προσπαθούσαν να μολύνουν με τη βρωμερή τους ύπαρξη τα λαϊκά και εργαζόμενα στρώματα, είτε με την επιβολή του τρόμου, είτε χρησιμοποιώντας άλλες πτυχές του καπιταλιστικού κράτους.

Ο ελληνικός λαός (κι όχι μόνο) έχει υποστεί επανειλημμένα το φασισμό μέσα στις σελίδες της ιστορίας. Τα ΜΜΕ, τα δεξιά κόμματα και οι κυβερνήσεις, το σχολείο, η εκκλησία κι ο στρατός διδάσκουν το ρατσισμό και την ξενοφοβία. Οι δάσκαλοι περιγελούν τον “ξένο” μαθητή, ο στρατός λυσάσει με τους αλλόθρησκους και η εκκλησία φοβάται μήπως και σε 10 χρόνια έχουμε αλβανό πρωθυπουργό (λες και έχει σημασία η εθνικότητα σε ένα ταξικό πόλεμο). Η κοινωνία μέσα από την τηλεοπτική χαβούζα παρακολουθεί επιθέσεις χροναύγωνων σε μετανάστες και ακόμα πιο προσεκτικά παρακολουθεί τις δολοφονίες τους από τους κρατικούς μπράβους (ή προστάτες του πολιτή). Ακούει για βασανιστήρια ή έχει κλείσει τ’ αυτιά και ξορκίζει το (απροσδιόριστο) “κακό” για να μείνει έξω από την πόρτα της. Μα όταν τα σκατά βρίσκονται γύρω σου προς κάθε κατεύθυνση τότε κάποια στιγμή δε θα έρθουν και σε σένα;

Για τους μετανάστες (κι όχι μόνο)

Δεν υποστηρίζω πως κάθε σπίτι αυτής της χώρας έχει βυθιστεί στον καναπέ και καταπίνει ό,τι τον σερβίρουν αμάσχο, αλλά για πολλά σπίτια αυτό είναι μια πικρή καθημερινότητα. Όπως η γλάστρα του δελτίου των 8 σου δηλώνει υπεύθυνα ότι για την εγκληματικότητα φταίνε οι μετανάστες το ίδιο εύκολα και χαριτζώνει θα σου ανακοινώσει και την περικοπή μισθού (γιατί όχι και απόλυση) με την υπογραφή του αφεντικού σου τεράστια, έτσι για να φαίνεται.

Τα εθνικιστικά και τα ρατσιστικά δηλητήρια είναι επινοήσεις των αφεντικών. Έχουν σκοπό να διατρέσουν τους ανθρώπους και να τους εξοντώσουν. Η αστική τάξη μηχανεύεται την επικράτηση της πάνω στις

πλάτες μιας αλληλοσφαγμένης κοινωνίας και με το αίμα της ποτίζει τους μηχανισμούς καταστολής (τώρα κι έξω από την πόρτα σας). Οι μετανάστες πλέον είναι αναλώσιμοι για τον εργοδότη που τους σκοτώνει στη δουλειά για ψίχουλα και για το κράτος που τους σκοτώνει καθημερινά με πολλούς άλλους διαφορετικούς τρόπους, “νόμιμους” και παράνομους. Ακόμα και για τα ελληνικά σπίτια οι μετανάστες και οι μετανάστριες είναι οι καθαρίστριες, οι μογυιατζήδες και οι πλύστρες που είναι φτηνοί και συμφέρουν. Όπως κάθε αναλώσιμος εργάτης που γεμίζει τα κενά των αφεντικών και γίνεται μαλάκι

από την εξέγερση των αφρικανών μεταναστών στο Rosarno της ν. Ιταλίας

της διαθοράς τους, αφού τους καλύπτει ολόκληρος ο συρφετός του εθνικού κορμού. Γιατί η προσπάθεια της εξουσίας να χωρίσει τους ανθρώπους σε έθνη και φυλές, είναι η προσπάθεια του κεφαλαίου να ξεζουμίσει την εργατική τάξη.

Ε, λοιπόν, ναι! Ο καπιταλισμός βάζει τα

Δεν συμμετέχουμε στην εθνική ενότητα τους, δεν συμπεριλαμβανόμαστε στα εθνικά τους σχέδια. Να παλέψουμε μαζί με τους μετανάστες για ένα κόσμο ελεύθερο, χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

κέρδη πάνω από την ανθρώπινη ζωή. Οι πόλεμοι, η δυστυχία και τα ακρωτηριασμένα πώματα του “πολέμου κατά της τρομοκρατίας” δεν είναι τίποτα άλλο από την ειρήνη της δημοκρατίας. Τα κούλλαγκ και τα κρεματόρια εξακολουθούν να υπάρχουν σε τελειοποιημένο σχήμα με μορφή σωφρονισμού όπως και ο (κατάμαυρος) Μεσαίωνας στην εργασία. Η Γερά Εξέταση ψέλνει μακάβρια, έχει τηλεοπτική κάλυψη και οι δήμιοι χαιρούν σεβασμού. Οι παπάδες μασάνε τη δημόσια

πειροσία αργά και σταθερά και ενίοτε μας ζητάνε και αύξηση. Κάτω από τα χρυσαφικά τους και τις υποσχέσεις για τον Παράδεισο κρύβεται πάντα η ίδια άσβεστη διψα του κλήρου για εξουσία και χρήμα. Γιατί ο Θεός έχει...Κι αν δεν έχει για το ποίμνιον του, έχει για τους εκλεκτούς υπαλλήλους του στη γη (βλ. Άνθιμος) που ζούνε εις βάρος αυτού του ποιμνίου κηρύττοντας το ρατσισμό, την υποταγή και την “ευλογία” της ελεύθερης αγοράς. Ο διάβολος μπροστά τους είναι μαθητής του νηπιαγωγείου.

σύνορα (κι αυτούς που τα φυλάνε) τα έχουμε γραμμένα, εκδηλώνουμε την ταξική μας αλληλεγγύη με κάθε μέσο και σε κάθε ευκαιρία. Αυτή η απόφαση πρέπει να χαρακτηρίζει ένα κίνημα. Αυτός είναι και ο χαμένος κρίκος που μας συνδέει με κάθε μετανάστη και πρόσφυγα, κάθε έναν που έρχεται από μακριά για να στεριώσει σ’ ένα τόπο. Αυτών που δίπλα-δίπλα με τους ντόπιους, αντιμετωπίζει τη ρεμούλα, την αρπαχτή και την τιμωρησία, εδώ στη χώρα των βασανιστηρίων, των τυχαιών εκτυροσκορτίσεων και του ρατσισμού. Το περιφραγμένο οικόπεδο που οι αστοί αγοράζουν και πουλάνε κοινοχρονιά.

Δεν συμμετέχουμε στην εθνική ενότητα τους, δεν συμπεριλαμβανόμαστε στα εθνικά τους σχέδια. Να παλέψουμε μαζί με τους μετανάστες για ένα κόσμο ελεύθερο, χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Γιατί τα σύνορα είναι χαρακίες στο σώμα του πλανήτη. Γιατί τα αφεντικά μας θέλουν εχθρούς σ’ ένα πόλεμο που συμφέρεi μόνο τους ίδιους.

Γιατί οι εργάτες του κόσμου είναι ένα σώμα, μια δύναμη.

Γιατί δεν πιστεύουμε στον εθνικό στρατό αλλά στον ένοπλο λαό.

Γιατί δεν θα ανεχτούμε κανένα καρεκλάκια υπουργό και κανένα σκατοφασιστάκι να ορίσει ποιος και γιατί θα κυκλοφορεί στους δρόμους, τις παραλίες, τα δάση.

Γιατί ανεπιθύμητα είναι τα κέρδη κι όχι οι άνθρωποι.

Γιατί ο καπιταλισμός τρέφεται και ζει από τις ανισότητες και τα ρατσιστικά δηλητήρια. Αυτά που έχουμε ορκιστεί να καταστρέψουμε.

Γιατί είμαστε ΑΠΑΤΡΙΔΕΣ και περήφανοι γι’ αυτό.

Γιατί δεν χρειαζόμαστε καμιά σημαία, κανένα εμβλήτριο στο δρόμο για την κοινωνική απελευθέρωση

Γιατί η αλληλεγγύη είναι το όπλο μας και στον ταξικό πόλεμο τα όπλα είναι χρήσιμα

■/ durruti

Η κοινή γνώμη, μια κοινή, μια πόρνη

Έξι στους δέκα Έλληνες θεωρούν ότι η μετανάστευση βλάπτει τη χώρα σύμφωνα με έρευνα της Public Issue για την «Καθημερινή». Το 72% των ερωτηθέντων δηλώνει φέτος ότι η μεταναστευτική πολιτική είναι λιγότερο αυστηρή απ’ όσο πρέπει, έναντι 63% πέρυσι. Διχασμένη εμφανίζεται η κοινή γνώμη στο θέμα των δικαιωμάτων μεταναστών: 45% υπέρ - 45% κατά για το δικαίωμα συμμετοχής τους στις εκλογές και την απόκτηση ιθαγένειας.

Οι πολίτες θεωρούν ότι η μετανάστευση βλάπτει στην ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας (59% το 2010 έναντι 47% το 2008), ότι αλλοιώνει την εθνική ταυτότητα των Ελλήνων (57% το 2010 έναντι 47% το 2008), ότι στερεί δουλειές από τους Έλληνες (45% το 2010 έναντι 39% το 2008). Σταθερό παραμένει το ποσοστό όσων θεωρούν τους αλλοδαπούς υπεύθυνους για την αύξηση της εγκληματικότητας (75%).

Το 88% θεωρεί ότι πρέπει να υπάρχει όριο στον αριθμό αλλοδαπών που βρίσκονται στη χώρα, το 60% θεωρεί ότι η χώρα έχει ξεπεράσει τα όρια αντοχής της και το 43% έχει την εντύπωση ότι ξεπερνούν τα δύο εκατ. (!) ανθρώπων.

■ ή με τους μετανάστες ή με το φασισμό

Τις τελευταίες μέρες έχει αρχίσει να αναπτύσσεται μια έντονη διαμάχη στην κοινωνία σχετικά με το μεταναστευτικό ζήτημα. Ένα ρατσιστικό υπό ψήφιση νομοσχέδιο του σοσιαλ(η)στικού ΠΑΣΟΚ που προβλέπει την χορήγηση ιθαγένειας σε ομάδες μετανάστων, που είτε έχουν γεννηθεί εδώ και συνεπώς δεν θα έπρεπε να τείθονταν καν ζήτημα, είτε πληρούν κάποιες πολύ αυστηρές προϋποθέσεις (δέκα χρόνια νόμιμη εργασία, καθαρό ποινικό μητρώο κ.α) έχει γίνει αφορμή για να ανοίξει μια κουβέντα που θα έπρεπε να έχει γίνει εδώ και χρόνια. Η - για πρώτη φορά - αντιμετώπιση των μεταναστών σαν εν δυνάμει κοινωνικών όντων και όχι σαν πανθηνά αναλώσιμα εργατικά χέρια από την μεριά μιας κοινωνίας που έχει βουλεύει από μέχρι τώρα την κατάσταση αποτελεί πεδίο σύγκρουσης διαφόρων πολιτικών αντιλήψεων και επιλογών.

Με βάση το άθλιο ναζιστικό ιδεολόγημα της μη νόθευσης της φυλής ένας αηδιαστικός συμπερφότος αποτελούμενος από φασίστες, παπάδες, παρακρατικούς, χουντικούς εθνοπατέρες, ελληνόψυχους δημοσιογράφους και βουλευτές του Λαος έχει δημιουργήσει μια κοινωνική συμμαχία αποφασισμένη να αντιδράσει στην επικείμενη ψήφιση του νόμου, καταρχήν με την συλλογή υπογραφών. Είναι τα ίδια ανθρωποειδή που το έκαναν περιπολίες στον Αγ. Παντελεήμονα, έδειραν μετανάστες

στα Χανιά και προσπάθησαν να τους κάψουν στην Σπάρτη. Ποντάροντας στα μικροαστικά ένστικτα μιας μερίδας της κοινωνίας που βλέπει το σύστημα να καταρρέει και ψάχνει υπαίτιους, έχουν αρχίσει την ανοιχτή προπαγάνδση μιας βλακώδους θεωρίας περί βιολογικής ιθαγένειας, κληρονομικότητας του ελληνικού αίματος και εκλεκτής από τον θεό φυλής. Δεν θα άξιζε να ασχοληθεί κανείς άλλος περαν της ψυχιατρικής με οπαδούς των νεφελίμ που ξυρίζουν το κεφάλι τους και μιλάνε αρχαία ελληνικά αν δεν είχαν περάσει στην αμοχαρή δράση τους...

Οι υπόγειες διασυνδέσεις της ακροδεξιάς παράς των ηλίθων με το επίσημο κράτος έχουν φανερωθεί πολλές φορές με την συνεργασία ΜΑΤ-χρυσής αυγής, με την από κοινού καταστροφή του προσφυγικού καταυλισμου στην Πάτρα το καλοκαίρι και σε πάρα πολλές ακόμα περιπτώσεις. Η συμμαχία αυτή, που ναθετεί το ρόλο του φόβητρου στους νεοναζί και τους φίλους τους, αποτελεί απλά ένα κρικο της κρατικής μεταναστευτικής πολιτικής. Ένας άλλος κρίκος είναι ο διαχωρισμός των μεταναστών σε νόμιμους και παράνομους, σε νοικοκυραίους και αλήτες και σε τελική ανάλυση σε μέρος του συστήματος και απόβλητους του. Αυτός ο διαχωρισμός επιτυγχάνεται πλήρως με το νέο νομοσχέδιο. Με λίγα λόγια εάν καταφέρει και δεν σε σκοτώσουν στα σύνορα, δουλέψεις οχτώ ή δέκα χρόνια

ανασφάλιστος με είκοσι ευρώ την μέρα σε κάθε καθίκι που την είτε εργολάβος και κατά την διάρκεια όλων αυτών δεν αντιδράσεις τότε ναι, αξίζεις να γίνεις έλληνας αφού προφανώς δεν αποτελείς πρόβλημα ή απειλή για κανέναν σύστημα. Ταυτόχρονα έχεις ένα σπίτι και μια δουλειά να υπερασπιστείς απέναντι στις ορδές τον καινούργιων μετ a ν a σ τ ώ ν που συνεχώς καταφθάνουν, και όντας πεινασμένοι - λογικά θα- κλέβουν. Είσαι δηλαδή ένας γνήσιος έλληνας μικροαστός πατριώτης. Τόσο απλά.

Προφανώς και το ελληνικό κράτος δεν δρα αυτό βουλα. Σαν μέρος και σινόρο της Ευρώπης- Φρούριου αφού πρώτα κατέστρεψε είτε με πολέμους (Ιρακ, Αφγανιστάν) είτε οικονομικά (Αφρική

Απο

αποτελεί δομικό συστατικό του.

την στιγμή που θα δεχτεί κάποιος ότι με το αφεντικό του τον ενώνει κάτι ιστορικά σημαντικό, όταν δηλαδή θα ασπαστεί την εθνική ιδεολογία που του πλάσρεται αυτομάτως διαχωρίζεται από τον “άλλον” που δεν ανήκει στην ίδια εθνική ομάδα. Όταν μάλιστα υπάρχει και συγκεκριμένο ταξικό συμφέρον όπως αυτό των μικροαστών απέναντι στους μετανάστες, ο υποβάλλουν φυλετικές συγκρούσεις και ρατσισμούς, ξέρουν επίσης ότι αν παραφουσκώσουν τα γκέτο θα σκάσουν. Και από τότε και μετά κανείς δεν μπορεί να είναι σίγουρος για τίποτα...

Ο ρατσισμός σαν κοινωνικό φαινόμενο υπάρχει στην φύση του έθνους και αποτελεί δομικό συστατικό του. Απέναντι στην ακροδεξιά ρητορεία και δράση, η αντισυγκέντρωση δυο χιλιάδων αντιφασιστών στα προπύλαια αποτελεί μια σημαντική απάντηση. Απέναντι στην πασόκινη πολιτική της ενσωμάτωσης η απάντηση είναι ο ταξικός αγώνας αυτών που σήκωσαν στις πλάτες τους την αιματηρή ανάπτυξη του ελληνικού κράτους. Απέναντι στο ρατσιστικό κράτος που εκτελεί στα σύνορα και στην Π.Ράλλη, βασανίζει στα μπαποστημάτα και φυλακίζει στα στρατόπεδα συγκέντρωσης η μόνη λύση είναι ο κοινωνικός πόλεμος μέχρι την τελική καταστροφή του.

■/ ΒΑΓΙΑΝ

■ ένα νομοσχέδιο για λίγους

Από το πρώτο ρεύμα μετανάστευσης το '90 μέχρι και σήμερα, το δικαίο ιθαγένειας έχει παραμείνει παρωχημένο, ενώ οι νομοθετικές κινήσεις είναι σπασμωδικές και κατευθυνόμενες ώστε να ικανοποιήσουν τα άκρα, καθιστώντας το μεταναστευτικό ένα καταρχήν πολιτικό θέμα.

Χαρακτηριστικός ο νόμος που πέρασε εν μια νυκτί το 2009, στα καλοκαιρινά έδρανα της Βουλής (και μετά, μάλιστα, από την επικίνδυνη για την τότε κυβέρνηση της ΝΔ αύξηση εδρών του ΛΑ.Ο.Σ. στις Ευρωεκλογές), ο οποίος κατέστησε επικίνδυνο (και συνεπώς ικανό για διοικητική απέλαση) κάθε αλλοδαπό ο οποίος έχει κατηγορηθεί για έγκλημα που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών, δηλαδή για τη συντριπτική πλειονότητα αδικημάτων είτε εξ αμελείας είτε εκ δόλου τελούμενα. Συνεπώς, αποτελεί τεκμήριο επικινδυνότητας για τη δημόσια τάξη ακόμα και η ποινική διωξη (και όχι καταδίκη) για παραβίαση του Κ.Ο.Κ., η οποία τιμωρείται με τρεις μήνες φυλάκιση, υποχρεώνοντας με αυτόν τον τρόπο σε νομιμοφροσύνη υπό την απειλή της αναγκαστικής απομάκρυνσης βάρσει οποιασδήποτε υπόνομιας παράβασης που θα κινούσε την εισαγγελική διωξη. Σαφέστατα υπό αυτές τις συνθήκες, ένα νομοσχέδιο που προτείνει βασικά πολιτικά δικαιώματα μιας αναγκάζει να θριαμβολογούμε για το αυτονόητο.

Ο οριστικό νομοσχέδιο για την κτήση της πολιτικής ιθαγένειας και την πολιτική συμμετοχή, το οποίο ανακοινώθηκε από την κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στις 4 Φεβρουαρίου 2010, προσπαθεί να κρατήσει ισορροπίες ανάμεσα στις εντολές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στα συντηρητικά κόμματα και ρεύματα του εσωτερικού. Στην προσπάθειά του αυτή χαρακτηρίζεται από διστακτικότητα, ασάφεια και εν τέλει δεν στοχεύει στην ουσιαστική κοινωνική ενσωμάτωση των μεταναστών. Απευθύνεται σε ένα πολύ μικρό αριθμό τους, έχοντας σαν βασική

προϋπόθεση τη νόμιμη διαμονή, εμποδίζοντας μετανάστες που έχουν ενταχθεί ουσιαστικά στην κοινωνία να επωφεληθούν από τις προνομιακές ρυθμίσεις.

Καταρχήν, δεν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ορθό νομικά και κοινωνικά εγχείρημα, ανάμεσα στα άλλα, επειδή ποτέ δεν κρίθηκε απαραίτητη μια πάγια συστηματική μεταναστευτική πολιτική, με τον φόβο πιθανόν ότι θα προσέκλυε μεγαλύτερα κύματα μεταναστών. Πράγματι, βάση ενός αξιοπρεπούς εγχειρήματος υποδοχής και πολιτικής συμμετοχής μεταναστών (και αντεπιχείρημα σε όλη την αερολογία της εθνικής μισαλλοδοξίας) αποτελεί κατ'αρχήν η δημογραφική καταγραφή των μεταναστών, προσφώνων, νόμιμων, παράνομων, ή όπως αλλιώς χαρακτηρίζονται, και του χρόνου της διαμονής τους. Σαφώς, η καταγραφή δεν θεωρείται απαραίτητη για την απόλαυση βασικών δικαιωμάτων, που δικαιούνται άτομα ανεξαρτήτως γεωγραφικής προέλευσης, αλλά απαιτείται για το σχεδιασμό παρόμοιων νόμων, προκειμένου να διαπιστωθούν και να γνωστοποιηθούν οι πραγματικές ανάγκες αυτών των πληθυσμών.

Η κτήση της ιθαγένειας, δηλαδή ο δεσμός του ατόμου με την πολιτεία, μέσω της διαδικασίας της πολιτογράφησης απευθύνεται αποκλειστικά στους ενήλικους «νόμιμους» μετανάστες, οι οποίοι πρέπει να καλύπτουν σωρευτικά διαφορετικές και επαχθείς προϋποθέσεις. Αναμφίβολα, κανείς δεν θα περίμενε βάσει των σημειρών παγκοσμίων και εσωτερικών συνθηκών να δοθούν τα ίδια «εργεργτικά» προνόμια κτήσης ιθαγένειας και πολιτικής συμμετοχής στους λεγόμενους «παράνομους» μετανάστες, αλλά μ' αυτόν τον τρόπο εντείνεται ο διχασμός μεταξύ «νόμιμων» και «παράνομων» και δυσχεραίνεται περαιτέρω η θέση των τελευταίων, χωρίς την ταυτόχρονη αποκατάσταση θεμελιωδών δικαιωμάτων τους. Το νομοσχέδιο

αυτό προτείνει απαραίτητη την επταετή «νόμιμη» διαμονή, ενώ για τους αναγνωρισμένους πρόσφυγες και ανιθαγενείς είναι τριετής. Ωστόσο, παραβλέπονται ουσιαστικά κριτήρια που αποδεικνύουν και ισοδυναμούν με τη συνεχή - αλλά όχι απαραίτητα «νόμιμη»- διαμονή, με στόχο να αποκατασταθεί η προβληματική, μέχρι στιγμής, δυνατότητα των μεταναστών να αποκτήσουν τις πολυπόθητες άδειες διαμονής. Στο τελικό σχέδιο νόμου απαραίτητη κρίνεται και η κατοχή άδειας «επί μακρόν διαμένοντος», που ως γνωστόν ελάχιστοι μετανάστες έχουν καταφέρει να αποκτήσουν, μειώνοντας έτσι σε μικροσκοπικό πλέον βαθμό τα άτομα που δικαιούνται την κτήση ιθαγένειας.

Ταυτόχρονα, οι αιτούντες την πολιτογράφηση οφείλουν να μην έχουν καταδικαστεί για ένα μεγάλο αριθμό αδικημάτων. Η ανάγκωση της λίστας των αδικημάτων, τα οποία στερούν τη δυνατότητα σε ένα μετανάστη να αποκτήσει τα προαναφερθέντα δικαιώματα, αποδεικνύει πως δεν έχουν καμία συνοχή μεταξύ τους, δεν συνάδουν με το σκοπό του νομοσχεδίου, που υποτίθεται πως είναι η κοινωνική ενσωμάτωση των μεταναστών, και δεν φέρουν διαφορετικές και σαφέστερες προϋποθέσεις ανάλογα με την βαρύτητα του κάθε αδικήματος. Για παράδειγμα, το αδικημα της ανθρωποκτονίας από πρόθεση έχει τα ίδια επαχθή αποτελέσματα με την εξαφθάληση καταλύματος σε μετανάστη που δεν έχει τίτλο από τον αιτούντα, χωρίς να γίνεται διάκριση στον χρόνο ή στην έκταση της ποινής στην οποία έχει καταδικαστεί ο αιτών.

Το προκλή του νόμιμου μετανάστη με το συγκεκριμένο αυτό κοινωνικό φρόνημα συμπεληρώνεται κατάλληλα με τη γενικόλογη και απαραίτητη σε κάθε περίπτωση προϋπόθεση να μην συντρέχουν στο πρόσωπο του υποψήφιου «λόγοι δημόσιας ή εθνικής ασφάλειας». Αυτή η προϋπόθεση αποτελεί ένα βολικό πασοχατού ειδικά, μάλιστα, από τη στιγμή που οι λόγοι

δημόσιας ασφάλειας δεν αιτιολογούνται ειδικώς σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης, κατοχυρώνοντας ότι η διοίκηση και η αστυνομία έχουν τον τελευταίο λόγο, εναντίον του οποίου δεν υπάρχει έννομη προστασία. Τέλος, το ύψος του παραβόλου για την υποβολή της αίτησης για πολιτογράφηση -1.000 ευρώ – είναι ιδιαίτερα αποτρεπτικό για τους μετανάστες, αφού τους μετατρέπει σε οικονομικά μεγέθη και προσδίδει εισπρακτικό χαρακτήρα στο νομοσχέδιο.

Απαραίτητη προϋπόθεση για την κτήση ιθαγένειας για τους ανηλικούς που γεννήθηκαν ή μεγάλωσαν εδώ αποτελεί η πενταετής νόμιμη διαμονή και των δύο γονέων και το ίδια πενταετής νόμιμη διαμονή απαιτείται για τους ενηλικούς για την συμμετοχή τους στις δημοτικές εκλογές. Συνεπώς, η χορήγηση δικαιωμάτων βασίζεται στην πολύχρονη προβληματική πολιτική αδειών διαμονής, εξαιτίας της οποίας πολλοί αλλοδαποί έχουν εκπέσει από την απαραίτητη νομιμότητα χωρίς δική τους ευθύνη και αντίστοιχα, τα παιδιά τους δέχονται την έμμεση αυτήν κύρωση. Έτσι, τα σαθρά μέτρα και οι πρακτικές ‘νομιμοποιήσεων’ (που, φαινομενικά και μόνο φαινομενικά, εξασφαλίζουν το νόμιμο καθεστώς των γονέων, ενώ συγχρόνως τους ωθούν στην παρανομία - όπως π.χ. η σύνδεση ανανέωσης άδειας διαμονής με αριθμό ενσήμων), εμποδίζουν σήμερα τους μη νομιμοποιημένους μετανάστες και τα παιδιά τους να απολαύσουν τα -λιγοστά έστω- συμμετοχικά δικαιώματα. Εν τέλει, παρά τον αέρα δικαιωμάτων που προσφέρει με τις νέες διατάξεις, το νομοσχέδιο στέκεται μόνο του σε μια έρημο γραφειοκρατικών νομιμοποιήσεων. Οι στρόφιγγες είναι κλειστές για τους πολλούς μετανάστες, καθιστώντας ένα κοινωνικό και εργατικό δυναμικό χωρίς πολιτικά δικαιώματα καταρχήν, και χωρίς ιθαγένεια, με όσα προνόμια φέρει η θέση αυτή για το άτομο.

■/ I.X.

Αν αυτή η εργατική τάξη πάει στον παράδεισο, τότε... θα σε δω στην κόλαση αγάπη μου.

‘Αραγε σ’ αυτή τη χώρα που μας φιλοξενεί, μπορεί κάποιος να μιλάει για εργατική τάξη; Με ποιούς ελληνικούς όρους μεταφράζεται η μαρξιστική θεώρηση ότι η εργατική τάξη είναι το επαναστατικό υποκείμενο;

Η σύνθεση του ΑΕΠ της Ελλάδας μαρτυρά την ύπαρξη μιας light εργατικής τάξης που προέρχεται από εργασία στον τριτογενή τομέα παραγωγής, δηλαδή τις υπηρεσίες. Ο παραδοσιακός βιομηχανικός εργάτης που είχε στο κεφάλι του ο Μαρξ, στην Ελλάδα του σήμερα δίνει τη θέση του στον εργαζόμενο-μεσαζόντα. Στην κλασική οικονομία παρουσιάζονται οι εργάτες ως εκείνος ο παραγωγικός συντελεστής που με την υπεραξία της εργασίας του δημιουργεί το κέρδος στους επιχειρηματίες. Δηλαδή παράγουν προϊόντα με σχετικό μικρό πραγματικό κόστος λόγω της μαζικής βιομηχανικής παραγωγής, τα οποία πωλούνται σε πολλαπλάσια τιμή από την αρχική τους αξία. Σ’ αυτό το σημείο αξίζει να σταθούμε στο ότι οι πρωτοδιεθνιστές παρατήρησαν ότι η εργατική τάξη, η οποία είναι υπεύθυνη για την παραγωγή λαμβάνοντας ένα αντίτιμο για τις εργατώρες που προσφέρει, είναι και ο κύριος αγοραστής των όσων παράγει. Σε απλά μαθηματικά, αυτό ερμηνεύεται ως εξής: αν Α η τιμή της πρώτης ύλης, Β ο μισθός του εργάτη και Γ το κέρδος του επιχειρηματία, τότε η τιμή πώλησης του παραγόμενου προϊόντος είναι Α+Β+Γ. Διαπιστώνουμε αρχικά το εξής απλό: αφού το σύνολο των μισθών των εργατών είναι Β’ν, πώς μπορούν αυτοί ν’ αγοράσουν το σύνολο των παραγόμενων προϊόντων που είναι (Α+Β+Γ)*κ ?. Κάπου εκεί επεμβαίνει το καπιταλιστικό μοντέλο.

Για να υπάρξει κέρδος, πρέπει να υπάρξει χρέος. Ένα χρέος το οποίο είναι αέναο και διαρκώς αυξανόμενο. Δηλαδή τα παράγόμενα προϊόντα στον καπιταλισμό δεν μπορούν να αγοραστούν στο σύνολό τους γιατί η τελική αξία τους είναι μεγαλύτερη από την αγοραστική δύναμη των εργαζομένων.

Στη δε ελληνική πραγματικότητα όπως φαίνεται από τη σύνθεση του ΑΕΠ, η εργατική τάξη που παράγει, είναι μόλις το 20%. Οι υπόλοιποι εργάτες του 80% δεν παράγουν α π ο λ ύ τ ω ς τί π ο τ ε , α λ λ ά απασχολούνται σε διάφορες θέσεις παροχής υπηρεσιών. Εάν δεχτούμε ότι όλα τα προϊόντα οι τι υπηρεσίες που παρουσιάζονται στο ΑΕΠ είναι τα ακριβότερα στην ευρωζώνη και οι μισθοί είναι οι χαμηλότεροι, τότε στον μαθηματικό μας τύπο η τιμή του προϊόντος έχει μεγαλύτερες αξίες Α (αφού δεν παράγει πρότεσ ύλες αλλά τις εισάγει με μεγαλύτερο κόστος), μικρότερες αξίες Β και πολλαπλές αξίες Γ. Το κέρδος δηλαδή των επιχειρηματιών είναι κατά πολύ μεγαλύτερο από ό,τι θα έπρεπε, γιατί προέρχεται κι από τις αξίες Α, εάν υπολογίσουμε και το κέρδος από τις εισαγωγές.

Το σημαντικό σ’ αυτή την υπόθεση είναι πως ο έλληνας εργάτης γαλουχείται με το νόημα της ζωής να βρίσκεται στην απασχόληση για κατανάλωση. Δεν μπορεί να αντιληφθεί τη σχέση μεταξύ κόστους

-Φταίει το ζαβό το ριζικό μας! -Φταίει ο θεός που μας μισεί! -Φταίει το κεφάλι το κακό μας! -Φταίει πρώτ' απ' όλα το κρασί! "ποιος φταίει; Ποιος φταίει;... κανένα στόμια δεν τόβρε και δεν τόπε ακόμα.

παρουσίασαν κέρδη περίπου 2,1 δις ευρώ (μόνο από τις τραπεζικές εργασίες), ενώ το υπουργείο οικονομικών ανακοίνωσε απώλειες εισφορών μισού δις ευρώ από 26.000 επιχειρηματίες που δήλωσαν κέρδη 5 δις ευρώ. Ανακοινώθηκαν μέτρα άμεσης φορολογίας που εξοντώνουν 11 εκατομμύρια πληθυσμού την ίδια στιγμή που 50.000 άνθρωποι συνολικά συνθέτουν από μόνοι τους το εισόδημα της χώρας.

Το κράτος αναζητεί με κάθε τρόπο χρήματα για να καλύψει τις ανάγκες του, αφού οι παραδοσιακοί δανειστές - τοκογλύφοι του αρνούνται να δανείσουν. Καθημερινά, ώρες επί ωρών στα ΜΜΕ αφιερώνονται στην έλλειψη ρευστότητας του ελληνικού κράτους

και στην αναγκαιότητα των νέων φορολογικών μέτρων, αποφεύγοντας να αποδώσουν ευθύνες στους πραγματικούς υπεύθυνους, τις τράπεζες και τα αφεντικά. Τελευταία, οι

υπέρμαχοι του ελληνισμού ενοχλήθηκαν από το 12σέλιδο αφιέρωμα του γερμανικού περιοδικού focus που ύψωσε το μεσαίο δάκτυλο της Αφροδίτης στα ελληνικά λαμόγια με τους τραπεζικούς λογαριασμούς στην ελβετία. Σύσσωμο το έθνος ξέχασε το πως πέτυχε το διδυμο Σημίτης-Παπαντωνίου την ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ, δεν έμαθε ποτέ πόσο πραγματικά κόστισε η ολυμπιάδα, αγνόησε το πόσο επιπλέον πλήρωσε τις κακοτεχνίες των μεγάλων δημοσίων έργων, το ποιος κέρδισε από τη φούσκα του ΧΑΑ, έκανε πως δεν υπήρξε η λίμνη Βιστωνίδα, ενώ φυσικά δεν προβληματίστηκε ποτέ για το ποιος λάδωνε η Siemens καθώς και το που πήγαν τα χρήματα των ασφαλιστικών ταμείων. Κι εκεί που οι γερμανοί ήταν φίλοι και θέλαν το καλό μας, γίνανε ξαφνικά εχθροί και θέλουν το κακό μας. Πραγματικά, ποιος νοήμων άνθρωπος περίμενε διαφορετική αντιμετώπιση από τους ευρωπαίους (συν)εταίρους μετά από όλα αυτά τα νόημα κόλπα της ελληνικής δημοκρατικής λογιστικής; Οποιοσδήποτε μάθαине πως ένα κράτος για να καλύψει τα ελλείμματά του, εξέδιδε μολόλογα τα οποία θα αγόραζαν μέσω χρηματιστών, τραπεζών και ασφαλιστικών

τελευταία μεσολαβήτρια. Απ’ την Ακρόπολις Χρηματοπιστηριακή καταλήγει στα ασφαλιστικά ταμεία. Οι μεσολαβήσαντες παίρνουν την προμήθεια. Εάν το προϊόν ήταν συμφωνημένο εξαρχής να καταλήξει στα ταμεία, αυτό από μόνο του είναι σκάνδαλο. Έκανε τη γύρα του το προϊόν για να βγάλουν κάποιοι την προμήθεια. Ίδια ιστορία και στην αγροτική τράπεζα, ήδη από το 2005 η Α.Τ.Ε. έχει απωλέσει άνω του 1 δις ευρώ, ενώ γενικά τα δομημένα τραπεζικά ομόλογα ανέρχονται συνολικά σε 1,2 δις. ευρώ και αγοράστηκαν από 9 Ταμεία κατά την περίοδο Νοέμβριος 2006 - Φεβρουάριος 2007, χωρίς ακόμη να έχει υπολογιστεί η ζημία και κυρίως χωρίς κανένας να υποστεί τις συνέπειες. Αυτή είναι η συνέχεια του αρχαϊκού ελληνιστικού πνεύματος σε οικονομικό μοτίβο.

Το παράδοξο βέβαια στην υπόθεση της απατεωνιάς είναι ότι όλες αυτές οι πολιτικές πρακτικές ουσιαστικά επιβραβεύθηκαν από την εργατική τάξη. Οι έλληνες καμάρωναν για χρόνια την επιτυχία της κυβέρνησης Σημίτη με την ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ και την άνοδο του χρηματιστηρίου. Δημιουργήθηκε μια εικονική ευημερία για την εργατική τάξη, με όργανο υλοποίησης τους τραπεζικούς ομίλους. Από το 1993 που παραιτήθηκε η κυβέρνηση Μητσοτάκη έχοντας ξεπουλήσει σχεδόν όλη την περιουσία του ελληνικού δημοσίου για να μειώσει τα ελλείμματα, χωρίς επιτυχία, πέρασαν μόλις 4 χρόνια και ξαφνικά η Ελλάδα παρουσιάζεται ως οικονομικός παράδεισος. Κανείς δεν τόλμησε να μιλήσει για τη μεγαλύτερη οικονομική φούσκα παγκοσμίως. Οι ευθύνες βαραινούν αποκλειστικά την εργατική τάξη. Δεν εξαπατήθηκε, έγινε η ίδια μέρος του αμερικάνικου ονείρου, στη νεοελληνική version και αντάλλαξε τη συνείδησή της με την κατανάλωση προϊόντων και υπηρεσιών που δεν μπορούσε να αγοράσει.

Η νεοελληνική εργατική τάξη, αποδεχόμενη τη στροφή των επενδύσεων, από την παραγωγή προς την παροχή υπηρεσιών βιώνει την αλλοίωση του χαρακτήρα της με μία έ κ ρ η ξ η μ ι κ ρ ο α σ τ ι σ μ ο ύ . Δημιουργείται η ψευδαίσθηση του life style αγνοώντας τις πραγματικές ανάγκες της ζωής. Δανείζεται χρήματα για την αγορά αυτοκινήτων, ρούχων και αξεσουάρ, ενώ φτάνει σε σημείο να χρεώνεται στις τράπεζες για να κάνει διακοπές. Όλα αυτά με μέσο μισθό τα 1000 ευρώ μηνιαίως. Σίγουρα δεν απαιτείται καμία ιδιαίτερη οικονομική μόρφωση για να αντιληφθεί κανείς ότι τα εισοδήματα του ελληνικού προλεταριάτου δεν επαρκούσαν για μικροαστική ζωή και dolce vita. Η ελληνική εργατική τάξη πορεύεται στο κανάλι «εύκολη

παραγωγή - εύκολη κατανάλωση, ακόμη πιο εύκολη χρεωκοπία». Το ακόμη πιο τραγικό δεν είναι το υλικό ή οικονομικό χρέος αλλά το χρέος της ταξικής συνείδησης και της διαστρέβλωσης της καταγωγής του έλληνα εργάτη.

Ο κατήφορος βέβαια της εργατικής τάξης συμπαρασύρει και το εργατικό κίνημα. Ο πιο επεικής χαρακτηρισμός για το εργατικό κίνημα, από τα χρόνια του παπανδρεϊκού πασοκ, είναι η λέξη τραγέλαφος. Καθοδηγούμενο από ένα μείγμα σοσιαλιστών και σταλινικών συνδικαλιστών, ξεπουλά σταδιακά κατακτήσεις δεκαετιών, όπως είναι το δωρο και η κοινωνική ασφάλιση, για να κάνει την υπέρβαση χαρίζοντας έως και το δωρο χριστουγέννων. Η κριτική για την κοινοβουλευτική φοροτρεξία αρχίζει και τελειώνει με το φοβερό πόρισμα ΚΚΕ – ΕΑΡ του 1987, όπου η εμπειρία τόσων αγώνων και η θυσία τόσων αγωνιστών μεταφράστηκε στο ότι ο δρόμος για την επανάσταση περνάει από την αλλαγή των συσχετισμών στην κοινοβουλευτική δημοκρατία. Δείγμα της κατάντιας, η εμμονή του ΚΚΕ να προτάσσει με το ΠΑΜΕ τη λαϊκή οικονομία, κάτι που ως γνωστόν έχει αποτύχει, αλλά και η ευρωπαϊκή εμμονή του ΣΥΡΙΖΑ γεμάτη ευχέλαια για την ευρώπη των λαών και των πολιτισμών. Στο ίδιο μήκος της αποσύνθεσης, η τίμια εξωκοινοβουλευτική αριστερά προσπαθεί να συσπειρώσει ένα κομμάτι κόσμου σε πρωτοβάθμια σωματεία με τη λογική της πολιτικής από τα κάτω. Η προσπάθεια σύστασης πρωτοβάθμιων σωματείων χωρίς οργανωτική δομή και με ίσους πολιτικούς όρους για τα μέλη, είναι ένα κύριο στοχασίο

αναρχσοσυνδικαλιστικής δράσης για το οποίο όμως ούτε λόγος να γίνεται. Η θεωρία ως γνωστόν απέχει μιλια από την πράξη και ο συνδικαλισμός με βάση την πολιτική από τα κάτω, απέχει έτη φωτός από τα διάφορα μορφώματα εκλογικά ή μη, τα οποία στήνουν οι αυτοχαρακτηριζόμενες μεταβατικές επαναστατικές οργανώσεις. Η πολυτασικότητα των μορφωμάτων αυτών και το άγχος της μετεπαναστατικής προοπτικής οδηγεί στην ανυποληγμία αλλά και στην τραγικά μειοψηφική απεύθυνση στο εργατικό κίνημα.

Τη στιγμή που η οικονομική συγκυρία απαιτεί την αυταπάρνηση της εργατικής τάξης, το εργατικό κίνημα ίσως πρέπει να σταματήσει να διεκδικεί και να προσπίζει δικαιώματα που αποδεδειγμένα δεν έρχονται σε ρήξη με το καπιταλιστικό σύστημα και ν’ αρχίσει να απαλλοτριώνει και να καταλαμβάνει τον πλούτο που η ίδια η εργατική τάξη δημιούργησε.

✎/ the cure

Αδελφέ/η μου εργάτη/τρια, υπάλληλε, εργαζόμενε/η, Έλληνα/ίδα και μετανάστη/τρια.

Τόσα χρόνια τους έθρεφες.

Έχτισες τις βίλες τους, έσκαψες τις πισίνες τους, πλήρωνες τις χειμερινές τους διακοπές στα σαλέ και τις θερινές στα εξωτικά νησιά.

Με τη δουλειά σου αγόρασες τα τζιπ τους και τις λιμουζίνες τους, με τον ιδρώτα σου έραψες τα ακριβά κουστούμια και ταγέρ τους, τους έκανες δώρο τις πανάκριβες πένες τους στα πολυτελή δημοσιογραφικά γραφεία και τηλεοπτικά πάνελ, για να γράφουν αναθέματα εναντίον σου.

Εσύ με το αίμα σου κατασκεύασες τις πολυτελείς πολυθρόνες τους και τα retιρέ των τραπεζών, των επιχειρήσεων, των υπουργείων.

Εσύ, με τη διαρκή θυσία σου, γέμισες τα πιάτα τους με ντελικάτεσεν φαγητά και τα ποτήρια τους με ακριβές σαμπάνες.

Εσύ, με τα χέρια σου, βίδωσες τις πόρτες των χρηματοκιβωτίων τους, εσύ με το υστέρημά σου τα γέμισες στις τράπεζές τους.

Τους ξέρεεις και σε ξέρουν καλά.

Είναι αυτοί που πάντα σου άρπαζαν το φαί απ’ το τραπέζι και σου επέβλλαν τη λιτότητα.

Είναι αυτοί που σου έπαιρναν το προϊόν της δουλειάς σου και σου ζητούσαν πάντα θυσίες.

Άκου κι εσύ, πρόθυμε υπηρέτη που είσαι στην ίδια μοίρα με εμάς, αλλά σα σκυλάκι τους κουνάς την ουρά σου, γαυγίζοντας λυσσασμένα στους ζητιάνους.

Να ξέρεις ότι το κόκαλο που σου πέταξαν είναι από το ζώο που εμείς μεγαλώσαμε και θρέψαμε για να χορτάσουν οι μεγάλες τους κοιλίες.

Και πάντα κόκαλα θα σου πετάνε, όσο κι αν σ’

«Αυτοί που παίρνουν όλα ια δοοίματα ζητάν θυσίες»

Η περίπτωση της Αργεντινής

Ο στενός κορσές που μας φορέσανε δε διαφέρει από αντίστοιχα προγράμματα που επέβλεαν στο κοντινό παρελθόν οι «διεθνείς οργανισμοί» με όχημα τις τοπικές κυβερνήσεις σε πάρα πολλές χώρες του υπόλοιπου κόσμου, όπως στα τέλη της προηγούμενης δεκαετίας στην Αργεντινή.

Το 2000, οι «διεθνείς οργανισμοί» έκαναν πως δεν είχαν καταλάβει τίποτα, όταν οι κερδοσκοπικές πιέσεις βύθιζαν το πέσο, το νόμισμα της Αργεντινής. Οι κυβερνήσεις της χώρας έκαναν συνεχώς κι άλλες ιδιωτικοποιήσεις, κι άλλες περικοπές, προκειμένου για την αποπληρωμή των χρεών. Με την ανεργία όμως να πλησιάζει το 20% και το δημόσιο να έχει ξεπουληθεί, τα έσοδα από φόρους κατέρρεαν. Ως τελική λύση ήρθε η άμεση μείωση μισθών και συντάξεων κατά 13%.

Μετά την εφαρμογή ολόκληρου του πακέτου περικοπών και ιδιωτικοποιήσεων, το κράτος εξακολουθούσε να μην έχει αρκετό χρήμα για να πληρώσει τα χρέη του (και βέβαια η ίδια η φύση του δεν τον επέτρεπε να τα πάρει από τους πλούσιους της Αργεντινής, οι οποίοι έσπυσαν να τα φυγαδεύσουν "σε μια νύχτα" στο εξωτερικό - κι αν κάτι τέτοιο ακούγεται σαν σχήμα λόγου, σε επίκαιρα των χρόνων εκείνων βλέπουμε αθηντικές σκηνές με αυτοκίνητα σκειούριτι, συνοδεία περιπολικών, να κατευθύνονται στο αεροδρόμιο, εξανεμιζοντας τις καταθέσεις των Αργεντινών).

Τον επόμενο καιρό η οργή του κόσμου στην Αργεντινή ξέσπασε με γενικές απεργίες, διαδηλώσεις και τελικά με εξέγερση, με την οργή να φτάνει στο σημείο μαζικών επιθέσεων στις -άδειες πλέον- τράπεζες (αλλά και σε 35 νεκρούς, δολοφονημένους από την αστυνομία κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων...) οδηγώντας δύο κυβερνήσεις σε παραίτηση. Ορισμένα εργοστάσια εγκαταλείφθηκαν και πέρασαν στα χέρια των εργαζομένων που, έτσι κι αλλιώς, έκαναν όλη τη δουλειά...

Κάθε ομοιότητα με άλλες καταστάσεις δεν είναι καθόλου συμπτωματική

Η πορεία της Αργεντινής προς την ολέθρια πτώχευση του 2002, θυμίζει έντονα Ελλάδα: Όπως και η Ελλάδα, η Αργεντινή βίωσε την τραυματική εμπειρία μιας χούντας, μια αρχική ανάταση κατά τη μεταπολίτευση που γρήγορα κατέρρευσε μέσα στην πολιτική διαφθορά, τη συσσώρευση δημοσίου χρέους και τον υπερπληθωισμό και τη υιοθέτηση ενός ισχυρού διεθνούς νομίσματος (δολαρίου), η οποία στην αρχή έδωσε ανάσα αλλά στη συνέχεια στραγγάλισε την οικονομία και οδήγησε στη χρεοκοπία και τον εξευτελισμό.

έκαναν να πιστέψεις ότι κάποτε θα σεβάλουν ισότιμα να καθίσεις δίπλα τους στο τραπέζι, επιτρέποντάς σου ν’ απλώσεις το χέρι σου στο χρυσό τους πιάτο, ναταμοβή για την τυφλή σου πίστη στην αλαζονική τους υπεροψία.

Το σκυλάκι τους πάντα θα είσαι, κάτω από το τραπέζι, κουνώντας τους την ουρά με τη γλώσσα έξω, έως ότου τα δόντια σου σαπίσουν και η φωνή σου κλείσει.

Τότε θα σου πάρουν ακόμη κι αυτό το κόκαλο, για ένα νεότερο υπάκουο σκυλάκι. Κι εσύ, μαδημένο γέρικο ζώο, θα γλείφεις τις πληγές που σου άνοιξαν κρατώντας σε δεμένο.

Κι σένα μισάνθρωπε, που μια στολή σου φόρεσαν και σου είπαν ότι είσαι η εξουσία.

Μάθε ότι τίποτε ποτέ δεν ήσουν γι’ αυτούς, παρά μια αλυσίδα κι ένα λουκέτο στις πόρτες τους, που κάποτε σκουριάζει και το πετάνε στα σκουπίδια.

Και μάθε ότι το πρόσωπο που με το κλομπ

χτυπάς προστατεύοντας τους, είναι το δικό σου πρόσωπο. Μάθε ακόμη ότι και για σένα δοξασμένη δούλε τους, τα ίδια επιφυλάσσουν.

Εμπρός να καταλάβουμε τα σπίτια τους, για να

Η συνταγή που σήμερα προτείνεται για «έξοδο από την κρίση» είχε δοκιμαστεί εξ ολοκλήρου και πανομοιότυπα στην Αργεντινή, και τ’ αποτελέσματα για το λαό ήταν τραγικά, την ίδια ώρα που ο πλούτος των πολιτών, τραπεζιτών, επιχειρηματιών και διαπλεκόμενων έμενε στο απυρόβλητο, αν δεν αυξανόταν κιόλας.

Πώς έγινε αυτό; Οι φτωχές επιδόσεις στο πεδίο της οικονομίας είχαν ως αποτέλεσμα τον υπερπληθωισμό: στο μεγαλύτερο διάστημα της δεκαετίας του '80 ο πληθωρισμός της Αργεντινής κινούνταν μεταξύ 10%-20%.

Το 1989 έφτασε το 5.000%! Μπροστά στο αδιέξοδο, η χώρα υιοθέτησε εκ νέου το «πέσο», επιβάλλοντας σταθερή ισοτιμία 1 προς 1 με το δολάριο. Ήταν δηλαδή, σαν το δολάριο να γίνονταν το εθνικό νόμισμα της χώρας. Αργικά, η κίνηση λειτούργησε ανακουφιστικά: οι τιμές σταθεροποιήθηκαν και στη συνέχεια άρχισαν να υποχωρούν.

Αυτό είχε ως συνέπεια να βελτιωθεί η ποιότητα ζωής πολλών πολιτών, που πλέον μπορούσαν να ταξιδεύουν στο εξωτερικό, να αγοράζουν εισαγόμενα αγαθά και να παίρνουν δάνεια με χαμηλά επιτόκια δολαρίου. Ωστόσο, η ισοτιμία 1 προς 1 με το δολάριο κατέστησε φτηνές τις εισαγωγές και έπληξε τις εξαγωγές. Σταδιακά αυξήθηκε το ήδη τεράστιο χρέος της χώρας, ενώ κατατροπώθηκε η εγχώρια παραγωγή. Την ίδια ώρα οι κρατικές δαπάνες παρέμεναν αδικαιολόγητα υψηλές και η διαφθορά βασιλευε.

Τράπεζες και διεθνείς οργανισμοί έδιναν αβέρτα δάνεια, τα οποία εξανεμιζονταν ως συνέπεια μαζικής φοροδιαφυγής και ξεπλύματος χρήματος σε offshore (σας θυμίζει κάτι αυτό;)

Σε αυτές τις κρίσιμες στιγμές ο πρόεδρος της χώρας, προχώρησε άμεσα στην κατάλυση της σταθερής ισοτιμίας «πέσο»-δολαρίου. Ως συνέπεια, το νόμισμα της Αργεντινής καταβαραθρώθηκε αναγκάζοντας τη χώρα σε στάση πληρωμών πάνω στο ύψους 132 δις. δολαρίων χρέους, δηλαδή τη μεγαλύτερη μέχρι τότε πτώχευση στην ιστορία.

Ως συνέπεια, η χώρα εισήλθε το 1999 σε μια βαθιά κρίση, η οποία φτασε στο αποκορύφωμά της τον Ιανουάριο του 2002, όταν η χώρα δήλωσε αδυναμία να καλύψει το χρέος της. Το 2001 οι εκροές κεφαλαίων προς το εξωτερικό από απελπισμένους καταθέτες που έβλεπαν τη χρεοκοπία να έρχεται κορυφώθηκαν.

Ήρθε λοιπόν η ώρα τις θυσίας. Θέλουν θυσίες;

Σωστά! Θα γίνουν θυσίες.

Ήρθε η ώρα για πραγματικές θυσίες.

Αυτούς θα θυσιάσουμε επάνω στους βωμούς της αξιοπρέπειας.

Ατρείδες εμείς και αυτοί Ιφιγένειες, που η φλεγόμενη σάρκα τους θα φέρει τους ανέμους της ελευθερίας.

Εμπρός να σπάσουμε τη σιωπή της υποταγής.

Εμπρός να μπούμε στις τράπεζές τους, να πάρουμε πίσω τα δανεικά που τόσα χρόνια τους δίναμε.

Εμπρός να καταλάβουμε τα σπίτια τους, για να

στεγαστούν οι ανέστιοι που αυτοί δημιούργησαν.

Εμπρός να καταλάβουμε τα εργοστάσια τους, να τα δουλέψουμε για εμάς και τις ανάγκες μας.

Εμπρός να πάρουμε πίσω τη γη που εμείς καλλιεργούσαμε για να θρέψουν την οκνηρία τους.

Αυτή τη φορά θα είμαστε πολλοί. Τόσο πολλοί και πολλές, που οι σφαίρες και τα μαστίγια δε φτάνουν να μας αγγίζουν όλους.

Όλοι και όλες στους δρόμους!

Να πάρουμε πίσω αυτά που πάντα δικά μας ήταν!

✎/ Ενάγγριος Αληθινός

Εμπρός να καταλάβουμε τα σπίτια τους, για να

Εμπρός να καταλάβουμε τα σπίτια τους, για να

Εμπρός να καταλάβουμε τα σπίτια τους, για να

Ο πληθωρισμός και η ανεργία εκτινάχθηκαν στα ύψη και ο πληθυσμός της βυθίστηκε στη φτώχεια και την απόγνωση. Άνθρωποι της «μεσαίας τάξης», με φορεμένες ακόμα τις γραβάτες, έψαχναν στα σκουπίδια για είδη πρώτης ανάγκης ή λεηλατούσαν ό,τι είχε απομείνει στα super market.

Εμείς τι κάνουμε;

Κάθε περικοπή στις άμεσες και έμμεσες δημόσιες δαπάνες (μισθούς, συντάξεις, επιδόματα, ασφάλιση κλπ), αν και την εμφανίζουν σαν λύση στο πρόβλημα του ελλείμματος, βαθαινει την ύφεση και κάθε βουτιά στην ύφεση κάνει το έλλειμμα μεγαλύτερο. Πόσο μακρινή είναι για μας αυτή η ιστορία, σήμερα;

Η συνταγή λοιπόν που σήμερα προτείνεται για «έξοδο από την κρίση» είχε δοκιμαστεί εξ ολοκλήρου και πανομοιότυπα στην Αργεντινή, και τ’ αποτελέσματα για το λαό ήταν τραγικά, την ίδια ώρα που ο πλούτος των πολιτικών, τραπεζιτών, επιχειρηματιών και διαπλεκόμενων έμενε στο απυρόβλητο, αν δεν αυξανόταν κιόλας.

Αν δεν αποκηρύζουμε τη συναίνεση, αν δεν καταλάβουμε ότι μιάς γενιάς «θυσίες» (από το 1985...) στο μόνο που οδήγησαν και οδηγούν είναι η συνεχής επιδείνωση της δικής μας καθημερινότητάς και όχι αυτής των πολιτικών, των τραπεζο-εταρειών και των κουμπάρων, σύντομα θα βρεθούμε μπροστά στο αδιανόητο.

ΑΠΕΡΓΙΕΣ – ΛΑΪΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ - ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ – ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ – ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ - ΑΝΥΠΑΚΟΗ, ΜΕ ΣΤΟΧΟΥΣ:

Άμεση επιβολή φόρου μεγάλης περιουσίας στους πλούσιους

Φορολόγηση της εκκλησιαστικής περιουσίας

Φορολόγηση των κερδών των τραπεζών και των μεγαλο-αλυσίδων

Στοπ στη ροή χρημάτων στις τράπεζες κι ενίσχυση της ρευστότητας με απόδοση των χρημάτων αυτών στους πολίτες (επιδόματα, παροχές, πάγωμα τόκων δανείων κλπ)

Αναδιαπραγμάτευση του χρέους ώστε ν’ αποπληρωθεί σε βάθος 10-20 ετών

...ΤΕΛΟΣ, ΤΗΝ ΑΠΑΛΟΤΡΙΨΗ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ ΥΠΕΡ ΕΜΑΣ ΠΟΥ ΤΑΝ ΠΑΡΑΤΟΥΜΕ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΙΨΗ ΤΩΝ ΘΕΣΜΩΝ ΠΟΥ ΜΑΣ ΤΟΝ ΚΛΕΒΟΥΝ

ΟΛΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

✎/ αλλοδαπός

εντολές αντικοινωνικής συμπεριφοράς (asbos)

Τα Πρώτα...

Στην εποχή της τρομολαγνείας, της παραπληροφόρησης, της εσκεμμένης απόκρυψης γεγονότων με στόχο το συνεχή εκφοβισμό της κοινωνίας προς επιβολή και επικράτηση του εξουσιαστικού status quo, νέοι νόμοι θεσπίζονται στο όνομα της καθαγιασμένης ασφάλειας και της διαφύλαξης της “δημοκρατίας” τους. Αποσιωπώντας συνεχώς τις επιπτώσεις σε βασικά ανθρώπινα δικαιώματα - είτε εσκεμμένα, είτε με τη μορφή ανοχής - κάθε εξουσία επιτρέπει την εφαρμογή νόμων οι οποίοι οδηγούν, λιγότερο ή περισσότερο, σε μια κοινωνία οργουελικού τύπου. Πρόσφατα παραδείγματα τέτοιων νομοθεσιών αποτελούν οι νόμοι που επιτρέπουν τη χρήση καμερών σε δημόσιους χώρους και ο νόμος περί κοινότολας, προάγγελoi ίσως ακόμα πιο περιοριστικών μέτρων, τα οποία είναι ήδη πραγματικότητα σε χώρες εκτός Ελλάδας. Ένας τέτοιος νόμος έγινε αφορμή του παρόντος άρθρου, έτσι για να τον έχουμε υπόψη μας...

Το u.k. (μεγάλη βρετανία) κατέχει αυτή τη στιγμή την πρωτιά σε όλο τον κόσμο όσον αφορά τον αριθμό εγκατεστημένων δικτύων - ναι, ναι ΔΙΚΤΥΩΝ! - καμερών. Οι κάμερες όμως αποτελούν στο u.k. ένα κομμάτι των νομοθεσιών που προωθούν, κυρίως αλλά όχι μόνο, την επιβολή πειθνίου, χλιαρού και ομοιόμορφου συμπεριφορισμού με σκοπό την ενοκλότερη διαχείριση του πληθυσμού. (Εδώ θα ήθελα να παραθέσω ένα παράδειγμα του πως βλέπει η πολιτική εξουσία τα άτομα. Μια διαφήμιση που παιζόταν σε τεράστια τηλεόραση που υπήρχε σε πλατεία σε μεγάλη πόλη του u.k. η οποία παραλλήλιζε τον κόσμο με πρόβατα(!) - ναι, καλά καταλάβατε - και τους “αντιπροσώπους” με ποιμένες - γιατί ξέρουμε και αυτή τη λέξη - δείχνοντας και βιντεάκι με σκηνές σχετικού περιεχομένου - προβάτια, μάντρες, βοσκούς κλπ. Αποχολιαστο...)

Συνεχίζοντας, ένα από τα κομμάτια αυτά αποτελούν οι ASBO (Anti-Social Behavior Orders - Εντολές Αντικοινωνικής Συμπεριφοράς). Σχεδιασμένες αρχικά από τον Tony Blair το 1998, είναι εν ενεργεία από το 1999 και ισχύουν για το u.k. και την ιρλανδία. Στόχος τους αναφέρεται να είναι ο περιορισμός συμπεριφορών που μπορούν να χαρακτηριστούν αντικοινωνικές - νομικά ορίζονται ως συμπεριφορές που κατέληξαν ή μπορεί (!) να καταλήξουν σε ενόχληση (harassment), άγχος -φόβο (alarm) ή δυσφορία (distress) ατόμων που δεν μοιράζονται το ίδιο σπίτι με τον “ενοχλητικό” - απαγορεύοντας π.χ. την κατανάλωση αλκοόλ, τη χρήση υβριστικού λεξιλογίου ή την επιστροφή/παράμονοι σε κάποιο δημόσιο χώρο ή μαγαζί.

Τι Είναι οι ASBO...

Οι ASBO είναι βασικά εντολές που εκδίδονται από μπάτσους κυρίως αλλά και διάφορα άλλα όργανα - όπως μπουζούκια, μαντολίνα και ελεγκτές λεωφορείων, οι τελευταίοι εκ των οποίων μπορούν να εκδώσουν τέτοιες εντολές σε άτομα που π.χ. χρησιμοποιούν τα αστικά μέσα συγκοινωνίας χωρίς εισιτήριο -

επιβάλλοντας στο άτομο που θα λάβει κάτι τέτοιο να παραβρεθεί σε δίκη χωρίς να μεσολαβήσει καμία άλλη διαδικασία ώστε να επικυρωθούν και να επιβληθούν συγκεκριμένοι όροι. Αφού εν συνέχεια βρεθούν στο δικαστήριο, οι “κατηγορούμενοι” δεν έχουν δικαίωμα για ενόρκους (!) ούτε να αποφανθούν εναντίον της έκδοσης της ASBO (!!!) και “φυσικά” δεν έχουν δικαίωμα για έφεση -πάλι καλά μπορούν να έχουν δικηγόρο ο οποίος

συνήθως απλώς προσπαθεί να διαμορφώσει ευνοϊκά τους όρους της εντολής. Όπως αναφέρεται σε ιστοσελίδα του Home Office, το διάστημα 1999-2006 είχαν εκδοθεί 7356 ASBO ενώ έως το Δεκέμβριο του 2007 είχαν αυξηθεί σε 14972, με μόνο ελάχιστες να έχουν απορριφθεί από τα δικαστήρια ως τα τέλη του 2003. Έκτοτε KAMIA (!) ASBO δεν απορρίφθηκε με ό,τι αυτό συνεπάγεται...

Για την έκδοση και επικύρωση αυτών των εντολών δεν απαιτείται παρά το ελάχιστο κριτήριο αποδεικτικών στοιχείων, δηλαδή η αντίληψη της αντικοινωνικότητας της πράξης/συμπεριφοράς που έχουν οι μάρτυρες και οι μπάτσοι που ενεπλάκησαν (όπως αναφέρεται στα αγγλικά το hearsay), χωρίς να είναι υποχρεωτικό να υπάρχουν αντικειμενικές αποδείξεις (hard evidence). Καταληκτικά, οι ASBO επιβάλλουν όρους σε επίπεδο προσωπικό, απαγορεύουν δηλαδή συγκεκριμένες συμπεριφορές στα συγκεκριμένα άτομα. Επίσης, οι ASBO αποτελούν έναν πολύ καλό τρόπο να αποκτίσει κάποιος φάκελο χωρίς να έχει διαπράξει στην ουσία κανένα ποινικό αδίκημα πράγμα που στο u.k. - όπου οι εργοδότες είναι αρκετά τυπικοί με αυτά - σημαίνει σε αρκετές περιπτώσεις πρόβλημα.

Αοριστίες και Επιπτώσεις...

Λαμβάνοντας υπόψη τον ορισμό μας πράξης ή συμπεριφοράς ως αντικοινωνικής - δηλαδή που επιτροφη/παράμονοι σε κάποιο δημόσιο χώρο ή μαγαζί.

αναφέρω άλλα επίθετα. Με άλλα λόγια οι ASBO παρέχουν στις αρχές την εξουσία να “εγκληματοποιούν” πράξεις ή συμπεριφορές που τις περισσότερες φορές δεν ορίζονται ως καταδικαστέες από το νόμο και να χρησιμοποιηθούν ως μέσα καταστολής διαμαρτυρίας -όπως έχει γίνει σε πολλές περιπτώσεις με αντιπροσωπευτική την έκδοση εντολής σε διαδηλωτή απαγορεύοντας του να εξυνώνει και να κουνάει πανό σε πορείες.

...και ο κατάλογος είναι μακρός (για περισσότερες λεπτομέρειες και περιπτώσεις δείτε:

www.statewatch.org/asbo/).

ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΖΩΕΣ

Τόσο οι ASBO όσο και οι CRASBO αποτελούν παραδείγματα νομοθεσιών εκ των οποίων διαφαίνονται οι προθέσεις των κρατιστών και γενικά κάθε εξουσίας με αρκετά άμεσο τρόπο. Η προώθηση ομοιομορφίας άλλωστε ήταν ανέκαθεν στην ατζέντα της εξουσίας με στόχο την παραμονή της ως τέτοιας και τη διευκόλυνση του περιορισμού αντιθέσεων, εντάσεων και διαφωνούντων. Σε συνδυασμό με την παραγωγή και προώθηση τρόμου και την προσπάθεια αποπροσανατολισμού της κοινωνίας, καταπατούνται βασικά δικαιώματα και συρρικνώνεται η ελευθερία του ατόμου στο όνομα της ασφάλειας - ή καλύτερα της ασφαλείας τους - απόδειξη το παράδειγμα του warwickshire όπου οι αρχές έχουν δημιουργήσει σε ιστοσελίδα στο internet φωτογραφίες και στοιχεία αυτών για τους οποίους είχαν εκδοθεί ASBO (!) στην περιοχή αυτή, ή η έκδοση τέτοιων εντολών σε άτομα που πάσχουν από το σύνδρομο tourette.

Οι CRASBO δε, αποτελούν επί προσθέτως μια υπενθύμιση της οπτικής που κυριαρχεί τελικά για τους εγκληματίστες και το στόχο/σκοπό της φυλάκισης. Πίσω από τη “δημοκρατική” διαλεκτική του κράτους πρόνοιας και της φυλακής ως μέσου επανένταξης - που ποτέ δεν μας έπεισε - οι CRASBO αποτελούν την απόδειξη ότι στην κοινωνία “τους” οι έγκλειστοι αντιμετωπίζονται ως υπάθρωποι, απόκληροι, “άλλοι”, άτομα που δεν χρήζουν δεύτερης ματιάς και πρέπει να κάνει πολύ θόρυβο κατά τη διάρκεια του sex οπουδήποτε στην αγγλία

→ σε άντρα επειδή έβριζε μπροστά στην τηλεόραση με όρο να μην το ξανακάνει για κάποιο διάστημα (αλλιώς είπαμε... φυλακή!) → που απαγόρευε σε κάποιον να μη γελάει σε άλλους και να μην κουνάει αντικείμενα μπροστά σε άλλους, όρους τους οποίους έσπασε γελώντας με κάποιο αστείο (φυλακή)

→ σε 87χρονο, που ανάμεσα σε άλλα, απαγόρευε να είναι σαρκαστικός με τους γείτονές του → σε 15χρονο απαγορεύοντάς του να παίζει ποδόσφαιρο στο δρόμο του → σε 18χρονο απαγορεύοντάς να βρίσκεται με πάνω από 3 νέους τη φορά → σε γυναίκα απαγορεύοντας να κάνει πολύ θόρυβο κατά τη διάρκεια του sex οπουδήποτε στην αγγλία → σε γυναίκα απαγορεύοντάς της να πλησιάσει τη θάλασσα ή να μπει μέσα με δικαιολογία ότι έθετε σε κίνδυνο τη ζωή της (!)

→ σε 23χρονο απαγορεύοντας να πλησιάζει σε γέφυρες, όχθες ποταμού ή καναλιού και ράγες τραίνου λόγω του ότι είχε κάνει 4 απόπειρες αυτοκτονίας (!).

→ που απαγόρευε τη χρήση οποιουδήποτε τηλεφωνικού θαλάμου παρά μόνο για έκτακτη ανάγκη → που απαγόρευε το σχηματισμό V με τα δάχτυλα των χεριών (!) → που απαγόρευε τη χρήση ηλεκτρικών εργαλείων → που απαγόρευε σε κάποιον να ουρλιάζει στα λόκους → που απαγόρευε το δημόσιο φτύσιμο → που απαγόρευε το τραγούδι στο μπάνιο (!)

→ επειδή τάιζε περιστέρια (!) → επειδή καλλιεργούσε ντομάτες (έχω βαρεθεί να βάζω!, αλλά οποιοδήποτε άλλο σχόλιο περιττεύει) → επειδή ανέβασε στην ιστοσελίδα του κάποιος ένα αστείο για το θάνατο του πάπα → στην Ουαλία, οι ταξιτζήδες αν χρησιμοποιούν υπερβολικά την κόρνα τους

...και ο κατάλογος είναι μακρός (για περισσότερες λεπτομέρειες και περιπτώσεις δείτε:

www.statewatch.org/asbo/).

Τόσο οι ASBO όσο και οι CRASBO αποτελούν παραδείγματα νομοθεσιών εκ των οποίων διαφαίνονται οι προθέσεις των κρατιστών και γενικά κάθε εξουσίας με αρκετά άμεσο τρόπο. Η προώθηση ομοιομορφίας άλλωστε ήταν ανέκαθεν στην ατζέντα της εξουσίας με στόχο την παραμονή της ως τέτοιας και τη διευκόλυνση του περιορισμού αντιθέσεων, εντάσεων και διαφωνούντων. Σε συνδυασμό με την παραγωγή και προώθηση τρόμου και την προσπάθεια αποπροσανατολισμού της κοινωνίας, καταπατούνται βασικά δικαιώματα και συρρικνώνεται η ελευθερία του ατόμου στο όνομα της ασφάλειας - ή καλύτερα της ασφαλείας τους - απόδειξη το παράδειγμα του warwickshire όπου οι αρχές έχουν δημιουργήσει σε ιστοσελίδα στο internet φωτογραφίες και στοιχεία αυτών για τους οποίους είχαν εκδοθεί ASBO (!) στην περιοχή αυτή, ή η έκδοση τέτοιων εντολών σε άτομα που πάσχουν από το σύνδρομο tourette.

Οι CRASBO δε, αποτελούν επί προσθέτως μια υπενθύμιση της οπτικής που κυριαρχεί τελικά για τους εγκληματίστες και το στόχο/σκοπό της φυλάκισης. Πίσω από τη “δημοκρατική” διαλεκτική του κράτους πρόνοιας και της φυλακής ως μέσου επανένταξης - που ποτέ δεν μας έπεισε - οι CRASBO αποτελούν την απόδειξη ότι στην κοινωνία “τους” οι έγκλειστοι αντιμετωπίζονται ως υπάθρωποι, απόκληροι, “άλλοι”, άτομα που δεν χρήζουν δεύτερης ματιάς και πρέπει να κάνει πολύ θόρυβο κατά τη διάρκεια του sex οπουδήποτε στην αγγλία

→ σε άντρα επειδή έβριζε μπροστά στην τηλεόραση με όρο να μην το ξανακάνει για κάποιο διάστημα (αλλιώς είπαμε... φυλακή!) → που απαγόρευε σε κάποιον να μη γελάει σε άλλους και να μην κουνάει αντικείμενα μπροστά σε άλλους, όρους τους οποίους έσπασε γελώντας με κάποιο αστείο (φυλακή)

→ σε 87χρονο, που ανάμεσα σε άλλα, απαγόρευε να είναι σαρκαστικός με τους γείτονές του → σε 15χρονο απαγορεύοντάς του να παίζει ποδόσφαιρο στο δρόμο του → σε 18χρονο απαγορεύοντάς να βρίσκεται με πάνω από 3 νέους τη φορά → σε γυναίκα απαγορεύοντας να κάνει πολύ θόρυβο κατά τη διάρκεια του sex οπουδήποτε στην αγγλία → σε γυναίκα απαγορεύοντάς της να πλησιάσει τη θάλασσα ή να μπει μέσα με δικαιολογία ότι έθετε σε κίνδυνο τη ζωή της (!)

→ σε 23χρονο απαγορεύοντας να πλησιάζει σε γέφυρες, όχθες ποταμού ή καναλιού και ράγες τραίνου λόγω του ότι είχε κάνει 4 απόπειρες αυτοκτονίας (!).

→ που απαγόρευε τη χρήση οποιουδήποτε τηλεφωνικού θαλάμου παρά μόνο για έκτακτη ανάγκη → που απαγόρευε το σχηματισμό V με τα δάχτυλα των χεριών (!) → που απαγόρευε τη χρήση ηλεκτρικών εργαλείων → που απαγόρευε σε κάποιον να ουρλιάζει στα λόκους → που απαγόρευε το δημόσιο φτύσιμο → που απαγόρευε το τραγούδι στο μπάνιο (!)

Επίσης έχουν απειληθεί με ASBO

→ επειδή τάιζε περιστέρια (!)

→ επειδή καλλιεργούσε ντομάτες (έχω βαρεθεί να βάζω!, αλλά οποιοδήποτε άλλο σχόλιο περιττεύει)

→ επειδή ανέβασε στην ιστοσελίδα του κάποιος ένα αστείο για το θάνατο του πάπα

→ στην Ουαλία, οι ταξιτζήδες αν χρησιμοποιούν υπερβολικά την κόρνα τους

...και ο κατάλογος είναι μακρός (για περισσότερες λεπτομέρειες και περιπτώσεις δείτε:

www.statewatch.org/asbo/).

Τα Τελευταία...

Τόσο οι ASBO όσο και οι CRASBO αποτελούν παραδείγματα νομοθεσιών εκ των οποίων διαφαίνονται οι προθέσεις των κρατιστών και γενικά κάθε εξουσίας με αρκετά άμεσο τρόπο. Η προώθηση ομοιομορφίας άλλωστε ήταν ανέκαθεν στην ατζέντα της εξουσίας με στόχο την παραμονή της ως τέτοιας και τη διευκόλυνση του περιορισμού αντιθέσεων, εντάσεων και διαφωνούντων. Σε συνδυασμό με την παραγωγή και προώθηση τρόμου και την προσπάθεια αποπροσανατολισμού της κοινωνίας, καταπατούνται βασικά δικαιώματα και συρρικνώνεται η ελευθερία του ατόμου στο όνομα της ασφάλειας - ή καλύτερα της ασφαλείας τους - απόδειξη το παράδειγμα του warwickshire όπου οι αρχές έχουν δημιουργήσει σε ιστοσελίδα στο internet φωτογραφίες και στοιχεία αυτών για τους οποίους είχαν εκδοθεί ASBO (!) στην περιοχή αυτή, ή η έκδοση τέτοιων εντολών σε άτομα που πάσχουν από το σύνδρομο tourette.

Οι CRASBO δε, αποτελούν επί προσθέτως μια υπενθύμιση της οπτικής που κυριαρχεί τελικά για τους εγκληματίστες και το στόχο/σκοπό της φυλάκισης. Πίσω από τη “δημοκρατική” διαλεκτική του κράτους πρόνοιας και της φυλακής ως μέσου επανένταξης - που ποτέ δεν μας έπεισε - οι CRASBO αποτελούν την απόδειξη ότι στην κοινωνία “τους” οι έγκλειστοι αντιμετωπίζονται ως υπάθρωποι, απόκληροι, “άλλοι”, άτομα που δεν χρήζουν δεύτερης ματιάς και πρέπει να κάνει πολύ θόρυβο κατά τη διάρκεια του sex οπουδήποτε στην αγγλία

→ σε άντρα επειδή έβριζε μπροστά στην τηλεόραση με όρο να μην το ξανακάνει για κάποιο διάστημα (αλλιώς είπαμε... φυλακή!) → που απαγόρευε σε κάποιον να μη γελάει σε άλλους και να μην κουνάει αντικείμενα μπροστά σε άλλους, όρους τους οποίους έσπασε γελώντας με κάποιο αστείο (φυλακή)

→ σε 87χρονο, που ανάμεσα σε άλλα, απαγόρευε να είναι σαρκαστικός με τους γείτονές του → σε 15χρονο απαγορεύοντάς του να παίζει ποδόσφαιρο στο δρόμο του → σε 18χρονο απαγορεύοντάς να βρίσκεται με πάνω από 3 νέους τη φορά

→ σε γυναίκα απαγορεύοντας να κάνει πολύ θόρυβο κατά τη διάρκεια του sex οπουδήποτε στην αγγλία

→ σε γυναίκα απαγορεύοντάς της να πλησιάσει τη θάλασσα ή να μπει μέσα με δικαιολογία ότι έθετε σε κίνδυνο τη ζωή της (!)

→ σε 23χρονο απαγορεύοντας να πλησιάζει σε γέφυρες, όχθες ποταμού ή καναλιού και ράγες τραίνου λόγω του ότι είχε κάνει 4 απόπειρες αυτοκτονίας (!).

→ που απαγόρευε τη χρήση οποιουδήποτε τηλεφωνικού θαλάμου παρά μόνο για έκτακτη ανάγκη → που απαγόρευε το σχηματισμό V με τα δάχτυλα των χεριών (!)

→ που απαγόρευε τη χρήση ηλεκτρικών εργαλείων → που απαγόρευε σε κάποιον να ουρλιάζει στα λόκους → που απαγόρευε το δημόσιο φτύσιμο → που απαγόρευε το τραγούδι στο μπάνιο (!)

Επίσης έχουν απειληθεί με ASBO

→ επειδή τάιζε περιστέρια (!)

→ επειδή καλλιεργούσε ντομάτες (έχω βαρεθεί να βάζω!, αλλά οποιοδήποτε άλλο σχόλιο περιττεύει)

→ επειδή ανέβασε στην ιστοσελίδα του κάποιος ένα αστείο για το θάνατο του πάπα

→ στην Ουαλία, οι ταξιτζήδες αν χρησιμοποιούν υπερβολικά την κόρνα τους

συνέντευξη του Πολύκαρπου Γεωργιάδη

- Σε γράμμα σου από τη φυλακή έχεις ξεκαθαρίσει ότι η αθωότητα και η ενοχή είναι ένας πλαστός διαχωρισμός, ο οποίος αφορά μόνο στο νομικό οπλοστάσιο του κράτους. Κατά την έναρξη της δικής δήλωσες ότι αρνείσαι τις κατηγορίες. Ποια ακριβώς είναι η υπερασπιστική σου γραμμή;

Στο δικαστήριο αρνήθηκα το κατηγορητήριο, αποδεχόμενος μόνο το γεγονός ότι ως αντεξουσιαστές και φιλοεβόηστα τον Παλαικόωστα να κρυφτεί.

Από και και πέρα, το δίπολο αθωότητα-ενοχή είναι εργαλείο της αστικής νομικής σκέψης και δεν με αφορά. Το Αστικό Δίκαιο, στο οποίο εμπεριέχεται και το δίπολο αυτό, σκοπεύει μονάχα στην εξασφάλιση των όρων λειτουργίας της εγκληματικής τάξης του καπιταλισμού. Δηλώνοντας είτε αθώος είτε ενοχός θα ήταν σαν να αποδέχομαι το πλαίσιο αυτό. Από την άλλη, από τον 19ο αιώνα το δικαστήριο αποτελεί κι ένα δημόσιο βήμα για το ριζοσπαστικό κίνημα.

Χρησιμοποίησα αυτό το βήμα όχι μόνο για το ποινικό σκέλος της υπόθεσης, αλλά και για να υπερασπιστώ τις πολιτικές μου επιλογές.

- Ο Παλαικόωστας σε απαλλάσσει από κάθε συνέργεια στην απαγωγή Μυλωνά. Αποδίδει την εμπλοκή σου στην υπόθεση στη φιλία σας. Από την πλευρά σου, όμως, προχωράς πιο πέρα και υποστηρίζεις ηθικά και ιδεολογικά τη δράση του. Δεν δυσκολεύεις έτσι τη θέση σου;

Ηθικά και ιδεολογικά τη δράση του Παλαικόωστα τη στηρίζει ολόκληρος ο ελληνικός λαός. Ας μας βάλουμε όλους φυλακή! Θα ήθελα μόνο να θυμίσω τον Ρήγα Φεραίο: «Όταν η Διοίκηση βιάζει, αθετεί, καταφρονεί τα δίκαια του λαού [...] το να κάμη ο λαός ή κάθε μέρος του λαού επανάσταση, ν’ αρπάξει τ’ άρματα και να τιμωρεί τους τυράννους του είναι το πλέον ιερόν απ’ όλα τα δικάια του και το πλέον απαραίτητο απ’ όλα τα χρήη του».

- Πώς κρίνεις τη στάση του Γ. Μυλωνά απέναντι σου;

Θεωρώ πως ο Μυλωνάς είτε τελεί εν σύγχυση είτε βρίσκεται σε διατεταγμένη υπηρεσία. Έπεσε σε πάμπολλες αντιφάσεις -όπως, για παράδειγμα, σχετικά με την ύπαρξη ενός Αλβανού στην απαγωγή, ο οποίος εξαφανίζεται ως διά μαγείας!. Κι έφτασε στο σημείο να με αναγνωρίσει απ’ τα αυτιά! Ήταν μια πνοή υλάρτητας στην αστυνομικρατούμενη αίσθουσα. Αντίθετα, η σύζυγός του στάθηκε με ειλικρίνεια κι αρνήθηκε να μας αναγνωρίσει. Η κατάθεση αυτή αποσιωπήθηκε -τυχαία, άραγε;- από τα αστικά μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Τη γνώμη μου για το Μυλωνά την εξέφρασα δημόσια: βάρος της γης και εμπόδιο των ανέμων, όπως όλοι οι καπιταλιστές...

- Ποιο θεωρείς βασικό στοιχείο του κατηγορητηρίου εναντίον σου;

Τα EKAM έ’μειψαν επ’ αυτοφώρω να πίνω τσίπουρο και να βλέπω στο DVD ταινία των Monty Python με τον Παλαικόωστα. Λίγο είναι αυτό;

Υπάρχει και μια παραληρηματική «ομολογία» ενός τύπου που αυτοαναείρειται διαρκώς. Και η «αναγνώριση» Μυλωνά, που με παρουσιάζει ως ψηλόγυνο με ύψος 1,90 ενώ εγώ είμαι 1,75!

- Ο υπουργός Προστασίας του Πολίτη και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης μιλάνε για διαπλοκή μεταξύ αναρχικού χώρου και κοινών ποινικών...

Στο μεγάλο παζάρι της πολιτικής, οι ανέδοδες κενολόγιοι είναι τζάμπα. Ο αμερικανοτσολιάς

■ προφυλακίστηκε για μη σασκούλα!

η ελληνική αστυνομία εξακολουθεί να αυθαιρετεί και να κάνει παράνομα συλλήψεις χωρίς αποδεικτικά στοιχεία...καταστρέφοντας τις ζωές πολιτών...πάντα με τις ευλογίες του χρυσοχοϊδή και της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας η οποία θέλει να πατάξει την τρομοκρατία!

Επιστολή-καταγγελία για τα «στοιχεία» τα οποία οδήγησαν στην προφυλάκιση του 21χρονου γιου του αλλά και τη γενικότερη συμπεριφορά που επέδειξαν στην περίπτωση του εκδικαστές Αρχξς, απέστειλε στην «Ε» ο πατέρας του νεαρού, ο οποίος κρατείται ήδη στις φυλάκες με... «τους» οι έγκλειστοι αντιμετωπίζονται ως υπάθρωποι, απόκληροι, “άλλοι”, άτομα που δεν χρήζουν δεύτερης ματιάς και πρέπει να κάνει πολύ θόρυβο κατά τη διάρκεια του sex οπουδήποτε στην αγγλία → σε γυναίκα απαγορεύοντας να κάνει πολύ θόρυβο κατά τη διάρκεια του sex οπουδήποτε στην αγγλία → σε γυναίκα απαγορεύοντάς της να πλησιάσει τη θάλασσα ή να μπει μέσα με δικαιολογία ότι έθετε σε κίνδυνο τη ζωή της (!)

→ σε 23χρονο απαγορεύοντας να πλησιάζει σε γέφυρες, όχθες ποταμού ή καναλιού και ράγες τραίνου λόγω του ότι είχε κάνει 4 απόπειρες αυτοκτονίας (!).

→ που απαγόρευε τη χρήση οποιουδήποτε τηλεφωνικού θαλάμου παρά μόνο για έκτακτη ανάγκη → που απαγόρευε το σχηματισμό V με τα δάχτυλα των χεριών (!) → που απαγόρευε τη χρήση ηλεκτρικών εργαλείων → που απαγόρευε σε κάποιον να ουρλιάζει στα λόκους → που απαγόρευε το δημόσιο φτύσιμο → που απαγόρευε το τραγούδι στο μπάνιο (!)

Επίσης έχουν απειληθεί με ASBO

→ επειδή τάιζε περιστέρια (!)

→ επειδή καλλιεργούσε ντομάτες (έχω βαρεθεί να βάζω!, αλλά οποιοδήποτε άλλο σχόλιο περιττεύει)

→ επειδή ανέβασε στην ιστοσελίδα του κάποιος ένα αστείο για το θάνατο του πάπα

Βοναπάρτης δεν αποτελεί εξαίρεση.

Όσον αφορά στην «εγκληματικότητα», είναι μια λέξη που ενώνει με το μαγικό ραβδί της κυρίαρχης ιδεολογίας ανομοιόμορφα κοινωνικά φαινόμενα με διαφορετικές αφετηρίες και αντίθετες κατευθύνσεις. Στις περισσότερες περιπτώσεις μιλάμε για έναν ιδιότυπο εμφύλιο πόλεμο. Φτωχοί κλέβουν φτωχοίους!

Από την άλλη, υπάρχει και η μαύρη συσώρευση του χρήματος με ολοκάθαρα καπιταλιστική λογική. Δεν λείπουν και οι συνεδηγτο παραβάτες του νόμου, απόγονοι της «κοινωνικής ληστείας», αλλά είναι λίγοι. Η κοινωνική ληστεία εδραζόταν στο αίσθημα της κοινοτικής αλληλεγγύης των παραδοσιακών κοινωνιών. Η αστικοποίηση διέρρηξε αυτό το αίσθημα και το αντικατέστησε με τον φιλοτο-μαρισμό. Η ποινική παραβατικότητα είναι το αντε-στραμμένο είδωλο της ταξικής/ιεραρχικής κοινωνίας. Έχει ανάγκη τον καθρέφτη για να ζήσει. Η ενο. Άλλωστε η συγκεκριμένη ταύτιση έχει σαφή πολιτικό στόχο να συκοφαντήσει τη δράση του αντεξουσιαστικού κινήματος.

έμπρακτα για τη σημερινή εκμετάλλευση, αποξένωση και εξάρτηση της κοινωνίας; Τι άλλο αν όχι τη ξεδιάντροπη επίδειξη της παντοδυναμίας του Κράτους εις βάρος του ατόμου; Και ακόμα περισσότερο αυτού του ατόμου που αγωνίζεται για μια κοινωνία ελεύθερη από αυτή την παντοδυναμία, αλλά και κάθε παντοδυναμία που επιβάλλεται στο άτομο και το καταναγκάζει να τη παθητικό, αποξενωμένο, φοβισμένο, χρεωμένο.

Είμαστε μάρτυρες μιας νέας επίδειξης της κρατικής βίας και μάλιστα μιας βίας εκσυγχρονισμένης με νέους «αντι»τρομοκρατικούς νόμους και μέτρα, έτοιμους να ποινικοποιήσουν συνειδήσεις και δράσεις που αντιτίθενται στο σύγχρονο Μεσaiωνα, των ετερόνομων κοινωνιών μας, «Κατηγορίες», όπως και αυτές που επιβαρύνουν

επαναστατική δράση θέλει να σπάσει τον καθρέφτη. Κάποια κοινά εξωτερικά χαρακτηριστικά δεν νοηματοδοτούν το εκ διαμέτρου αντίθετο περιεχόμενο. Άλλωστε η συγκεκριμένη ταύτιση έχει σαφή πολιτικό στόχο να συκοφαντήσει τη δράση του αντεξουσιαστικού κινήματος.

- Πέραρι πραγματοποιήθηκαν μεγάλες κινητοποιήσεις στις φυλακές της χώρας, όπου συμμετείχε κι εσύ μαζί με άλλους αντεξουσιαστές συγκρατούμενούς σου. Έναν χρόνο μετά, έχει αλλάξει τίποτα;

Ο Λουντέμης έλεγε: «Ο φασισμός πέθανε στα χαρτιά και ξαναγεννήθηκε στη ζωή». Ο φασισμός του 21ου αιώνα λέγεται σωφρονισμός. Σχεδόν τίποτα δεν άλλαξε από πέρασι. Οι ίδιες άθλιες συνθήκες, ο ίδιος υπερπληθυσμός, η ίδια υπερποινικοποίηση. Πριν από καμία βδομάδα, μάλιστα, τα «σοσιαλιστικά» ΜΑΤ προπονήθηκαν στα κορμιά των φυλακισμένων στα Διαβατά, ώστε αργότερα να αντιμετωπίσουν «ψημένους» τους τρομοκράτες- διαδηλωτές στους δρόμους

αναδημοσίευση από αστική φυλλάδα

τον άτυχο νεαρό, συνδέονται άμεσα με την επίθεση του Κράτους στον των οικονομικών ελίτ, εις βάρος των κοινωνικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, αλλά και εις βάρος της λαϊκής κινητοποίησης, την οποία σκοπεύουν να αποτρέψουν οι τρομονόμοι σε όλη την Ευρώπη. Επίσης με τη καλλιέργεια φόβου και τρομο-υστερίας από τους κυρίαρχους δικαιολογείται η ασυδοσία του κράτους- ασφάλειας πάνω στην κοινωνία: Δεν πρέπει να αγνοούμε την επέκτασή του ελέγχου και της καταστολής μετά τους ολυμπιακούς, με νέα συστήματα παρακολούθησης και εντατικοποίησης της αστυνόμευσης. Όλα αυτά δεν είναι τόσο αθώα και ασυνέδετα όσο τα παρουσιάζουν. Στοχεύουν όλους μας και αυτό οφείλουμε να το συνειδητοποιήσουμε έγκαιρα.

Τελικά ο κατηγορούμενος αποφυλακίστηκε στις 04/03, αφού του επιβλήθηκαν οι περιοριστικοί όροι της απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα και υποχρέωσης εμφάνισης δύο φορές το μήνα σε αστυνομικό τμήμα.

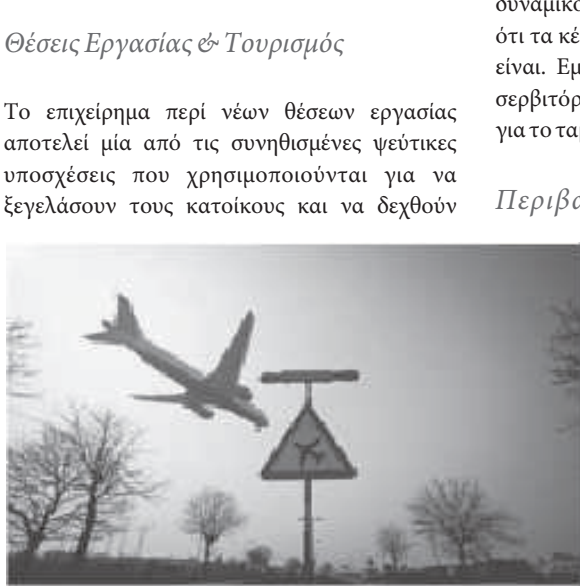
Να αντισταθούμε στον τρομονόμο και την ασυδοσία των κυρίαρχων.

κόντρα στο ιδεολόγημα της ανάπτυξης, ο αγώνας για τη γη & την ελευθερία

Ένα από τα βασικά εργαλεία της εξουσίας είναι ο επαναπροσδιορισμός λέξεων και εννοιών που έχουν «θετικό» πρόσημο στις συνειδήσεις των ανθρώπων, με τέτοιο τρόπο ώστε τα εγκλήματα της να συγκαλύπτονται ή να εξωραϊζονται και να νομιμοποιούνται κοινωνικά. Έτσι, η λέξη «ανάπτυξη»

παρασιάζεται σαν μια ευνοϊκή αλλαγή σύσσωμης της ανθρωπότητας, αποκρύπτοντας τον πραγματικό της στόχο που είναι η καθυπόταξη και ο έλεγχος ολοένα και περισσότερων πλευρών της κοινωνικής ζωής και του φυσικού περιβάλλοντος στην κυριαρχία της οικονομίας και του κέρδους.

Εδώ και χρόνια, με μπροστάρη τη σημαία της «ανάπτυξης», χωριά ερήμωσαν και πόλεις γέμισαν ασφυκτικά από ανθρώπους και τσιμέντο. Τεράστιες εκτάσεις δάσους, είτε καταστράφηκαν για να γίνουν γεωργικές μονοκαλλιέργειες, είτε κάηκαν μαζί με ζώα και ανθρώπους και πάνω στις στάχτες τους φύτεψωσαν βίλες, εξοχικά, πολυτελείς οικισμοί και ξενοδοχειακά συγκροτήματα. Γη και νερό μολύνηθηκαν και μολύνονται από απόβλητα, φυτοφάρμακα και λιπάσματα. Η ατμόσφαιρα κατακλύζεται από αέριους ρύπους. Ποτάμια με γάργαρα νερά θάφτηκαν κάτω από πολύβρους λεωφόρους ή γέμισαν χρώμιο από τα λύματα βιομηχανιών. Παραλίες μετατράπηκαν σε τεράστιες δεξαμενές πετρελαίου. Πυρηνικά εργοστάσια τινάχτηκαν στον αέρα σκορπίζοντας ραδιενέργεια σε τεράστια έκταση. Άνθρωποι πέθαναν από καρκίνο, πνευμονοκονίαση και καρδιοπάθειες ζώντας κοντά ή δουλεύοντας σε εργοστάσια και ορυχεία...και όλα αυτά είναι μόνο κάποιες ελάχιστες πτυχές της όλης κατάστασης. Ο παραλογισμός αυτός, ή καλύτερα, η αντίληψη που τοποθετεί πάνω απ' όλα το κέρδος (μικρό για τους μικρομεσαίους, μεγάλο για τους "μεγάλους") έχει στιγματίσει τις εποχές που ζούμε αλλά και το μέλλον μας. Καθημερινά παρακολουθούμε να υποβαθμίζεται το φυσικό περιβάλλον για να μπορούν να βρισκονται τα γρανάδια της οικονομίας σε διαρκή κίνηση, πάση θυσία.

τέτοιου τύπου έργα. Μεγάλο μέρος των θέσεων είναι ήδη καλυμμένο, ενώ η εντοπιότητα δεν παίζει κανένα ρόλο σύμφωνα με τη νομοθεσία της Ε.Ε. Επιπλέον, δεν γίνεται κανένας λόγος για τις χιλιάδες θέσεις εργασίας που θα χαθούν από την αναγκαστική εγκατάλειψη της γεωργίας, της κτηνοτροφίας και άλλων δραστηριοτήτων της περιοχής.

Όσον αφορά την άποψη, ότι με την κατασκευή του αεροδromiou θα έχουμε περισσότερες αφίξεις τουριστών, αυτό είναι μια απροκαλύπτη και δόλια παραπλάνηση. Οι υπέρμαχοι θα πρέπει να βάλουν καλά στο μυαλό τους ότι δεν έχουν να κάνουν με ηλιθίους. Τα νούμερα στον τουρισμό χρόνο με τον χρόνο όλο και μειώνονται, και δεν είναι ένα αεροδρόμιο ή λίγο

ποιο φτηνές πτήσεις αυτό που περιμένουν οι ξένοι για να προτιμήσουν το νησί. Επίσης άχρηστο είναι το ίδιο το low budget μοντέλο του τουρισμού, το οποίο προωθείται. Τους all inclusive βραχιολιοφόρους τους αρμέγουν έτσι και αλλιώς, αμπελώνες, δασώδεις & θαμνώδεις εκτάσεις, φυσικούς βοσκότοπους κ.α. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα την επιδείνωση του φαινομένου της ερημιοποίησης στην Κρήτη λόγω αλλαγής χρήσης γης και υποβάθμισης της μορφολογίας του εδάφους. Ταυτόχρονα, η γεωργία και η κτηνοτροφία στην ευρύτερη περιοχή της Πεδιάδας θα εγκαταλειφθούν εξαιτίας της απώλειας γης, των ρύπων από τα καυσάερια που φτάνουν πολύ μακριά, της λειψυδρίας, της ρύπανσης του εδάφους και του υδροφόρου ορίζοντα. Η πεδιάδα θα πάνει πια να είναι μια είναι πλούσια περιοχή σε παραγωγή ελαιολάδου, σταφυλιών, σταφίδας, κρασιού, ρακής, σιτηρών και κηπευτικών. Όσες καλλιέργησμες εκτάσεις μέινουν θα παράγουν προϊόντα σε μια μολυσμένη περιοχή καθιστώντας επικίνδυνη την κατανάλωση τους.

Τέλος, μεγάλο μέρος άγριων ζώων και πτηνών που βρίσκονται στην ευρύτερη περιοχή θα εξαφανιστούν ή θα μεταναστεύσουν σε άλλες περιοχές της καταστροφής των φωλιών τους, της δυσκολίας στην εύρεση τροφής & νερού και του θορύβου από την κατασκευή και λειτουργία του αεροδromiou.

συμβολή στην επιδείνωση του φαινομένου του θερμοκηπίου και της συνακόλουθης κλιματικής αλλαγής. Πέραν όμως των επιπτώσεων που παρατηρούνται στα ανώτερα στρώματα της ατμόσφαιρας, σημαντική είναι και η ρύπανση που σημειώνεται όχι μόνο στην περιοχή των αεροδρομίων και τις γύρω περιοχές, αλλά και όπου πετούν αεροσκάφη σε σχετικά χαμηλό ύψος. Όσον αφορά το σχεδιαζόμενο αεροδρόμιο στο Καστέλλι κάνουν λόγο για 430 και πλέον πτήσεις το 24ωρο, δηλ. 17-30 αεροπλάνα την ώρα. Αυτό σημαίνει όχι μόνο ασταμάτητο και εκκωφαντικό θόρυβο που θα ακούγεται πολλά χιλιόμετρα μακριά νύχτα και μέρα, αλλά και τεράστιες ποσότητες ρύπων και καυσαερίων. Αυτές σε συνδυασμό με την πίσα

και το μπετόν θα κάνουν την ατμόσφαιρα αποπνικτική, ιδιαίτερα σε περιόδους νηνεμιάς που η συχνή πάχνη της Πεδιάδας θα δεσμεύει τους αέριους ρύπους.

Η δημιουργία του αεροδρομίου θα καταστρέψει ελαιώνες, αμπελώνες, δασώδεις & θαμνώδεις εκτάσεις, φυσικούς βοσκότοπους κ.α. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα την επιδείνωση του φαινομένου της ερημιοποίησης στην Κρήτη λόγω αλλαγής χρήσης γης και υποβάθμισης της μορφολογίας του εδάφους. Ταυτόχρονα, η γεωργία και η κτηνοτροφία στην ευρύτερη περιοχή της Πεδιάδας θα εγκαταλειφθούν εξαιτίας της απώλειας γης, των ρύπων από τα καυσάερια που φτάνουν πολύ μακριά, της λειψυδρίας, της ρύπανσης του εδάφους και του υδροφόρου ορίζοντα. Η πεδιάδα θα πάνει πια να είναι μια είναι πλούσια περιοχή σε παραγωγή ελαιολάδου, σταφυλιών, σταφίδας, κρασιού, ρακής, σιτηρών και κηπευτικών. Όσες καλλιέργησμες εκτάσεις μέινουν θα παράγουν προϊόντα σε μια μολυσμένη περιοχή καθιστώντας επικίνδυνη την κατανάλωση τους.

Τέλος, μεγάλο μέρος άγριων ζώων και πτηνών που βρίσκονται στην ευρύτερη περιοχή θα εξαφανιστούν ή θα μεταναστεύσουν σε άλλες περιοχές της καταστροφής των φωλιών τους, της δυσκολίας στην εύρεση τροφής & νερού και του θορύβου από την κατασκευή και λειτουργία του αεροδromiou.

Το παγκόσμιο χωριό

Στο χωριό δημιουργήθηκε γρήγορα μια έννοση που ανέλαβε την ενσωμάτωση των μεταναστών και υπό το όνομα «η πόλη του μέλλοντος», άρχισε να βάζει τις βάσεις της κοινής συμβίωσης των παλιών και νέων κατοίκων του «παγκόσμιου χωριού».

Πρώτα οι κάτοικοι της ευρύτερης περιοχής της Πεδιάδας, αλλά και όλοι μας, θα πρέπει να συνταχτούμε στον αγώνα που γίνεται από συμφέροντα, τα οποία με «δουρείο ίππο» την ανάπτυξη έρχονται να υποβαθμίσουν ακόμη περισσότερο το φυσικό μας περιβάλλον (βλ «πράσινη» ενέργεια στο Αποτηγάδι Χανίων, Μονή Τοπλού, λιμάνι Τυμπακίου, γήπεδα γκολφ κτλ).

Η τοποθέτηση αυτή δεν έχει να κάνει με ιδεολογίες ή κάποιες δήθεν περιβαλλοντικές ευαισθησίες. Είναι πρωταρχικό ζήτημα ποιότητας ζωής, δικό μας και των γενεών που θα ακολουθήσουν. Το περιβάλλον δεν θα έπρεπε να ανήκει σε κανένα μικρό ή μεγάλο επιχειρηματία, που θέλει να κερδοφορήσει καταστρέφοντάς το. Αν είναι να αναπτύξουμε κάτι, αυτό θα πρέπει να είναι η συνειδησή μας, το να σεβόμαστε τον τόπο και τον εαυτό μας, το να δημιουργήσουμε συνθήκες αυτάρκειας και αυτονομίας ώστε να μην κρεμιάσате από τα «απ' αυτά» του εκάστοτε μεγαλοκαρχαρία.

ΟΤΑΝ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΕΙ ΓΗ, ΘΑΛΑΣΣΑ & ΑΕΡΑ
ΘΑ ΚΑΤΑΛΑΒΕΙ ΠΩΣ ΤΟ ΧΡΗΜΑ ΔΕΝ ΤΡΩΓΕΤΑΙ...

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΛΥΝΣΗΣ ΔΕΝ ΚΑΘΑΡΙΖΕΤΑΙ ΑΝΑΤΡΕΠΕΤΑΙ

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ ΣΤΟ ΚΑΣΤΕΛΛΙ ΠΕΔΙΑΔΑΣ

■/ Κατάληψη Εναγγελισμού

Ιταλία ιταλικό χωριό υποδέχεται μετανάστες

Το μικρό Ιταλικό χωριό του Ριάσε ελπίζει να διατηρήσει το πληθυσμό του ενάντια στην μετανάστευση, υποδεχόμενο μετανάστες από όλο τον κόσμο. Στους μετανάστες παρέχете δωρεάν στέγη και τροφή με αντάλλαγμα εκείνοι να μάθουν την Ιταλική γλώσσα και να εργαστούν. Η προσπάθεια έχει στεφθεί με απρόσμενη επιτυχία και οι μόνο εχθροί αυτής της προσπάθειας είναι τα μέλη της μαφίας.

Ο Ντομένικο Λουκάνο είναι ο δήμαρχος του χωριού Ριάσε που μέχρι πρότινος μετατρέπoταν με γοργούς ρυθμούς σε ένα χωριό φάντασμα. Οι κάτοικοι παρατούσαν την γη τους και αναζητούσαν ένα καλύτερο μέλλον στις μεγαλουπόλεις του Μιλάνου του Τορίνο της Γένοβας ή ακόμα στην Γερμανία ή τις ΗΠΑ. Στο χωριό δεν υπήρχε πια καφενείο, χασάπικο, εστιατόριο, ενώ τα παιδιά δεν ήταν αρκετά για να γεμίσουν το τοπικό σχολείο. Ολα αυτά μέχρι την στιγμή που ο δήμαρχος αποφάσισε να δεχθεί μετανάστες από την Σομαλία, Ερυθραία, Αφγανιστάν, Βοσνία ,Ιράκ και Λίβανο.

Όλα άρχισαν δώδεκα χρόνια πριν όταν 300 Κούρδοι, άντρες ,γυναίκες και παιδιά έφτασαν σταβγαζόμενοι σαν τα ζώα στα αμπάρια ενός δουλεμπορικού πλοίου που προσάραξε στις ακτές του χωριού. Για τον τότε τοπικό δάσκαλο Λουκάνο αυτό ήταν ένα σημάδι. Μετά από τους Έλληνες ναυτικούς και μετανάστες της Νορμανδούς που ακολούθησαν μετά , τώρα ήταν η σειρά αυτών των νέων μεταναστών να προσελκύσουν τη γη της Κάλαβρίας και να της δώσουν καινούργια ζωή και ελπίδα.

Το παγκόσμιο χωριό

Στο χωριό δημιουργήθηκε γρήγορα μια έννοση που ανέλαβε την ενσωμάτωση των μεταναστών και υπό το όνομα «η πόλη του μέλλοντος», άρχισε να βάζει τις βάσεις της κοινής συμβίωσης των παλιών και νέων κατοίκων του «παγκόσμιου χωριού». Το χωριό των φτωχότερων ανθρώπων, στη φτωχότερη γωνιά της φτωχότερης περιοχής της Ευρώπης.

Για τον Λουκάνο που είναι ανεξάρτητος και ακοιμάτιστος δήμαρχος του χωριού τα τελευταία έξι χρόνια αυτός ήταν ο ιδανικότερος τρόπος για να δημιουργήσει μια πραγματική ανάπτυξη στο χωριό και να βάλει τέλος στην γήρανση και την ερήμωση της περιοχής. Οι φτωχότεροι των φτωχών θα έβρισκαν στοργή και σωτηρία στο χωριό Ριάσε και το χωριό θα σωζότανε χάρη σε αυτούς.

Οι καινούργιοι κάτοικοι βρήκαν δωρεάν στέγη, ρεύμα και τροφή. Επισκεύσαν όλα τα παλιά και παρατημένα σπίτια και κάποια από αυτά μετατράπηκαν σε ξενώνες υποδοχής νέων μεταναστών ή ενοικίασης σε τουρίστες. Όλοι όσοι είχαν παιδιά τα έστειλαν στο σχολείο, και οι γυναίκες ασχολήθηκαν με την παραγωγή χειροποίητων καλλιτεχνικών και την συγκομιδή εσπεριδοειδών.

Τώρα το Ριάσι έχει 1600 ντόπιους και 220 αλλοδαπούς κατοίκους ελπίζοντας ότι σύντομα θα καταφέρει να φτάσει στο παλιό νούμερο των 3000 δημοτών.

Όταν πριν από λίγες εβδομάδες οι κάτοικοι του Ροσάρνο αντιμετώπισαν με πυροβολισμούς τις διεκδικήσεις των Αφρικανών μεταναστών που δούλευαν στην συγκομιδή φρούτων, ο δήμαρχος του Ριάσι βγήκε στην τηλεόραση και δήλωσε ότι οι εκδιωγμένοι μετανάστες είναι καλοδεχόμενοι και θα έπαιρναν δύο ευρώ την ημέρα και στο τέλος του μήνα 500 ευρώ ακόμα για την δουλειά που πρόσφεραν. Εμμοιαξε πολύ καλό για να είναι αληθινό και όμως τα πράγματα εξελίσσονται πολύ καλά.. ο Λουκάνο κατάφερε να υπερπηδήσει τους φόβους των γεροντότερων προς τους «διαφορετικούς» μετανάστες ενώ απέδειξε ότι οι φόβοι ότι οι «ξένοι» θα έπαιρναν τις δουλειές των ντόπιων απλά δεν ευσταθούσε. Σήμερα η ένωση λαϊκής βάσης «πόλη του μέλλοντος» είναι αυτή που απασχολεί περισσότερους ντόπιους και ξένους εργαζόμενους σε όλη την περιοχή της Κάλαβρίας.

Ο Λουκάνο έχει τυπώσει γράμματα και τα έστειλε σε όλο τον κόσμο παρουσιάζοντας και εξηγώντας το τι γίνεται τώρα στο χωριό Ριάσε ελπίζοντας ότι το «θαυμα»του μικρού και άγνωστου χωριού του θα απλωθεί σε όλο τον κόσμο.

Χιλή ιδιωτική ιδιοκτησία και αστυνομική τάξη πάνω από την ανθρωπινή ζωή στο μετασεισμικό χάος

Ένας άνθρωπος σκοτώθηκε από το στρατό και πάνω από 160 συνελήφθησαν για οικειοποίηση αγαθών σε μέρη της νότιας Χιλής, που μαρτύρονται από μια σχεδόν ολοκληρωτική έλλειψη βασικών προϊόντων που επακολούθησε τον καταστροφικό σεισμό του πρωινού της Κυριακής (σημ. 28 Φλεβάρη). Όλο και περισσότερες φωνές από την αναστατωμένη περιοχή, καταγγέλλουν την κατάσταση εκτάκτου ανάγκης της χιλιανής κυβέρνησης, υπό την ηγεσία της κεντροαριστερής Michele Bachelet μέχρι να δώσει τη θέση της στον δεξιό Sebastián Piñera στις 11 Μαρτίου, που ανέπτυξε χιλιάδες στρατιώτες και αστυνομικούς ώστε να αποκλείσει τις εισόδους των σούπερ μάρκετ από «λεηλασίες» αντί να προσπαθήσει να βοηθήσει τον πληθυσμό.

Πολλές ομάδες, καλώντας σε πολιτική ανυπακοή ενάντια στους ένοπλους στρατιώτες που κατέκλυσαν τους μισοδιαλυμένους δρόμους, κάνουν σύγκριση με τη στρατιωτική δικτατορία του 1973-90. Ολόκληρες περιοχές της χώρας, όπως η αγροτική ζώνη γύρω απ' την Concepción (δεύτερη μεγαλύτερη πόλη της Χιλής), έχουν εκκενωθεί ακόμα κι απ τις πιο βασικές υπηρεσίες, πράγμα που υποδηλώνει ότι η Bachelet και η συν αυτή, είναι προτομασμένοι να αφήσουν τους κατοίκους να λιμοκτονήσουν προκειμένου να επιβάλλουν έπειτα το «γράμμα του νόμου».

να σταματήσουν οι συνδικαλιστικές διώξεις Γερμανία

Στις 11-12-2009 συνέβη κάτι πρωτόγνωρο στη σύγχρονη πολιτική ιστορία της Γερμανίας. Το περιφερειακό Δικαστήριο του Βερολίνου (Langerich Berlin), χωρίς καν ακροαματική διαδικασία, απαγόρευσε το αναρχοσυνδικαλιστικό συνδικάτο βάσης στο Βερολίνο FAU-B (Ελεύθερη Ένωση Εργαζομένων-Βερολίνο) τμήμα του συνδικάτου FAU (Ελεύθερη Ένωση Εργαζομένων) που εκτείνεται σε όλη τη Γερμανία. Η FAU αποτελεί ιστορική αναρχοσυνδικαλιστική ένωση της Γερμανίας με πλούσια ιστορία σε εργατικούς αγώνες καθ' όλη τη διάρκεια του 20ού αιώνα. Αξιοσημείωτο είναι ότι η τελευταία φορά που η FAU απαγορεύτηκε ήταν το 1933 όταν ο Χίτλερ είχε κατακτήσει την εξουσία. Η απόφαση του δικαστηρίου του Βερολίνου και προς το παρόν αφορά μόνο το Βερολίνο, αναμένεται να οδηγήσει μέσω δεδικασμένου τόσο στη συνολική απαγόρευση της FAU, όσο και κάθε άλλης συνδικαλιστικής κίνησης που δεν ανήκει στο θεσμικό συνδικάτο DGB, το οποίο υποστηρίζεται και ελέγχεται από το σοσιαλ-δημοκρατικό πολιτικό κόμμα εξουσίας της Γερμανίας. Η απαγόρευση βασίστηκε στη μήνυση που κατέθεσε η διοίκηση του κινηματογράφου Babylon εναντίον της FAU, όταν οργανώθηκαν κινητοποιήσεις κατά των μικρών μισθών και της παραβίασης του ωραρίου

εργασίας των εργαζομένων. Ο κινηματογράφος Babylon είναι δημοτικός και διοικείται από δύο επιφανή μέλη του κόμματος Die Linke (η αριστερά) που βρίσκεται στην ίδια κοινοβουλευτική ομάδα στο ευρωκοινοβούλιο με τον ελληνικό Συνασπισμό και προπαγανδίζει βασικό μισθό για την Ευρώπη και τη Γερμανία μεγαλύτερο των 10€/ώρα. Δεν δίστασε όμως να ζητήσει την απαγόρευση της FAU-B όταν οι εργαζόμενοι του κινηματογράφου ίδρυσαν ένα επιχειρησιακό σωματείο υπαγόμενο σε αυτή, που ζητούσε αύξηση μισθών από 5,5-7,5 €/ώρα που δίνονται ως σήμερα και της τήρησης του 8ώρου, το οποίο κατάφερε να εντάξει στα μέλη του την πλειοψηφία των εργαζομένων στον κινηματογράφο. Ο λόγος που η διοίκηση του κινηματογράφου απαιτεί την απαγόρευση της FAU-B είναι ότι προτιμά να συνδιαλέγεται με το σωματείο Ver.di που υπάρχει στο DGB το οποίο δεν είναι επιχειρησιακό και αριθμεί ελάχιστους εργαζόμενους στον κινηματογράφο. Η δικαστική απόφαση της απαγόρευσης ονομάζεται ότι η θέση στις σχέσεις παραγωγής και η συμμετοχή στις τακτικές συγκρούσεις καθορίζουν τους προοδευτικούς ανθρώπους και τους επαναστάτες και όχι οι ιδεολογίες. Αποδεικνύοντας δηλαδή ότι ίδια είναι τα αφεντικά αριστερά ή δεξιά.

ΑΛΛΗΛΕΓΙΤΥΝ ΣΤΗ FAU

■/ Ελευθεριακή Συνδικαλιστική Ένωση (ΕΣΕ Αθήνας)

σουπερμάρκετ είναι εντυπωσιακή, όπως και η αντίθεση αυτής με την παντελή ανικανότητά του στη διανομή βοήθειας, με αποκορύφωμα τη σύγκρουση ενός αεροπλάνου κατά την προσγείωσή του στην Concepción, σκοτώνοντας έξι εργαζόμενους στις πρώτες βοήθειες.

Εντωμεταξύ, στο Santiago, που πρωτεύουσα της χώρας, δύο κατελημμένα κοινωνικά κέντρα είχαν σοβαρές υλικές ζημιές τώρα, ενώ ακόμα δεν έχουν βγάλει σχετικές ανακοινώσεις τα υπόλοιπα. Οι κρατούμενοι της φυλακής του Santiago (El Manzano) επωφεληθήκαν απ' το χάος που ακολούθησε τον σεισμό των 8,8 Ρίχτερ (με πάνω από 700 νεκρούς ως τώρα) καταφέροντας μια μαζική απόδραση με πάνω από 200 δραπέτες. Περίπου 130 παραμένουν χωρίς σύλληψη. Δεν υπάρχουν ακόμη στοιχεία για την κατάσταση – και την τοποθεσία – ενός αριθμού αρχαίων κρατουμένων της φυλακής του Santiago.

rioter.info